

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones ab Innocentio XIII. & Benedicto XIII. editas

Luxemburgi, 1740

Anno Secundo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74724](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74724)

litteris Apostolicis, illis, eorumque Superioribus, & Personis, ac locis quibuscumque, etiam specifica, & expressa, ac individua mentione dignis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, & decretis in genere, vel in specie, etiam Motu pari, ac consistorialiter, aut alias quomodolibet, etiam iteratis vicibus, in contrarium præmissorum concessis, approbatis, confirmatis, & innovatis, etiam in eis caveatur expresse, quod illis per quascumque litteras Apostolicas, etiam motu simili pro tempore concessas, & quascumque etiam derogatoriis derogatorias in se continentes clausulas derogari non possit, neque censeatur eis derogatum; Quibus omnibus, & singulis etiam si de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut quæcumque alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, & clausulas, etiam quantumvis prægnantes, pias, privilegiatas præsentibus pro plene, & sufficienter ac de verbo ad verbum nihil penitus omisso, insertis, expressis, & specificatis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad præmissorum omnium, & singulorum validissimum effectum hac vice dumtaxat latissime, & plenissime, & sufficienter, necnon specialiter, & expresse, motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, harum serie derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Infiguntur
pœnæ in
contravento-
res.

§. 16. Nulli ergo omnino hominum liceat Nostram hanc paginam avocationis, extinctionis, confirmationis, declarationis, voluntatis, subjectionis, Mandati, decreti, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo quinto Decimo Kalendas Junii Pontificatus Nostri Anno Primo.

LX.

Confirmatur Decretum Magistri Generalis Minorum de Observ. approbans bipartitam quandam alternativam officiorum Provinciæ S. Saturnini Martyris d. Ordinis.

De alternativa officiorum pro Provinc. S. Anton. in Lusitania Min. de Observ. Discale. vide Inn. XIII. Const. ed. 1721. Jun. 16. P. 1. Et hujus Pontificis Const. ed. 1725. Jun. 25. P. 2. agit de Alternativa officiorum Min. de Observ. Provincia Sicilia.

Dat. 9. Jun.
1725. An. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Facti expositio.

Nuper pro parte dilecti filii Antonii Mula Procuratoris Provinciæ Sancti Saturnini Martyris Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia ab illius Definitorio specialiter deputati Nobis exposito, quod alias nempe die 19. Februarii 1706. ad pacem in præfata Provincia perpetuo servandam, ac seditiones exterminandas, quæ in distribuendis Officiis, & muneribus ipsius Provinciæ oriri poterant, omnium voto, & consensu stabilita fuerat Alternativa inter Fratres Montanos ex una, & Campefinos ex altera partibus, scilicet, quod quando Minister Provincialis cum duobus Definitoribus erit ex una parte, Custos cum aliis duobus Definitoribus fiat ex alia,

Alternativa prædicta a Fratribus dictæ Provincie stabilita.

& sic viceversa eligendo in primo Capitulo celebrando post hujusmodi concordie confirmationem Ministrum Provinciale ex parte Montanorum; Item ex undecim Guardianis eligendis in præfata Provincia quinque quidem ex parte ejusdem Ministri Provincialis; reliqui vero sex ex parte Custodis, ac insuper convenerant, quod Confessarius Monialium Monasterii Sanctæ Lucie assumendus sit ex parte, ex qua assumptus fuerit idem Provincialis, & quod Lectores tum Philosophiæ, tum Sacræ Theologiæ, & Verbi Dei Prædicatores, qui Conventuales dicuntur æqualiter utrique parti distribuantur, & in casu vacationis ex quacumque causa provenientis, subrogatio fiat juxta formam Constitutionum generalium dicti Ordinis auctoritate Apostolica confirmatarum, ubi vacatio acciderit. In admittendis autem ad habitum nova alterativa servanda erit, sed probata idoneitate, servatisque juxta Statuta generalia Ordinis prædicti servandis indifferenter admittantur, dummodo in Regno Sardinie sint nati, & hæc omnia a præfata Provincia concordata a Definitorio Generali die 22. Maji 1723. speciali Decreto sub nullitatis pœna confirmata fuerant; ideoque pro parte d. Antonii etiam totius Provinciæ hujusmodi nomine Nobis supplicato, ut concordiam, & Alternativam prædictam approbare, & sub eadem pœna observari mandaremus.

§. 1. Nos supplicem libellum super præmissis Nobis porrectum ad Congregationem Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositam remisimus, quæ quidem Congregatio per suum Decretum die 20. Aprilis proxime præteriti editum, attenta relatione dilecti filii moderni Commissarii Generalis Curie ejusdem Ordinis benigne commisit dilecto pariter filio illius Ministro Generali, ut veris existentibus narratis, & quatenus ita in Domino expedire censuisset, superscriptas Concordiam, & Alternativam pro suo arbitrio, & conscientia approbare, atque confirmaret, & in posterum ab omnibus sub pœna nullitatis servari mandaret. Unde dictus Minister Generalis in vim facultatis sibi sic attributæ edidit Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet:

§. 2. Cum sicut accepimus, ex retroscripto Decreto Sacræ Congregationis negotiis Episcoporum, & Regularium præpositæ Provincia Nostra Sancti Saturnini Martyris in Regno Sardinia ad eandem Sacram Congregationem supplici Libello recurrerit pro Confirmatione cujusdam Concordiæ, & Alternativæ communi voto, & consensu decise, & stabilita die 19. Februarii anni 1706. approbata, necnon a Definitorio Generali in Capitulo ultimo Romæ celebrato, Decreto speciali emanato die 22. Maji 1723., atque eadem Congregatio audito Patre Commissario Generali Curie pro familia Ultramontana, attentaque ejusdem relatione, arbitrio, & conscientie nostræ, prout in Domino expedire censuerimus convenerit præ-narratam Concordiam, seu Alternativam approbare, & confirmare, atque ad ejus firmiorem observationem omne robur opportunum adicere. Nos propterea hujusmodi facultate, & commissione, quam reverenter accepimus utentes, certiores effecti de veritate narratorum, Deum, ac bonum commune præfate nostræ Provinciæ præ oculis habentes dicimus, censemus, ac declaramus præfatam concordiam, seu Alternativam opportunam, quin & necessariam fore ad eliminandas discordias, quæ ex distributione Officiorum, tam majorum, quam inferiorum in Capitulis tam Provincialibus, quam intermediis oriri contingunt, pacemque communem perpetuo firmendam; eamque propterea approbamus, & confirmamus, atque futuris temporibus perpetuo sub pœna nullitatis cujuscumque attentari contra ipsam. Sic nimirum, ut bipartita Provincia inter Montanos, & Campefines alternativam in posterum inviolabiliter servetur

A Pontifice renissa illius approbatio ad Congregationem Episcop. & Regul.

Ab illa ad Ministrum Gen. Ordinis.

A quo Decretum hoc emanavit.

in Provincialatu, Custodiatu, & Diffinitoriatibus, & Guardianatibus; adeo una vice ex parte Montanorum eligatur Minister Provincialis, & duo Diffinitores, & ex parte Campestrorum creetur Custos, & duo alii Diffinitores; deinde ex undecim Conventibus, quibus constat prefata Provincia quinque adscribantur parti, ex qua assumendus est Provincialis, & reliqui sex parti, ex qua eligendus est Custos. Item Confessarius Sanctimonialium Sanctæ Lucie deputabitur ex parte Provincialis, ac tandem Lectores tam Philosophiæ, quam Theologiæ, sicuti Predicatores Conventuales instituantur ad equalitatem utriusque partis, & in casu vacantiæ unius, vel alterius substitutio fieri debet ex illa parte, in qua vacantiæ contigerit. In reliquis autem Officiis, & Ministeriis sicut & in receptione Novitorum ad habitum, nulla alternativa servabitur, sed omnia juxta Statuta Generalia Ordinis, atque praxim bucuſque servatam distribuuntur. Præcipimusque per Sanctam obedientiam sub pœna privationis Officiorum, ac perpetua inhabilitatis ad illa omnibus, & singulis tam Patribus, quam Fratribus prefate nostræ Provincie ut hanc Concordiam, seu Aternativam a Nobis auctoritate Apostolica approbatam, declaratam, & confirmatam admittere, exequi, & servari teneantur. Datum Romæ die 5. Maij anni 1725. - G. Laurentius S. Laurentio Minister Generalis - De mandato S. P. Rmæ Fr. Emmanuel Fernandez del Rio Secretarius Generalis Ordinis. Loco + Sigilli - Registrat. tit. Provincia -

Preces Procuratoris Provincie.

§. 3. Cum autem, sicut dictus Antonius Nobis subinde exponi fecit, ipse præmissa, quo firmitus subsistant, & serventur exactius Apostolicæ Confirmationis Nostræ patrocinio communiti plurimum desideret: Nos ipsum Antonium specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinatis, Decretum præinsertum, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint supplementum.

Confirmatio relati Decreti.

§. 4. Decernentes ipsas præsentis literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausula cum derogatoriis.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Provincie, & Ordinis præfatorum, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indulcis, & Litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanens ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Pis-

catoris die IX. Junii MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

Confirmatur Decretum Congregationis Rituum in gratiam Canonicorum Præmonstratensium Congregationis Hispaniæ super indulto recitandi Officia Sanctorum dicti Ordinis.

LXI.

Simile Decretum pro iisdem confirmatum fuit ab Innoc. XIII. Const. ed. 1724. Feb. 9. P. 3. Et hujus Pont. Const. ed. 1728. Martii 8. P. 4. Confirmatur aliud Decr. pro recitatione officiorum nonnullorum Sanctorum dicti Ordinis.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 18. Junii 1725. Ann. 7.

Ad futuram rei memoriam.

Alias emanavit a Congregatione Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum ad reiteratas preces dilectorum filiorum Canonicorum Regularium Congregationis Hispaniæ Ordinis Præmonstraten. Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet -

Decretum prædictum.

§. 1. Ordinis Canonicorum Præmonstraten. Congregationis Hispaniæ. Humillimis, reiteratisque precibus nomine Canonicorum Ordinis Præmonstratensium Congregationis Hispaniæ porrectis, & ab Eminentiſſimo, & Reverendiſſimo Domino Cardinale de Belluga in Sacra Rituum Congregatione benigne indultis, ut ipsi, quamvis a Gubernio, & Officio aliarum Congregationum prefati Ordinis sint divisi, in posterum Officium omnium Sanctorum dicti Ordinis juxta Ritum Breviarii, & Missalis Romani recitare, & Missas celebrare possint, & valeant. Die 23. Septembris 1724. F. Cardinalis Paulinus Præfatus. - N. M. Tedeschi Archiepiscopus Apamonus Sacra Rituum Congregationis Secretarius. -

Preces eorundem Canonicorum.

§. 2. Cum, sicut pro parte eorundem Canonicorum Nobis subinde expositum fuit, ipsi Decretum hujusmodi, quo firmitus subsistat, Apostolicæ Confirmationis nostræ patrocinio communiti summopere desideret: Nos specialem ipsis Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodata existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinatis, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Confirmatio relati Decreti.

§. 3. Decernentes easdem præsentis literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissime suffragari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausula.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die XVIII. Junii MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

LXII.

Conceditur Gymnasii, seu Collegiis Societatis Jesu facultas eligendi sibi in specialem Patronum B. Aloysium Gonzaga.

Inn. XI. Const. ed. 1682. Sept. 7. P. 6. confirmata fuit Electio S. Ignatii in Patronum Regionis Cantabrigiæ. Et hujus Pont. Const. ed. 1724 Jun. 3. P. 1. publicata fuit Canonizatio S. Francisci Bor-gia.

Dat. 21. Junii 1725. An. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium a debito promovendi cultum Sanctorum.

Apostolicæ Servitutis Officium, quod inscrutabilis Divinæ Sapientiæ, arque bonitatis altitudo humilitati, atque infirmitati Nostræ credere digna est, ad spiritualium fidelium ædificationem, salubriter exequi aspirante superni favoris auxilio jugiter satagentes, beatorum Christi Servorum, qui despectis sæculi vanitatibus jugum Domini in Sancta humilitate assumpserunt, & virtutum omnium corona redimiti, decurso feliciter mortalis vitæ stadio, immarcescibilem gloriæ Coronam in Cælis accipere meruerunt, cultum, & venerationem in Terris libenter promovemus, sicut Dei honori, & laudi, populorumque pietati convenire conspiciunt.

Causæ præsentis Constitutionis.

§. 1. Gloriosa itaque Beati Aloysii Gonzaga Societatis Jesu, virginitate in primis, ac vita innocentia, & Principatus contemptu clarissimi merita devota consideratione, ingentique animi nostri gaudio recolentes, ac Juvenes, qui dilectorum filiorum Clericorum Regularium ipsius Societatis Jesu Scholas frequentant, qui que sicut accepimus, eundem Beatum Aloysium uti peculiarem Patronum jam a sæculo, & ultra sua sponte, privataque auctoritate colere ceperunt, ad ejus vestigia, & virtutum, quibus mirifice enituit, exempla sectanda, & opem crebris illius intercessione ab Omnipotenti Deo patris miraculis testatam in eorum necessitatibus, & animarum periculis ferventius exposcendam excitare cupientes; Omnibus, & singulis Universitatibus, Gymnasiis, vel Collegiis generalium publicorum, vel studiorum, tam erectis, quam erigendis, quæ a Clericis Regularibus prædictæ Societatis Jesu de præsentibus reguntur, aut in posterum regentur, ubicumque terrarum existentibus, ac Scholaribus ibidem literarum studiis operam nunc, & pro tempore navantibus, ut de cætero perpetuis futuris temporibus memoratum Beatum Aloysium, tanquam suorum liberalium studiorum, atque innocentia, & castitatis, in lubrica præsertim juvenili ætate diligentius custodiendæ specialem patronum sibi deligere, habere, colere, & venerari, illiusque festum quotannis die 21. Mensis Junii celebrare; necnon iis ex prædictis scholaribus, qui ad horas Canonicas tenentur, eadem die in honorem dicti Beati Aloysii officium recitare de communi Confessoris non Pontificis sub ritu duplici minore, & si qui pariter ex illis in Sacro Presbyteratus ordine constituti fuerint, Missam etiam sub eodem ritu, & de communi itidem Confessoris non Pontificis in Universitatibus tamen, Gymnasiis, seu Collegiorum ejusmodi Ecclesiis dumtaxat, die prædicta celebrare juxta rubricas Breviarii, ac Missalis Romani libere, & licite possint, & valeant, auctoritate Apostolica, tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Concessio prædicta cum quibusd. aliis Indultis.

Clausulæ.

§. 2. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Mandatur fidem adhi-

§. 3. Volumus autem, ut præsentium Litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impres-

fis, manu alicujus Superioris, seu Secretarii dicte Societatis subscriptis, & sigillo alicujus Personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ, vel Præpositi, aut Vicarii Generalis ejusdem Societatis pro tempore existentis munitis, eadem prorsus fides in Judicio, & extra illud ubique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensa.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Anulo Piscatoris die XXI. Junii MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

Confirmatur concessio Privilegiorum Congregationis Theatinorum Congregationi Clericorum Regularium Minorum a Gregorio XIV. facta.

LXIII.

Laudata Gregorii Constitutio edita fuit 1591. Feb. 18. P. 1. & confirmata a Clem. VIII. Const. ed. 1692. Jul. 1. P. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Dat. 23. Junii 1725. Ann. 2.

Proœmium.

Sacrofanctum Apostolatus Officium, quod humilitatem Nostram nullo licet meritum suffragio gerere voluit Altissimus, jugiter postulat, ut paternam Sacrarum Religionum, & Congregationum in militanti Ecclesia suaves & uberes fructus assidue præstantium curam exercentes, privilegia, gratias, & Indulta illis a Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostri concessa, quo solidiori robore perennent, cum id a Nobis petitur, libenter constabilimus.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus Filius Didacus Zuiz Præpositus Generalis Congregationis Clericorum Regularium Minorum, quod alias postquam felic. record. Sixtus Papa V. Prædecessor Noster eandem Congregationem per quædam suas literas desuper in simili forma Brevis die prima Julii 1588. expeditas approbaverat, ac privilegiis decoraverat, subinde vero Gregorius XIV. Prædecessor pariter Noster omnia, & singula privilegia, prærogativas, concessionem, facultates, exemptiones, immunitates, indulgentias, & peccatorum remissiones, cæterasque gratias spirituales, & temporales, ac tam conjunctim, quam divisim, etiam per viam communicationis, vel extensionis, aut alias quomodolibet Congregationi Presbyterorum Theatinorum nuncupat, illiusque Generali, aliisque Superioribus, Officialibus, Ministris, & personis, eorumque Domibus Regularibus quibuscumque concessa, ac quibus dicta Congregatio Theatinorum ejusque Domus Regulares, necnon Generalis, Superiores, Officiales, Ministri, & aliæ quæcumque illius personæ de jure, usu, consuetudine, privilegio, aut concessione Apostolica, vel alias quomodolibet per viam communicationis, & extensionis utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, eidem Congregationi Clericorum Regularium Minorum, illiusque Domibus Regularibus, necnon Præposito Generali, aliisque Superioribus, Officialibus, & Ministris, ac aliis quibuscumque illius personis tunc, & pro tempore existentibus Apostolica auctoritate perpetuo concessit, illaque omnia, & singula ad dictam Congregationem Clericorum Regularium Minorum, illiusque Domos Regulares, necnon Præpositum Generalem Superiores, Officiales, Ministros, & personas prædictas, itaut eadem Congregatio Clericorum Regularium Minorum, ejusque Regulares Domos, illorumque Generalis, Superiores, Officiales, Ministri, & personæ tunc, & pro tempore existentes præmissis omnibus, & singulis æque, &

A Greg. XIV. Privilegia omnia Congregat. Theatinorum dicte Congreg. Clericorum Regularium Minor. concessa.

patri-

pariformiter, ac sine aliqua differentia uti, potiri, & gaudere libere, & licite possent, perinde ac si singula præmissa illis specialiter, & expresse, ac principaliter, non autem ad instar concessa, & suis literis expressa, ac de verbo ad verbum nihil penitus omisso inserta fuissent, dicta auctoritate extendit, illaque omnia, & singula Congregationi Clericorum Regularium Minorum hujusmodi, illiusque Domibus Regularibus, & personis prædictis communicavit, & alias prout in ipsius Gregorii Prædecessoris literis desuper in simili forma Brevis die 18. Februarii 1591. expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, & de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius dicitur contineri, & postmodum piæ mem. Clementis Papa VIII. pariter Prædecessor Noster per suas itidem literas die prima Julii 1592. expeditas omnia, & singula privilegia, & gratias eidem Congregationi Clericorum Regularium, sicut præmittitur, concessa, pari auctoritate confirmavit.

Quod a Clemente VIII. confirmatum.

Preces Præpositi Generalis.

Confirmatio præd. Constitutionis.

Clausulæ.

Fides adhibenda transcriptis.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, dictus Didacus Præpositus Generalis prædictus Gregorii Prædecessoris Literas Apostolicæ Confirmationis Nostræ patrocinio communiti plurimum desideret. Nos speciale ipsi Didaco Præposito Generali gratiam facere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie abolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati; concessionem, & elargitionem Congregationi Clericorum Regularium Minorum hujusmodi omnium gratiarum, & privilegiorum memorata Congregationis Theatinorum, etiam per viam communicationis, & extensionis a prædicto Gregorio Prædecessore per ejus literas supradictas factas, ut præfertur, eadem auctoritate, tenore præsentium perpetuo confirmamus, & approbamus, ac innovamus, necnon quatenus opus sit ea omnia, & singula de novo concedimus, illisque perpetuè & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, omnesque, & singulos tam juris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

§. 3. Decernentes easdem præsentibus Literas semper, & perpetuo firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere: ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ dictus Gregorius Prædecessor in suis literis prædictis voluit non obtinere, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumus autem, ut præsentium litterarum transcriptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud habeatur, quæ eidem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXIII. Junii MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

Confirmantur quædam Literæ Patentis Ministri Generalis Ordinis Minorum de Observantia circa alternativam Officiorum Provincia Siciliæ ejusdem Ordinis, cum deputatione Provincialis, & Definitoris.

LXIV.

Const. ed. 1725. Jun. 9. P. 2. confirmatum fuit aliud Decr. Ministri Gen. de bipartita alternativa officiorum Provincia S. Saturnini ejusdem Ordinis.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Dat. 24. Junii 1725. An. 2.

Pastoralis Officii Nobis divinitus commissi sollicitudo Nos admonet, ut paternam Religiosorum virorum, qui spretis Mundi illecebris Altissimi obsequiis sese sub suavi arctioris vitæ iugo devoverunt, curam gerentes, ea, quæ tollendis animorum dissidiis, stabiliendaque inter eos fraterna concordia provide constituta esse noscuntur, quo firma semper, atque illibata persistent, Apostolici muniminis Nostri præsidio roboremus.

Exordium.

§. 1. Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Laurentius a Sancto Laurentio Minister Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum, quod ipse in vim facultatis sibi a Nobis attributæ in Provincia Siciliæ dicti Ordinis Ternativam, sive Officiorum distributionem in tres partes, inter Fratres nempe Messanen., Catanien., & Paësen. respective Conventuum ejusdem Provinciae per viginti septem annos servandam, quæ pro prima vice a Fratribus Messanensibus inchoare debeat, decrevit per quasdam suas parentes Literas tenoris, qui sequitur, videlicet -- *Frater Laurentius a Sancto Laurentio Lector Jubilatus, Sacrae Congregationis Indicis Consultor, Supreme, & Universalis Inquisitionis Qualificator, Examinator Cleri Romani, Sacri Montis Sion Exguardianus, & totius Ordinis Sancti Patris Nostri Francisci Minister Generalis, nostræ Observantia Provinciae Siciliæ salutem. Sanctissimus Dominus Noster Dominus Benedictus Papa XIII. Pacifico, tranquilloque Provincialium omnium Cura nostra conceditarum Regimini, unde fraterna concordia, & suavior, solidiorque in singulis Conventibus Regularis Discipline promotio pendere dignoscitur, per opportuna in dies remedia, maxime vero per leges Justitiæ distributivæ, pro speciali suo erga Seraphicum Ordinem, vigilantia Pastoralis affectu, proinde consulturus; Cum sedulo animadvertisset per antiquam istam, & olim florentissimam observantem Provinciam Siciliæ, viginti septem Conventibus in præsentiarum instructam esse, quorum plerique ob exiguum Religiosorum in tota eadem Provincia numerum, magnamque Cellarum, & necessariarum aliarum rerum angustiam, vix possunt qualitercumque manuteneri, ideoque præsentaneo Justitiæ distributivæ remedio ad eorundem Inflationem connaturalius, certiusque promovendam potissimum indigere: Propterea Nobis, ut oportunam, juxta modum infra explicandum, ferremus opem; sub die vigesima secunda mensis Martii nuper elapsi, necessariam omnem, atque idoneam contulit facultatem; cujus proinde vigore matura deliberatione perhabita ad infra scriptum Decretum desuper edendum devenimus.*

Expositio facti.

Literæ parentes præd.

§. 2. *Ac primo Provinciam ipsam totam, salva ejus unitate, in tres districtus numero Conventuum sibi ferme coherentium pares commissa Nobis antedicta Pontificia facultate distinguimus, videlicet in Messanensem, Catanensem, & Paënsensem, sic in posterum charitatis, atque Ordinis servandi gratia nuncupandos. Ad quorum primum novem hosce Conventus decernimus pertinere, nimirum: I. Sanctæ Mariæ Jesu superioris, ut vocant, & II. Sanctæ Mariæ Jesu inferioris, utrumque in Messana Civitate;*

Provincia Siciliæ præd. in tres districtus dividitur.

Unicuique districtui proprii Conventus attribuantur.

tate;

tate; necnon III. Sanctæ Catharinæ Fortalitii, IV. Sanctissimæ Trinitatis Venetici, V. Sanctæ Mariæ Jesu Sanctæ Lucie, VI. Sanctæ Mariæ Jesu Castri Regalis, & VII. Sancti Antonii Bavelonæ, quibus aggregamus servandæ equalitatis intuitu; VIII. Sancti Nicolai Cephaladii, & IX. Sancti Francisci Castri Lucii. Ad secundum vero, seu Catanensem districtum novem hos alios: I. Sanctæ Agathe veteris in Urbe Catana, II. Sancti Blasii Terre Aci, III. Sancti Antonii Abbatis Paternionis, IV. Sanctæ Mariæ Jesu Randatii, & VII. Sanctæ Mariæ Jesu Taormeniensis, quibus aggregatos pariter volumus VIII. Sanctæ Mariæ Jesu Lanpattii, & IX. Sancti Antonini Martyris Castri Boni. Similiter ad tertium in ordine districtum, seu Palessensem, vulgo dictum della Costa, sequentes novem alios pertinere decernimus. I. Sancti Antonii Civitatis Palessensis, II. Sancti Antonii Montis Albani, III. Sanctæ Mariæ Jesu Terræ Sancti Petri, IV. Sanctissimæ Annunciatae Racudie, V. Sancti Francisci Sancti Angeli, VI. Sancti Francisci Pilaini, VII. Sanctæ Mariæ Jesu Ficaxæ, VIII. Sanctæ Mariæ Jesu Nasti, & IX. Sanctissimæ Annunciatae Galatensis, atque ita distinctos, & coordinatos tres hujusmodi districtus pro tempore infra declarando haberi volumus, & jubemus.

Decernitur præd. ternativa, seu officiorum distributio in tres partes.

§. 3. Eadem deinde auctoritate sancimus, ut in Provinciali Capitulo proxime celebrando, Minister, & unus Definitor ex Primo, seu Messanenſi Districtu; Custos vero, & unus item Definitor ex secundo, seu Catanensi; Duo autem reliqui Definitores ex tertio, seu Palessensi districtu sint assumendi per totum Capitulare Triennium ex more, ac regulariter duraturi. In Capitulo vero subsequenti Minister quidem, unusque Definitor ex secundo districtu Catanensi, Custos, & Definitor alius ex tertio districtu Palessensi, duoque Definitores reliqui ex primo Messanenſi. Pariterque in alio subsequunturo Capitulo, Minister, & unus Definitor ex tertio districtu Palessensi, Custos, aliusque Definitor ex Messanenſi; reliqui vero bini Definitores ex Catanensi Districtu assumi omnino debeant, & eo Turno per tres Capitulares electiones, ut præfertur, absoluto, rursus a capite incipiendum sit, ut eodem ordine, eademque methodo Capitulares electiones peragantur, donec Turnus istiusmodi per tres vices inchoetur, & absolvetur. Porro, si intra tempus ad id necessarium, quod viginti septem annorum cursum complecti dignoscitur, fortasse contigerit Commissarium, Vicarium, seu quovis alio titulo Provinciale Superiorem quacunque de causa designandum, eligendum, sive instituumdum esse, non ex alio districtu assumi ullatenus possit, quam ex eodem, unde Minister ejus Triennii juxta Turnum præmemoratum assumptus fuit, sive assumi debuit. Quod etiam de Custode, si quando juxta Ordinis Constitutiones reeligendus in Capitulo ipso, vel extra Capitulum fuerit, observari decernimus, & declaramus. Eaque omnia sub electionum aliter factarum nullitate, absque declaratione alia, seu facti ipsius notorietate inspecta, sancita, ac decreta esse intelligantur. Salvo tæteroque in casu vacantiæ unius, vel plurium Definitorum, eo subrogationis jure, & ordine, quem idem Sanctissimus Dominus Noster Summus Pontifex in Constitutione, cujus initium Universalis Ecclesiæ Regimini, non ita pridem edita, ut promulgata servari imposterum præcepit: sic videlicet in locum defuncti, seu quomodolibet vacantis Definitoris ille omnino subrogetur, cui subrogatio ex prædictæ Constitutionis dispositione deferenda fuerit cujuscumque districtus extiterit.

Declarantur nonnulla avertenda litis causa.

§. 4. Declaramus autem avertenda litis, & perplexitatis gratia, ad eum districtum prædictæ Provincie singulos Religiosos, tam præsentis, quam futuros pertinere, in quo natus quisque fuerit respectivo. In casu autem dubio, utrum locus natiuitatis Religiosi alicujus ad Conventus primi, secundi, vel tertii districtus pertinere censendus sit, necnon in casu certo, quod Religiosus extra Provincie confinia natus ad nullum eorum natiuitatis sue jure pertineat; liberum sit eidem, ad quem districtum aggregari ma-

luerit, Patribus Definitorii, post præsentis Decreti publicationem, primo congregandis exponere, & declarare; nec amplius ei liceat semel factam districtus electionem quacunque de causa rescindere; sabiata etiam Patribus Definitorii rescissionis, seu variationis hujusmodi facultate: salva tamen tam super hac re, quam super dubiis aliis, que circa reliqua præsentis Decreto sancita fortassis emerferint declarandis nostræ, & pro tempore existentium Superiorum Generalium auctoritate.

§. 5. Præcipimus ergo Apostolica eadem auctoritate suffulti vobis omnibus, & singulis Ministro, Custodi, Definitoribus, cæterisque Patribus, & Fratribus observandis istius Provincie nostræ Siciliae nunc & pro antedicto viginti septem annorum tempore existentibus, & exiturus in virtute Spiritus Sancti, & sub electionum aliter factarum, seu faciendarum nullitate ipso facto, ut præmissis incurrenda, necnon sub privationis vocis activæ, & passivæ, perpetuæque inhabilitatis ad Officia, & Prælaturas Ordinis, pariter ipso facto, aliisque Nostro, & Successorum Nostrorum arbitrio pro modo culpa infligendis penis, ut præsens Decretum quoad omnes ejus partes, ejusdemque seriem, continentiam, & tenorem tamquam filii obedientiæ omnino, exacteque servetis, ac servari, & exequi respectivo satagatis. Mandantes præterea, max ubi vobis Definitorii Patribus, seu Ministro, vel Custodi presentatum fuerit, ut convocato Definitorio, primum deinde per totam Provinciam transmissis ejus exemplaribus publicetur, atque in singulis postea Capitulis, & Congregationibus, antequam suffragia ex more ferantur Vocalibus, sive Electoribus intimetur, repostio in Protocollo Provincie hoc ipso autographo nostro, Nobisque desuper monitis per autenticum Documentum præsentis totius Definitorii subscriptione, ac sigillo firmatum de illius publicatione exacteque observantiæ sponsione: Et ita decernimus, præcipimus, & mandamus, hoc, & omni alio meliori modo. Datum Romæ 16. April. 1725. - G. Laurentius a Sancto Laurentio Minister Generalis - De mandato Reverendissimi Nostri in Christo Patris - F. Antonius a Mazaria Secretarius Generalis Ordinis.

Præscribitur omnibus præsens Decretum servandum.

Ejusque publicatio.

Consultitur omnibus casibus pro dicta ternativa servanda.

Loco * Sigilli.
§. 6. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, ut literæ præinsertæ firmiter subsistant, & in partibus executioni demandentur, & serventur exactius, idem Laurentinus Minister Generalis illas Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiti summopere desideret. Nos ipsius Laurentii Ministri Generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, supplicationibus ejus nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati; præinsertas patentes Literas cum omnibus, & singulis in eis contentis, & expressis auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robor adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint supplemus.

Præces Magistri Generalis.

Confirmatio relatarum Literarum.

§. 7. Præterea ad hoc ut dicta Ternativa, sive distributio Officiorum suum fortiatum effectum eidem Provincie Siciliæ de idoneis Ministro Provinciali, & Definitor ex commisso Nobis divinitus dispensationis munere providere cupientes, ac de dilectorum Filiorum Joannis a Messana Lectoris Jubilati, & actualis Definitoris, ac Leonardi pariter a Messana fide, prudentia, doctrina, pietate, & religionis zelo plenam habentes in Domino fiduciam, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis si quibus quomodolibet innodata existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, prædictum Joannem in Ministrum Pro-

Deputatur Minister Provincialis, & Definitor d. Provincie.

vincialem,

Præcipitur
omnibus
præstantia
obediencia.

vinciam, ac Leonardum in Definitorem Provincia Siciliæ hujusmodi cum omnibus, & singulis prærogativis, præeminentiis, facultatibus, auctoritate, privilegiis, gratiis, & indultis, ac honoribus, & oneribus solitis, & consuetis dicta auctoritate constituimus, & deputamus. Mandantes propterea in virtute sanctæ obedienciæ, ac sub indignationis nostræ, aliisque arbitrio nostro imponendis penis omnibus, & singulis prædictæ Provinciæ Superioribus, Fratribus, & personis, cæterisque ad quos spectat, & spectabit in futurum, ut supradictos Joannem, & Leonardum ad officia eis respective per eandem præsentem demandata; illorumque liberum exercitium recipiant, & admittant, illosque recognoscant, eisque in omnibus, quæ ad officia prædicta pertinent, pareant, & obediant, faventque, & assistant respective.

Clausula.

§. 8. Ac decernentes ipsas præsentem literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, dictisque Joanni, & Leonardo, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditorum judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio
quibuscumque
obstantibus.

§. 9. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, Ordinis, & Provinciæ, ac Conventuum prædictorum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanens ad præmissorum effectum hæc vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides adhibenda
transumptis.

§. 10. Volumus autem, earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in judicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ ipsi præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXV. Junii MDCCLXXV. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

LXV.

Declaratur Ordo B. M. V. de Mercede Redempt. Capt. ut unus ex Ordinibus Mendicantium.

De privilegiis hujus Ordinis vide Alex. VIII. Const. ed. 1690. Jul. 26. P. 1.

Dat. 9. Julii
1725. An. 2.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

Aternus æterni Patris Filius Jesus Christus Redemptor noster, & pro Nobis a vetustate peccati servitutis iugo redimendis pretiosissimum Divini sui cruoris thesaurum in ara Crucis effundere, & captivam in Cælum nostram ducere dignatus captivitatem, quos ipse superantæ suæ charitatis constituens opus præcipuo

honore, & gloria coronatos in Cælis coronari voluit, & in terris, ut Mundus intelligeret operis dignitatem, eamque per condignam mercedis copiositatem prosequeretur in illo: Hinc est, quod nos, qui tam amantissimi Redemptoris summa ejus sic disponente bonitate vices gerimus in eisdem terris ad promovendam hominum redemptionem, quo nostræ ex alto conceditur infirmitati suo assidue in corde nostro provocamur exemplo. Attendentes quod postquam plurimi Romani Pontifices Prædecessores nostri, in dilectos Filios Fratres Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum nuncupatæ ob innumera pietatis incrementa, quæ eorumdem Fratrum opere, & sermone juxta eorum laudabile, & cælitus ad redimendos Captivos Fideles infidelibus misere inservientes emissum institutum efflorebant, eaque admirati innumeras propemodum gratias, & privilegia ex inexhausto Ecclesiæ thesauro provida Apostolicæ libertatis manu deprecantis debite contulerant; Fratres prædicti opportuno gratiarum, & privilegiorum hujusmodi adjuti subsidio uberrimos ad Redemptionis hujusmodi fecunditatem, Divinique nominis gloriam propagandam magis, magisque efferre non desinunt in dies; æquum, quin debitum reputamus gratias, & privilegia hujusmodi non solum approbare, verum etiam approbata ex benignitate nostra ampliari, ut ampliatis sibi a nobis, & Sede Apostolica favoribus ampliores militanti Ecclesiæ Dei Sponsæ referant triumphos.

§. 1. Cum itaque, sicut accepimus alias, & postquam fel. record. Innocentius IV., Alexander IV., Paulus V., Gregorius XV., Urbanus VIII., alique Romani Pontifices Prædecessores nostri insignem, & per B. Petrum Nolascum, Raymundum de Pennafort, & clar. mem. Jacobum Primum, dum viveret Aragoniæ Regem, quibus, & eorum cuilibet ipsamet Beatissima Virgo serena fronte se conspiciendam dedit, & acceptissimum sibi, & Unigenito Filio suo fore dixit si suum in honorem institueretur Ordo Religiosorum, quibus cura incumberet Captivos a Turcarum tyrannide liberandi fundatum, & Apostolica auctoritate approbatum Ordinem Fratrum Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum nuncupatum, cujus quidem Ordinis Fratres hujusmodi ex piissimo ejusdem eorum Ordinis Instituto non solum Mundi illecebras, eorumque propriam voluntatem abnegare, verum etiam pro Christi fidelibus Captivis sub barbara Infidelium potestate gementibus, eosque ab hujusmodi dura servitute redimendis assidue in Domino elaborare, ac etiam pro unius Redemptione Captivi Paganorum captivitati se tradere, ac si opus fuerit mortem, & tormenta quælibet generoso, & constanti animo subire Altissimo devovent, & profitentur. Ad enutriendum tam laudabile prædicti Ordinis propositum, ac exhibendum debitum erga Ordinem ipsum eorum paterni amoris affectum, eundem Ordinem quampluribus laudibus, privilegiis, gratiis, & Indultis merito decoraverunt, ac insigniverunt, prout in Innocentii, Alexandri, Pauli, Gregorii, Urbani, aliorumque Prædecessorum prædictorum respective literis desuper expeditis plenius continetur.

§. 2. Eiusdem recordationis Alexander Papa VIII. etiam Prædecessor noster, qui dum Cardinalatus honore fulgeret dicti Ordinis Protector Apostolica auctoritate deputatus extitit, mature per eum perpenis gravissimis discriminibus, & periculis, quæ ejusdem Ordinis Fratres, seu Religiosi in procuranda Captivorum Redemptione subire coguntur ad tam pium opus per eos eo alacrius continuandum, & utilius exequendum prædicto Ordini, illiusque Domibus, & Regularibus locis sub illo comprehen-

A pluribus
Romanis Pö-
tificibus con-
cessa fuere
privilegia d.
Ordini.

Item ab Alex-
andro VIII.
privilegia
omnia alio-
rum Regularium.

is, necnon Magistro Generali pro tempore
existenti, Definitoribus, & Procuratoribus Ge-
neralibus, Vifitatori, Confultoribus, Affeffori,
Superioribus, Provincialibus, & Conventuali-
bus, aliisque cujuscumque nominis Officialibus,
Superioribus, & Religiofis omnibus, & fingulis
in eo profefsis Fratribus pro tempore ad Capti-
vos redimendos tranfmiffis, & Capitulis Gene-
ralibus, Perfonis Regularibus, Novitiis, Con-
verfis, Donatis, Oblatis, Ministris, Famulis,
quibuscumque tam Officiariis, quam Domestici-
cis, & eorum Domibus infervientibus, & cæ-
teris dicti Ordinis, ac illius Domorum, & Re-
gularium locorum perfonis quibuscumque pro
tempore existentibus, necnon quibusvis aliis
perfonis, ac Chriftifidelibus illorum Ecclefias,
feu Capellas pro tempore vifitantibus, ut omni-
bus, & fingulis privilegiis, libertatibus, immu-
nitatibus, exemptionibus, præminentis, ante-
lationibus, concessionibus, indulcis, favoribus,
Indulgentiis, aliisque prærogativis, & gratiis
universis, & fingulis, tam fpiritualibus, quam
temporalibus fingulis Domibus, Conventibus,
& aliis Regularibus locis, ac perfonis, tam Ca-
nonicorum, quam Clericorum Regularium ubi-
vis existentium Inftitutis, & non folum Ordi-
nibus, Monafteriis, fed etiam Regularibus Men-
dicantium, & non Mendicantium tam pro re-
dimendis Captivis, quam alias quomodolibet
Ordini Sanctiffime Trinitatis Redemptionis Cap-
tivorum, illiusque Domibus, Conventibus,
& Fratribus, necnon omnibus, & quibuscum-
que Congregationibus Regularibus, & præcipue
Clericorum Regularium Infirmis Ministrantium,
& Canonitorum Congregationis Sanctiffimi Sal-
vatoris Lateranenfis, & Sancti Salvatoris de Bo-
nonia, ac etiam Sancti Ruffi Valentia, & San-
ctæ Crucis Colimbræ, Clericorum Regularium
de Somafca, & Pauperum Matris Dei, & Scho-
larum Piarum, ipfisque Monaficis Congrega-
tionibus, etiam Caffinenfi, aliisque Monachis,
& Monafteriis S. Benedicti, S. Heronymi, Car-
melitis Difcalceatis, Conventui Beatæ Mariæ de
Guadalupe, necnon Societati Jefu, ipfisque
Carthufenfium, Præmonftratenfium, & Refor-
matorum Ciftercienfium, Servitarum, Olivato-
rum Ordinibus, aliisque Familiis, & Socie-
tationibus Regularibus, Militiis, Hospitalibus quib-
uscumque, & piis locis Regularibus, ac qui-
buscumque perfonis pro tempore existentibus
prædictorum, & quorumlibet Ordinum, Sociera-
tum, & Congregationum Regularium, per Se-
dem prædictam, ac quofcumque Romanos Pon-
tifices, necnon ejufdem Sanctæ Romanæ Ec-
clefiæ Cardinales etiam de Latere Legatos, &
quofvis Sedis prædictæ Nuncios, vel etiam tam
Apoftolica prædictæ, quam Ordinaria, & Re-
gia, vel Imperiali auctoritatibus refpective, aut
alias quomodolibet quibuscumque verborum ex-
preffionibus, & tenoribus in genere, vel in fpe-
cie, ac particulariter tam per modum commu-
nicationis, & ampliationis, quam fimplicis, &
individue particularis, & fpecialis concessionis,
ac etiam Motu proprio, & ex certa Scientia, &
de Apoftolicæ poteftatis plenitudine, etiam ite-
ratis vicibus concessis, vel confirmatis, aut ap-
probatis, & quibus illi tam in vita, quam in
mortis articulo etiam circa peccatorum relaxa-
tiones, & injunctarum penitentiarum relaxatio-
nes, aut alias quomodolibet de jure, ufu, aut
privilegio, vel confuetudine quomodolibet ute-
bantur, & gaudebant, ac uti, & gaudere pote-
rant, quamvis illa effent fpecialis notæ digna,
difficillique concessionis, & quæ in generali conces-
fione, non venirent non folum per participatio-
nem, communionem, illarum extensionem, & ad
aliorum inftar, fed fpecialiter, & nominatim pa-
riformiter, & aequè principaliter in omnibus, &
per omnia abfque ulla profufus differentia, perin-

de ac fi illa dicto Ordine Beatæ Mariæ de Mer-
cede, illiusque Capitulis Generalibus, Magistro
Generali pro tempore existentis, illiusque Super-
rioribus, & Perfonis prædictis fpecialiter, &
exprefse, & nominatim etiam per viam, &
modum fimplicis, & individue, ac particularis,
& fpecialis concessionis, etiam Motu proprio,
& ex certa Scientia, & de Apoftolicæ poteftatis
plenitudine, aut communicationis, & amplia-
tionis conceffa, quatenus tamen effent in ufu,
& non revocata, nec fub aliqua revocatione
comprehenfa uti, & gaudere libere, & licite
poffent, & valerent: Itaut omnes, & finguli
dicti Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede, & illius
Domorum, Locorumque Regularium Superio-
res, & Miniftri, quocumque nomine appella-
ti, eofdem favores, gratias Apoftolicas, & pri-
vilegia, quæ aliarum Religionum, Ordinum,
Congregationum, Societatum, etiam Societatis
Jefu, Monafteriorum, Conventuum, Domo-
rum, aut Locorum Regularium, & Familiarum
generales Superiores, Præpofiti, Provinciales,
Rectores, Priores, Conventuales, aut Clau-
ftrales, Vifitatores, Guardiani, Cufodes, &
alio quocumque nomine, titulo, aut dignitate
infigniti habebant fimiliter, ut fupra, haberent
Fratres, & Perfonæ Regulares dicti Ordinis
Beatæ Mariæ de Mercede cum privilegiis, gra-
tiis, & favoribus Apoftolicis Ordinum, & Con-
gregationum hujusmodi perpetuo fecundum ob-
fervantiam Regularium, & Canonicum Infti-
tutum dicti eorum Ordinis Beatæ Mariæ de Mer-
cede regere, & gubernare, & refpectively vifita-
re valerent, neque dictus Ordo Beatæ Mariæ de
Mercede fuper prædictis omnibus, & fingulis a
quoquam quavis auctoritate, vel nomine mole-
ftari, perurbari, inquietari, aut alias quo-
modolibet in iudicio, & extra impediti poffet,
Apoftolica auctoritate perpetuo concefferit, &
indulferit, prout in ejufdem Alexandri VIII.
Prædecefforis literis defuper in forma Brevis fub
Annulo Pifcatoris die 26. Menfis Julii Anni Do-
mini millefimi fequentiffimi nonageffimi Ponti-
ficatus Sui Anno Primo expeditis plenius quoque
continetur.

§. 3. Et fubinde felicis etiam record. Clemens
Papa XI. pariter Prædeceffor Noster ejufdem Or-
dinis Beatæ Mariæ Virginis de Mercede Redem-
tionis Captivorum Magiftri, ac illius Procura-
tori Generalibus tunc, & pro tempore existentibus
prædictis locum in Capella Pontificia Noftre
tunc fua, una cum aliis Ordinum Mendican-
tium Magiftris, & Procuratoris Generalis, etiam
perpetuo habere decreverit, & assignaverit,
prout dicti Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede
Redemptionis Captivorum hujusmodi Magiftri,
& Procurator Generales habent de præfenti.

§. 4. Hinc eft, quod Nos Ordinem Beatæ
Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum hu-
jusmodi, in quo vitæ Sanctimonia, Literarum
Scientia, & laudabilis erga proximos pietas fem-
per floruerunt, & florescere non definunt in
dies, ac illius Fratres, qui per folicitudinem eorum
aiguofæ vitæ partes illa in Agro militantis Ec-
clefiæ componunt Chriftianæ charitatis ferta quibus
redimita triumphat Ecclefia: Paterna quoque
noftre benevolentia profequentes, attendentes
que, quod licet Ordo Beatæ Mariæ de Mercede
Redemptionis Captivorum hujusmodi, illiusque
Fratres prædicti ex præmiſſis ſibi, ut præfertur,
conceſſis, & indulcis, tum quia non minus quam
cæteri Fratres Mendicantes in excolenda Vineâ
Domini affidue laborant, ac ingentes afferunt
fructus, & ad procurandam femper copioſiorem
Captivorum hujusmodi (qui ab eis ufque
nunc redemti ad feptuaginta mille fequentium,
& feptuaginta novem, & forſan ultra numerum
afcendunt.) Redemptionem, ad conſulendum
dicti Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redem-

tionis

Et a Cleme-
te XI. idem
Ordo alio
honore deco-
ratus.Cauſæ præ-
ſentis Con-
ſtitutionis

tionis Captivorum Fratrum prædictorum longinquas Regiones pro redimendis Captivis ipsis aduentum manutentione, qui elemosynas, piasque Fidelium largitiones, & subventionem ab eisdem Fidelibus mendicare coguntur, ac quoties juxta ea, quæ Deo voverunt pro alicujus Captivi Redemtionem se pro illo in servitutem tradunt, ac duro tribulationis pane, & amara angustia aqua sustentantur. Propterea Ordo Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum hujusmodi vere unus ex Ordinibus Mendicantium, illiusque Fratres vere mendicantes merito habendi sint, & haberi debeant, ac omnibus, & singulis privilegiis, gratiis, & indultis, quibus Mendicantium quatuor Ordines, illorumque Fratres utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, æque pariter uti, frui, potiri, & gaudere possint, ac etiam debeant. Cum tamen id aliquando, ac forsitan etiam ex eo, quod Ordo Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum hujusmodi bona stabilia ex ipsius Instituto, & Constitutionibus Apostolica auctoritate confirmatis possident, in dubium, seu controversiam aliquam deduci, vel revocari possent:

§. 5. Nos omnem, & quæcumque ambiguitatem, & controversiam quodcumque, quomodocumque, & ex quovis capite, vel prætextu desuper orituram omnino, penitusque amputare volentes, necnon Fratres prædicti Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum hujusmodi, eorumque singulares Personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis si quibus quomodolibet innodati existent ad effectum præsentium tantum consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, ac dicti Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum Instituti, Constitutionum, & dispositionum, necnon privilegiorum, immunitatum, indulgentiarum, & gratiarum Mendicantium Fratrum hujusmodi quomodolibet concessarum, ac literarum desuper concessarum tenores præsentibus pro expressis habentes, Motu proprio non ad alicujus Nobis super hoc oblata petitionis instantiam, sed ex certa scientia, meraque deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, & ex voto Congregationis Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, Decretorum Concilii Tridentini Interpretum Ordinem Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum hujusmodi, illiusque Magistrum Generalem, ac Fratres, illorumque singulas Personas vere, & non fidei Mendicantes fuisse, esse, & fore, & inter aliorum Fratrum, & Religiosorum Mendicantium Ordines, aliosque Fratres, & Religiosos Mendicantes (prout illos Nos connumeramus) connumerari debere, ac omnes, & singulas dispositiones in favorem Religiosorum, seu Fratrum Mendicantium hæcenus emanatas, etiam in Ordine Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum hujusmodi, illiusque Domibus, Conventibus, Magistro Generali, aliisque Religiosis locum habere, necnon omnia, & singula quæcumque, quocumque, & qualiacumque sint, etiam speciali nota digna, privilegia, immunitates, exemptiones, facultates, concessiones, indulta, indulgentias, peccatorum remissiones, & gratias tam spirituales, quam temporales, literasque Apostolicas, etiam justitiam, sive mixtim concernentia, hæcenus per Nos, & quoscumque alios Romanos Pontifices tam Prædecessores, quam Successores Nostros, & denique Sedem Apostolicam prædictam, & illius Legatos de Latere, sive Nuncios, & quavis auctoritate fungentes, etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, etiam consisto-

rialiter, tam in genere, quam in specie, & tam communiter, & conjunctim, quam particulariter, & divisim, etiam per modum extensionis, seu communicationis, & alias quomodolibet quibusvis Ordinibus Fratrum, & Sororum Mendicantium quocumque nomine nuncupentur, illorumque Congregationibus, Conventibus, & Capitulis, ac utriusque sexus Personis, ac illorum Monasteriis, Domibus, Ecclesiis, Hospitalibus, & aliis Piiis Locis hæcenus concessa, & in posterum concedenda, quorum omnium, & singulorum tenores, ac si de verbo ad verbum inserti forent pro expressis, & insertis haberi volumus, eidem Ordini Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum hujusmodi, illiusque Fratribus prædictis, ac omnibus illius Personis, ac Conventibus ubique terrarum sitis, ita quod Ordo Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum hujusmodi illiusque Fratres, & Personæ prædictæ omnibus, & singulis privilegiis, immunitatibus, exemptionibus, facultatibus, concessionibus, indultis, indulgentiis, remissionibus, gratiis, & literis eisdem Fratrum, & Sororum Mendicantium Ordinibus, Congregationibus, Conventibus, Capitulis, Personis, Monasteriis, Domibus, Ecclesiis, Hospitalibus, & aliis Piiis Locis, ut præfertur, hæcenus concessis, & in posterum concedendis, dummodo Instituto Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum hujusmodi, illiusque Fratrum, seu Deputatorum Personarum hujusmodi voluntati, & beneplacito non refragentur, uti, frui, potiri, & gaudere libere, & licite possint in omnibus, & per omnia, non solum ad illorum instar, sed pariformiter, & æque principaliter absque ulla prorsus differentia, perinde, ac si Ordini Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum hujusmodi, illiusque Fratribus, & Conventibus prædictis nominatim, & specialiter, ac generaliter concessa fuissent Apostolica auctoritate perpetuo sancimus, volumus, & declaramus, ac pariter concedimus, & indulgemus.

§. 6. Præsentibus quoque Literas nullo unquam tempore per Nos, & Sedem prædictam revocari, aut limitari, vel illis derogari posse, neque sub ullis similibus, vel dissimilibus gratiarum, revocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus, aut aliis contrariis dispositionibus nunc, & pro tempore emanatis, & in posterum emanandis comprehendi, sed semper ab illis excipi, & quoties eas revocari, suspendi, limitari, vel eis derogari contigerit, toties in pristinum, & eum in quo antea quomodolibet erant statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, & denuo etiam sub quacumque posteriori data, per pro tempore existentes Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum hujusmodi Magistrum Generalem, illiusque Fratres prædictos eligenda concessas esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & ut perpetuo subsistant vim validi, & efficacis contractus inter Sedem Apostolicam prædictam, & dictum Ordinem Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum hujusmodi, illiusque Fratres prædictos habere debere: sicque, & non alias per quoscumque Judices Ordinarios, vel Delegatos quavis auctoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, necnon prædictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vice-Legatos, dictæque Sedis Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, definiendi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiti debere: Et quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari irritum, & inane decernimus.

§. 7. Quo circa Dilecto Filio Nostro pro tempore existenti prædictæ Sanctæ Romanæ Ec-

Clausula
particulares,
& ampliffi-
ma.

Omnibus in-
jungitur exe-
cutio præ-
dictor.

clesiæ Cardinali Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum hujusmodi Protectori, ac Venerabilibus Fratribus Nostri Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, ac dilectis etiam filiis eorum Vicariis in spiritualibus, aut Officialibus Generalibus, & Causarum Curie Camerae Apostolicæ generali Auditori, necnon Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Decanis, Archidiaconis, Canonicis, & Capitulis, ac aliis ad quos id quomodolibet spectat, & spectabit Motu simili per Apostolica scripta mandamus quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentis literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte dictorum pro tempore existentium Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum hujusmodi Magistri Generalis, illiusque Fratrum, vel alicujus eorum fuerit requisitus solemniter publicantes faciant eos præmissis omnibus, & singulis pacifice frui, & gaudere, non permittentes eos desuper per quoscumque quomodolibet indebite molestari, Contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, legitimisque super his habendis servatis tamen ad formam Decretorum Concilii hujusmodi processibus, sententias, censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus declarando, aggravando, reagravando, invocando etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis.

Derogatio quibuslibet, quæ obstantibus.

§. 8. Non obstant. nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de non expediendis Literis super indulgentiis ad instar, ac recol. mem. Bonifacii Papæ VIII. de una, & Concilii Generalis de duabus Dietis, dummodo ultra tres Dietas quis vigore earumdem præsentium ad iudicium non trahatur, ac Calisti III. Romanorum Pontificum similiter Prædecessorum Nostrorum, quæ incipit Super Gregem Dominicum, per quas Fratres Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum hujusmodi ad Ordines Mendicantium transire prohibentur, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis quibusvis Personis per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores Nostros, ac Nos, & Sedem prædictam etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, ac cum quibusvis irritativis, annullativis, cassativis, revocativis, modificativis, præservativis, exceptivis, declarativis, attestativis, & derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac alias quomodolibet, etiam pluries concessis, confirmatis, & innovatis: quibus omnibus, & singulis, etiam si in eis caveatur expresse quod illis nullatenus derogari possit pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque tenoribus, specialis, specifica, & expressa mentio habenda, seu aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret eorum tenores præsentibus pro expressis habentes illis alias in suo robore permanentibus hac vice dumtaxat specialiter, & expresse motu pari derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter, aut divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possit per Literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam ac de verbo ad verbum de Indulto hujusmodi mentionem.

Sanctio poenalis.

§. 9. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, sanctionis, voluntatis, declarationis, concessionis, indulti, elargitionis, decreti, ac derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem anno Incarnationis Dominicæ MDCCXXV. Septimo Idus Julii, Pontificatus Nostri Anno Secundo.

Confirmatur, & innovatur erectio Ecclesiæ Setinæ in Cathedrali, ejusdemque unio cum Ecclesiâ Terracinenâ.

LXVI.

Confl. ed. 1725. Jun. 23. P. 2. erectum fuit Oppidum Montis Curvi in Civitatem ejusque Collegiata in Cathedrali. Et Confl. ed. 1728. Novemb. 15. P. 5. erigitur Terra Fabriani in Civitatem ejusque Collegiata S. Venantii in Cathedrali.

BENEDICTUS EPISCOPUS.

Dat. 16. Jul. 1725. An. 2.

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Regis pacifici vices quamquam immeriti gerentes in terris inter cætera cordis nostri desiderabilia, illud sinceris semper exoptamus affectibus, ut Personæ Ecclesiasticæ præsertim Capitulis Cathedralium Ecclesiarum addictæ, Divinisque obsequiis famulantes vota sua in pacis amenitate altissimo reddant, ac unanimes, & uno ore Deum glorificent. Quapropter si quæ pro litibus, & controversiis inter eos superfeminante zizania humani generis hoste exortis evellendis, pœnitisque extirpandis alias concessimus, & indulgimus, illa ne in recidiva contentionis vitium denuo prolabantur Apostolicæ nostræ confirmationis, declarationis, ac novæ concessionis munimine roboramus, ac alias desuper Pastoralis officii nostri partes, quantum nobis Divina dispositione conceditur sedulo impendimus, ut personæ ipsæ Ecclesiasticæ in pacis, & quietis dulcedine tranquillis mentibus gratum Altissimo impendere valeant famulatum.

Procedium.

§. 1. Cum itaque Nos nuper per alias nostras literas sub Datum videlicet Laterani Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo quinto Tertio Kalen. Maji Pontificatus nostri anno Primo expeditas Motu proprio nostro inter cætera declaraverimus Ecclesiam Setinam Cathedrali extitisset, tam antequam eadem Ecclesia Setina a se. re. Honorio Papa III. Prædecessore nostro unita fuisset Ecclesiæ Terracinenâ, quam postquam eadem Ecclesia Setina a prædicto Honorio Prædecessore eadem Ecclesiæ Terracinenâ unita fuisset, ac demum etiam si prædicta Ecclesia Setina nunquam Cathedralis extitisset, nihilominus eandem Ecclesiam Setinam de novo in Cathedrali erexerimus, eamque dictæ Ecclesiæ Terracinenâ æque principaliter perpetuo univimus, prout latius dictis literis continetur.

Ab hoc Pontifice declaratum fuit Eccl. Setinam esse Cathedrali & Ecclesiæ Terracinenâ unitam.

§. 2. Cumque ex nonnullis supplicibus libellis Nobis porrectis nuper acceperimus modernos Capitulum, & Canonicos prædictæ Ecclesiæ Terracinenâ, aliosque eis adherentes indebite prætere literas prædictas de subreptionis, vel obreptionis vitio notari posse ex eo, quia prædicta Ecclesia Setina, ut ipsi asserunt nunquam Cathedralis extiterit, & in prædictis literis indebite expressum fuerit, quod pro tempore existentes Episcopi in eadem Ecclesia Setina plerumque sacra olea conficere, aliasque functiones Episcopales exercere consueverint, ac nonnulla alia a Ven. Fratre nostro moderno Episcopo Terracinenâ, & Setin. Nobis exposita viribus non subsistere, necnon omisum fuerit in prædictis literis etiam modernos, seu tunc existentes Capitulum, & Canonicos Sæculares in insigni Collegiata Ecclesia Beatæ Mariæ Oppidi Civitatis

Causæ præsentis confirmationis.

nuncupati Piperni, liti, quæ in Caufarum Palatii nostri Apostolici Auditorio pendebat inter Capitulum, & Canonicos Ecclesiarum Terracinenfis, & Setinæ per nos in eisdem literis extintæ interfuisse, & adhæfisse.

§. 3. Nos inuolabili dictarum literarum subsistentiæ, firmitati, & validitati, quantum in Domino possumus consulere, ac literas prædictas sic, ut præfertur expeditas suum plenarium effectum obtinere, ac perpetuis futuris temporibus ab omnibus, & singulis personis tam Ecclesiasticis, quam Secularibus observari debere, ac nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis vicio notari posse, volentes, motu simili, & ex certa scientia, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, meraque deliberatione, nostris firmis, & illæsis remanentibus avocatione cause, extrinfectione litis, impositione silentii, gratis, Indultis, Concessionibus, clausulis, & Decretis, omnibusque aliis, & singulis in dictis literis contentis, & expressis, ac quatenus opus sit litem, & causam hujusmodi de novo avocantes, ac penitus, & omnino extinguentes, ac perpetuum silentium super lite, & causa prædictis, etiam de novo imponentes, literas prædictas sic ut præfertur expeditas, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illisque perpetuæ, & inuolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, omnesque, & singulos tam Juris, quam facti, ac quosvis alios, quantumvis substantialia defectus, etiam ex aliqua erronea expressione provenientes, si qui in præmissis, aut eorum aliquo quomodolibet intervenerint, aut intervenisse, dici, cenferi, vel prætendi possit tollimus, & abrogamus, ac supplementis, & sanamus, & eisdem modernis Capitulo, & Canonicis, ac personis quibuscumque, etiam Secularibus Ecclesiæ, & respective Civitatis, & Diocesis Terracinenfis hujusmodi, ac quibuscumque aliis personis cujuscumque alterius Civitatis loci, vel Diocesis etiam Ecclesiasticis, vel sæcularibus, perpetuum super præmissis, & infra scriptis omnibus silentium pariter imponimus, & pro majori tam prædictarum, quam præsentium literarum nostrarum validitate, & subsistentia, dicimus, decernimus, & respective declaramus nostræ mentis, & intentionis fuisse declarare dictam Ecclesiam Setinam a prædicto Honorio Prædecessore unitam exitisse æque principali prædictæ Ecclesiæ Terracinenfis ob alias causas a prædicto Moderno Episcopo Terracinen. Nobis expressas nullo habito respectu ad unam, duas, vel plures functiones Sacrorum Oleorum in dicta Ecclesia Setina factas, aut ad unum, vel plura Sepulcra Episcoporum, quæ in eadem Ecclesia Setina reperiantur, in quorum aliquo aderat inscriptio, Episcopus Terracinenfis, & Setinus, aut quod ibidem Episcopi nunquam Olea Sacra consecissent.

§. 4. Denique certam notitiam habentes quod Episcopi Terracinenfes pro tempore existentes ob aeris insalubritatem Civitatis Terracinenfis apud eam aliquibus tantum Mensibus Hyemalibus residere possunt, ibique nec decens Palatium Episcopale, nec Carceres, nec Tribunal, minusque Seminarium reperitur, & eadem Civitas Terracinenfis vix ad bis mille animas ascendit; quapropter Episcopi ab antiquissimo tempore in Civitate Setina retinuerunt Curiam, Cancellariam Episcopalem, Tribunal, Carceres, Cathedralam fixam, quamvis ligneam, decens Palatium & Seminarium, & ab antiquissimo etiam tempore majori anni parte in Civitate Setinæ, quæ septem millibus circiter animabus constat residentiam habuerunt, ac sedulo considerantes, quod pro tempore existentes Episcopi cum majori decore, & commodo, etiam ob aeris salubritatem in prædicta Civitate Setinæ residere possunt, aliisque, etiam de causis, Nobis,

ut præfertur notis, & animum nostrum moventibus, motu simili, nulla alia causa, aut expressione, seu consideratione habita ex nostra plena, libera, & omnimoda Apostolica auctoritate tenore præsentium eandem Ecclesiam Sanctæ Mariæ Setinæ, etiam si nunquam Cathedralis extiterit, & etiam si de dicta unione facta a dicto Honorio Prædecessore non constet, quatenus opus sit, in Cathedralam de novo erigimus, prædictæque Ecclesiæ Terracinenfis æque principali etiam perpetuo unimus.

§. 5. Ac erectionem, & unionem prædictas sic de novo, etiam vigore earundem præsentium a Nobis, ut præfertur, factas semper, & perpetuo firmas, validas, & efficaces esse, & fore, & nihil in posterum contra prædictas, ac præsentibus nostras literas quovis modo, & ex quavis causa opponi posse, motu pari, etiam decernimus, & declaramus, præsentibus quoque, & perpetuo validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere debere, ac nullo unquam tempore ex quocumque Capite, vel qualibet causa, quantumvis legitima, & juridica etiam ex eo, quod iidem Moderni, Capitulum, & Canonici dictæ Ecclesiæ Terracinen., aut alterius cujuscumque Ecclesiæ seu quicumque alii, cujuscumque dignitatis, gradus, conditionis, & præmiæ sint, in præmissis omnibus, & singulis, & circa ea quomodolibet, & ex quavis causa, ratione, actione, vel occasione jus, vel interesse habentes, seu habere prætendentes illis non consenserint, aut ad id vocati, & auditi, & causa propter quas eadem præsentibus emanarint, adductæ, verificatæ, & justificatæ non fuerint, de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis, seu invaliditatis vicio, seu intentionis Nostræ, aut jus, vel interesse habentium consensus, aut quolibet alio quantumvis magno, & substantiali inexcogitato, & inexcogitabili, ac specificam, & individuum mentionem, & expressionem requirente defectu, sive etiam ex eo quod in præmissis, eorumque alio solemnitates, & quavis alia servanda, & adimplenda, servata, & adimpleta non fuerint, aut ex quocumque alio capite, a Jure, vel facto, aut statuto, vel consuetudine aliqua resultante, seu etiam enormis, enormissimæ, & totatis læsionis, aut quocumque alio colore, prætextu, ratione, vel causa, etiam in corpore Juris clausa, occasione, aliave causa, etiam quantumvis justa, rationabili, legitima, juridica, pia, privilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessario exprimenda foret, aut quod de voluntate nostra, & aliis superius expressis, nullibi appareret, seu alias probari posset notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos juris reduci, vel adversus illas restitutionis in integrum, aperiitionis oris, reductionis ad viam, & terminos juris, aut aliud quodcumque juris, vel facti, aut gratiæ, vel justitiæ remedium impetrari, seu quomodolibet, etiam motu simili concessio, vel impetrato, aut emanato, uti, seu se juvare in judicio, vel extra posse, neque ipsas præsentibus literas sub quibusvis similibus, gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, derogationibus, aliisque contrariis dispositionibus, etiam per nos, & Successores nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes, & Sedem Apostolicam prædictam, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, etiam consistorialiter ex quibuscumque causis, & sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, etiam si in eisdem præsentibus, earumque toto tenore, ac data, specialis mentio fiat pro tempore factis, & concessis, ac faciendis, & concedendis comprehendi, sed tan-

Confirmatio
erectionis d.
Ecclesie in
Cathedralam
& unionis
Ecclesie Ter-
racinenfis,
cum nonnul-
lis declara-
tionibus.

Nova erectio
Cathedralis
Setinæ, ejus-
que unio illi
Terracinen.

Claufulæ pe-
culiariæ.

Causa præ-
novæ ere-
ctionis.

quam ad majus bonum tendentes, semper, & omnino ab illis excipi, & quoties illa emanabunt, toties in pristinum, & validissimum, ac eum in quo antea quomodolibet erant statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac de novo etiam sub quacumque posteriori data quandocumque eligenda concessas esse, & fore; Sicque, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Casuarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de Latere Legatos, Vice-Legatos, dictæque Sedis Nuncios, & alios quoscumque quavis auctoritate, potestate, prærogativa, & privilegio fungentes, ac honore, & præminencia fulgentes, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate in quocumque judicio, & in quacumque Instantia judicari, & definiri debere, & si secus super his a quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane pariter decernimus.

Derogatio
ampla.

§. 6. Non obstantibus quatenus opus sit Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsitio non tollendo, aliisque in contrarium præmissorum quomodolibet editis, vel edendis, etiam in Synodalibus, Provincialibus, universalibusque Conciliis, specialibus, vel generalibus aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac prædictorum Terracinenfis, & Seginæ, aliorumque Ecclesiarum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, eorumque reformationibus, & novis additionibus, styli, usibus, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis, illis, eorumque Superioribus, & personis, ac locis quibuscumque, etiam specificis, expressis, & individua mentione dignis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in genere, vel in specie, etiam motu pari, ac consistorialiter, aut alias quomodolibet, etiam iteratis vicibus in contrarium præmissorum concessis, approbatis, confirmatis, & innovatis, etiam si in eis caveatur expresse quod illis per quascumque literas Apostolicas, etiam motu simili pro tempore concessas quascumque etiam derogatorias derogatorias in se continentes derogari non possit, neque censetur eis derogatum. Quibus omnibus, & singulis, etiam si de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut quæcumque alia exquilita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, & causas, etiam quantumvis prægnantes, pias, & privilegiatas, præsentibus pro plene, & sufficienter, ac de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, insertis, expressis, & specificatis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad præmissorum omnium, & singulorum validissimum effectum hac vice dumtaxat, latissime, & plenissime, ac sufficienter, necnon speciali, & expresse, motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, harum serie derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Sanctio peccata.

§. 7. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ extinctionis, avocationis, approbationis, confirmationis, roboris, adjunctionis, defectuum abrogationis, suppletionis, sanationis, silentii, impositionis, Decreti, declarationis, erectionis, unionis, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Pe-

tri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo quinto Decimo Septimo Kalen. Augusti Pontificatus nostri Anno Secundo.

Confirmatur Decretum Congregationis Episc., & Reg. pro perpetua pace in Provincia Polona Carmelitarum servanda.

LXVII.

Alia Const. ed. 1724. Jul. 27. P. 1. confirmatum fuit Decretum Congregationis Disciplinae super reformatione in duobus Conventibus Carmelitarum in Regno Sicilia.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 21. Julii 1725. An. 2.

Ad perpetuam rei memoriam.

Nuper emanavit a Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita in Causa Polona præsentis Concordiæ inter Dilectos Filios Fratres Antiquæ Observantiæ ex una, & Fratres Reformatos Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo ex altera partibus, vertente de & super validitate dictæ assertæ Concordiæ, occasione Capituli Provincialis in Civitate Cracoviensi die 23. Junii 1713, celebrati Decretum tenoris qui sequitur, videlicet:

Expositio facti.

§. 1. In Causa Polona præsentis Concordiæ vertente inter Patres Carmelitas Antiquæ Observantiæ ex una, & Patres assertos Reformatos ejusdem Ordinis, & Provincia Polonæ ex altera partibus, de & super validitate, seu invaliditate dictæ assertæ Concordiæ, inter ipsos Patres firmata, occasione Capituli Provincialis in Civitate Cracoviensi celebrati sub die 23. Junii 1713, & ex quo pro illius confirmatione, & executione die 24. Septemb. 1719. sub falsa narrativa, & expositione Breve a Sa. M. Clemente XI. subreptivè, & obreptivè fuerit extortum, rebusque aliis non bene compositis. Commissa igitur cognitione hujusmodi Causæ, ac illius finali decisione ex speciali Commissione manu Sanctissimi signata, ad hanc S. Congregationem præposita fuerunt infrascripta dubia, nempe.

Decretum præd.

§. 2. An intret arbitrium pro aperitione Oris, & quatenus affirmative. An Breve Clementinum sit exequendum in casu & c. S. Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, Juribus hinc inde distributis, mature perpensis, partibus auditis, & informantibus, referente Eminentiss. Francisco Card. Barberino Ponente. Ad primum affirmative, Ad secundum negative respondit. Romæ 21. Jun. 1725. F. Cardinal. Paulutus. Loco ✕ sigilli. P. A. Archiep. Larissæ Secr.

Dubia præsentis Congregationis, ejusque responsa.

§. 3. Cum autem, sicut dicti Fratres antiquæ Observantiæ Nobis nuper exponi fecerunt, ipsi Decretum hujusmodi quo firmius subsistat, & servetur exactius Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desiderant, Nos specialem ipsis Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus innodate existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati,

Preces eorumdem Fratrum.

Decre-

1725. Confirmatio relati Decreti.

1725.

Decretum præinfertum, auctoritate Apostolica, tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; Salva tamen semper in præmissis auctoritate prædictæ Congregationis Cardinalium.

cia obfirmatus sacrilega manu Sacramentum Confirmationis palam administrare, Ordinesque conferre non formidasset, lethali morbo correptus, brevique consumptus ad tremendum Christi judicium, reddendamque tot malorum, turbarumque rationem, die tertia mensis Aprilis evocatus est. Eo quidem metu concussos damnatæ factionis Clericos ad cor redituros sperabamus; cum præsertim anni spatio nondum exacto, tam antedictus Cornelius, quam Presbyter Jacobus Kriis, qui vehementior præ cæteris auctor fuerat sacrilegæ consecrationis, & Laicus Donkers, in cujus ædibus illa peracta erat, nullo edito salutaris penitentia signo, in sua vere damnabili inobedientia mortem obiissent.

Clausula.

§. 4. Decernentes easdem præsentis literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac dictis Exponentibus in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari; sique in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 2. Sed pœnalis illorum cæcitas conceptam a Nobis fiduciam elusit, & Domino etiam visitante in virga iniquitates eorum, apposuerunt adhuc peccare ei. Etenim (quod non sine intimo paterni cordis dolore nuper accepimus) iidem incredulitatis filii a tot vere orthodoxis, Nobisque, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ in unitate fidei per federatum Belgium obsequentibus dissidentes, Lugduni Batavorum iterum conveniunt, atque inani Canonorum Ultrajectinorum titulo temere assumpto, die decima sexta ejusdem Mensis Aprilis, Clericum suarum partium suæque pertinaciæ consortem Cornelium Berckman Archiepiscopum Ultrajectinum pari temeritate consilii ac judicii perversitate eligere non erubuerunt.

Refertur altera Electio Cornelii Berckman ad Archiepiscopatum eundem mortuo Cornelio Steenoven.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit dicti Ordinis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscator. die XXI. Julii MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

§. 3. Nos proinde adversus iteratam præpositæ invalidæque Electionis audaciam Apostolicæ auctoritatis officium renovantes, quemadmodum per Superiores ad Vos literas nostras Electionem antedicti Pseudoepiscopi Cornelii Steenoven rejecimus, ita novam quoque Electionem memorati Berckman eadem auctoritate Apostolica rejecimus, irritamque, ac prorsus nullam fuisse, & esse declaramus; eidemque perperam, ac temere electo sub pœna excommunicationis latæ sententiæ interdiximus, ne a quocumque Episcopo, etiam si alias legitima auctoritate suffulto, Ordinem, seu Consecrationem Episcopalem suscipere, neve ullo modo se pro Episcopo gerere, aut Ultrajectensis, vel alterius cujusvis Cathedralis Ecclesiæ Antistitis titulo nominare præsumat. Atque insuper sub simili excommunicationis pœna eidem inhibemus, ne jurisdictionem ullam, proque animarum regimine auctoritatem, facultatemve sibi arroget, aut pro suscipiendis Ordinibus Dimissorias literas dare, aut Pastores, ac Missionarios pro Sacramentis administrandis, gerendaque animarum cura deputare, & constituere audeat; quas Nos literas, & deputationes, si quæ datæ, factæque sint, aut in posterum dari fierique contingat, nullas, & inanes esse, ac fore decernimus.

Quæ nulla declaratur.

LXVIII.

Declaratur nulla Electio Cornelii Berckman in Archiepiscopum Ultrajectinum.

Alia Const. hujus ed. 1725. Febr. 21. P. 1. declarata fuit irrita electio Cornelii Steenoven in Archiepiscopum etiam Ultrajectinum.

Dat. 13. Aug. 1725. An. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dilecti Filii salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Exordium.

NOvis istis in dies per paucorum Clericorum contumaciam erumpentibus scandalis, novisque salutis vestrae intentatis periculis, iterum ad Vos Paterni doloris, & sollicitudinis voces, gemitusque convertimus; ne remissio ad cultodendum gregem esse videatur vigilantia Pastoris, quam diabolica malignitas ad perdendum. Eo autem acriori sensu acerbioris ruinam, cæcitateque factiosorum dessemus ac detestamur, quo pugnacius pergunt, non modo Apostolicis, sed Divinis etiam animadversionibus oblectari.

§. 4. Præterea Venerabiles Fratres Archiepiscopos, & Episcopos universos, aliosque Ecclesiarum Superiores Prælatos quoscumque serio admonemus, iisque sub Canonice pœnis gravissime interdiximus, ne eidem Berckman ad Episcopalem Consecrationem sacrilegas manus imponant. Vobis denique, Dilecti Filii, præcipimus, & mandamus, ne ulla ratione Pseudoelectum ejusmodi pro vero Archiepiscopo, & animarum Pastore habeatis, quem potius ut alienum declinare, & tanquam huic Sanctæ Sedi contumacem, & Sacris Canonibus Mandatisque Apostolicis refragantem averfari, & vitare debeatis. Paternis interea nostris monitis, ac præceptis Vos ultro, & alacriter audituros esse confidimus, cum animarum vestrarum pericula, quæ Nos discruciant, nulli debeant, quam vobis majorem curam, & sollicitudinem afferre. Deum autem rogantes, ut respiciat de Cælo, & visitet vineam istam, atque operarios iniquitatis: qui eam demoliri contendunt, compescat, &

Admonitio ad Episcopos & Populum.

Alias ab hoc Pontifice electio, & consecratio Cornelii Steenoven in Archiepiscopum Ultrajectinum, nulla declarata fuit.

§. 1. Non enim vobis latet quidquid ad evitanda, & emendanda perversitatis exempla contra sanam doctrinam, disciplinamque canonicam istic suborta ediximus ac gessimus, irritam præsertim Electionem, & sacrilegam Consecrationem Cornelii Steenoven declarantes, ac rejicientes, eumque Ecclesiasticis censuris per datas die vigesima prima mensis Februarii proxime elapsi in forma Brevis Literas, ab omni jurisdictione arripienda, & Pontificalibus exercendis prohibentes, ac deterrentes. Filiis tamen dissensionis obturantibus aures suas, Deus terribilis, & fortis, quem illi per Nos, licet immeritos, loquentem audire noluerunt, & quem, sprete nostra auctoritate, spreverunt, extendit manum suam, ut errantes per offensionem virtutis suæ a viis pessimis revocaret; nam literis nostris die decima septima mensis Martii apud vos evulgatis, cum idem Cornelius in sua pervicacia

arceat, Vobis, Dilecti Filii, Apostolicam Benedictionem peramanter impartimur.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXIII. Augusti MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

LXIX.

Restituitur primævo suo Cathedralis honoris fastigio Ecclesia Cingulana; necnon æque principaliter Auximati unitur; & privilegiis ornatur.

Const. ed. 1725. Jul. 16. P. 2. confirmata & innovata fuit erectio Ecclesie Setin. in Cathedralē, & ejus unio cum Ecclesia Terracinen.

Dat. 20. Aug. 1725. An. 2.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium a consuetudine Romanæ Ecclesie custodiendi Ecclesias Episcopales.

ROMANA Ecclesia, quæ supra cæteras totius Orbis a Christo Domino primatum obtinuit, interdum ob ingruentes calamitates, plurimum Ecclesiarum Episcopaliū custodiam, & regimen unius vigilantia committere, & simul eas jungere consuevit, ne oves Dominicæ, Pastoribus suis viduata, lupo veniente, mortis discrimen incurrerent. Cessantibus vero peculiaribus causis, & necessitatibus, ob quas ejusmodi Ecclesie cum suis mensis, Diocæsis & territorii simul coaluerant, illisque iterum clerici, populique frequentia, & pietate florentibus Romani Pontificis, ut communis parentis de filiorum gaudio solliciti, providentia, honoris Episcopalis elogium, quod culpa non sua pridem amiserant, eis post sæculorum memoriam seorsum indulgere, & postliminio restituere non dedignatur.

Demonstratur Cingulum Piceni Civitatem, olim Episc. Cathedra claruisse.

§. 1. Hæc animo revolventes, accepimus, Cingulum, Piceni Civitatem, veterum magistratum fama percelebrem, inter Ecclesias, speciali Provincia Romani Pontificis comprehensas, Cathedræ Pontificalis gloria claruisse, ubi Exsuperantius, præcipuus ejus patronus, cujus sacre exuvie ibidem coluntur, aliique Cingulani Antistites sedisse memorantur, & præsertim Julianus, felicitis recordationis Vigilii antecessoris nostri laborum & itinerum comes, quem una cum aliis Collegiis suis Comprovincialibus Episcopis, ex veteris disciplina Ecclesiastica regula, Constantinopolim sequutus est, cumque is post Valentinum Silvæ candidæ Episcopum Vigilii constituto adversus Tria Capitula in Urbe regia subscripsit, & semel, iterumque ab eodem Vigilio laudatur in sententia contra Rusticum, & Sebastianum Sanctæ Romanæ Ecclesie Diaconos, eidem Vigilio rebelles, Constantinopoli similiter edita. Ad hæc Pelagius, pariter Sanctæ Romanæ Ecclesie Diaconus, qui & ipse prædicti Pontificis constituto una cum Juliano cæterisque subscripserat, in Petri cathedra Vigilii Syracusis defuncto successor datus, eidem Juliano ad Cinguli Episcopalem Ecclesiam reverso non unas literas exaravit, quædam injungens, Cingulani Episcopatus immunitatem, & patrimonium respicientia. At postmodum Barbaris Italiæ incumbentibus Cingulana Ecclesia cum tota sua Diocæsi, & territorio Auximatis Episcopi, tamquam proximi, curæ commissa est. Signa tamen, & testimonia luculenta primævi Episcopatus Cinguli nihilominus superfuerunt, ac etiam superflua. Ibi enim ab antiquis temporibus Præpositi, & Archiepiscopi dignitates cum insigni Collegio decem Canonicorum, sacras laudes Deo assidue canentium, hætenus

Postea vero Cingulanam Ecclesiam Auximatis Episcopi curæ commissam fuisse.

remanent. Præterea Cingulanam Civitatem, suo Episcopo ornatam, ubi earumdem Auximatis, & Cingulanæ Ecclesiarum Antistites sæpe, & diu moram traxerunt, & pro libitu suo trahunt intra, & extra decem millia hominum circiter colunt, pluresque ædes sacre, sex videlicet Religiosorum Ordinum, una Presbyterorum Congregationis Oratorii Sancti Philippi Neri, tres Virginum Deo sacrarum præter quinque piorum hominum Sodalitates, duo Xenodochia, & Mons pietatis, spectabilem reddunt: quæ quidem omnia singularem totius Civitatis Cingulanæ pietatem, & Dei cultum egregie patefaciunt.

§. 2. Cujus etiam Civitatis magna laus est, ex ea non paucos strenuos, & prænobiles viros sacris Ordinibus Militaribus, Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani, Sancti Jacobi a Calatrava, sanctique Stephani, pro Christiana Religione contra Infideles tuenda, institutis, nomen dedisse, & hoc ipso tempore etiam dare. Igitur ob præmissa, quibus etiam recolendæ memoriæ Innocentius Papa XIII. Antecessor Noster, qui, dum Cardinalatus honore fulgebat, Ecclesie Auximati ex concessione, & dispensatione Apostolicis præfuit, permotus ex paternæ charitatis instinctu Cingulanam Civitatem, ejusdemque Ecclesiam antiquo Episcopalis cathedræ nomini, non superveniente obitu, restituit, nos utriusque nomen hujusmodi restituere, & æquis dilectorum Filiorum ejusdem Cinguli civium votis, accedente ad ea consensu dilecti Filii Nostri Augustini Sanctæ Romanæ Ecclesie tituli Sancti Sixti Presbyteri Cardinalis Pipiæ nuncupati, Ecclesie Auximatis ex similibus concessione, & dispensatione, nunc Præfulis existentis, annuere volentes, eosque necnon dilectos etiam Filios Præpositum, Archiepiscopum, & Canonicos prædictos, illosque, & illorum quemlibet a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, si quibus quomolibet innodati existunt, ad effectum præsentium tantum consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes; motu proprio, non ad alicujus Nobis super hoc oblata petitionis instantiam, sed ex certa scientia, meraque deliberatione, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, nostris, Cingulum, veteri Episcopali dignitate præstantem Civitatem, necnon ejus Ecclesiam Deo dicatam, in honorem Assumptionis Beatæ Mariæ Virginis, in qua Præpositura, prima, & Archiepiscopatus, secunda, Dignitates, necnon decem Canonicatus, totidemque Præbendæ erectæ reperuntur, ejus Cathedralē fuisse, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo declaramus: eandemque primævo, & pristino suo Cathedralis honoris fastigio cum omnibus, & singulis privilegiis, indultis, facultatibus, præminentis, gratis, & immunitatibus suis restitimus, in antiquum, & pristinum statum reponimus, & plenarie reintegramus; cumque ejus territorio, Clero, populo, & Diocæsi, Ecclesie Auximati Coepiscopalem, & Concathedralem æque principaliter, ac per unum, & eundem illarum Præfulem æque principaliter regi, & gubernari, illique præesse debere, eadem Apostolica auctoritate, earumdem tenore præsentium, decernimus, & statuimus: ac insuper, si fortasse opus sit, idem Cingulum in Civitatem, illisque incolas in Cives, & Ecclesiam Assumptionis Beatæ Mariæ Virginis, in Cathedralē erigimus sub invocatione ejusdem Assumptionis Beatæ Mariæ Virginis, & in ea dignitatem, Sedem, & mensam Episcopalem cum omnibus, & singulis privilegiis, honoribus, juribus, & insignibus debitis, quibus alia Civitates, illarumque Cives, ac alia Cathedralis Ecclesie, illarumque Præfules, Capitula, & Canonici de jure,

Causæ præsentis Constitutionis.

Restitutio in pristinum Ecclesie Cingulanæ.

usu, stilo, consuetudine, aut alias quomodolibet utantur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, aut uti, frui, potiri, & gaudere quomodolibet poterunt in futurum.

Ordinationes quaedam.

§. 3. Cum obligatione, quod Civitas Cingulana, taliter decorata suis sumptibus erigat in Ecclesia prædicta Assumptionis Beatæ Mariæ Virginis concedentem Cathedram Pontificalem, umbraculo, seu baldachino tectam, ad quam per gradus, juxta caeremoniale Episcoporum, ascendi possit. Præposituram vero, in eadem Ecclesia majorem post pontificalem, ac Archipresbyteratum, secundam, illius Dignitates, ac Canonicatus, & Præbendas, in dignitates, Canonicatus, & Præbendas, auctoritate, & tenore præmissis, de novo similiter perpetuo erigimus; distantque Ecclesiam Cingulanam, sic de novo per Nos erectam, eidem Ecclesiæ Auximati perpetuo, & æque principaliter unimus, itaut unus idemque Episcopus eis æque principaliter præsit; ac deinceps in quibuslibet scriptis publicis, & privatis, in actis Consistorialibus, Apostolicis diplomatibus, Constitutionibus Synodalibus, Decretis, & Ediçtis, ab eo pro tempore emanaturis, & subscribendis, non tantum Auximas, sed æque etiam Cingulanus Episcopus appellari, & se subscribere debeat: & ne Clerus, ac Populus Cingulanus Auximum usque, quod ad decimum & octavum inde lapidem abest ad forum Episcopale quascumque ob causas, etiam levissimas, jugi incommodo amplius pertrahantur, Vicarium sibi in spiritualibus generalem, in Civitate Cingulana, ejusque Territorio, & Diocesi residentem arbitrio suo deputer.

Nonnullis eadem, & ejus Capitulum privilegiis ornatur.

§. 4. Præterea dilectis Filiis Præposito, Archipresbytero, & Canonicis prædictis, nunc, & pro tempore existentibus, ut ipsi in posterum, dimisso veteri indumento, si quod gerunt, Præpositus, & Archipresbyter videlicet, Mozzetam violaceam supra Rochetrum, Canonici vero prædicti Almutiam tam in Ecclesia Cingulana hujusmodi, illiusque Choro, Capitulo, etiam in Misarum, & horarum Canonicarum divinarum, & nocturnarum, necnon Vesperarum, & aliorum divinarum officiorum celebratione, quam in processibus, & sacris functionibus, aliisque actibus publicis, & privatis ubicumque locorum gestare valeant, postmodum aliis nostris Apostolicis literis, ob ipsos ut moris est, per Cancellariam seorsum expediendis, benigne concedimus, atque indulgemus.

Clausula cum derogatoriis.

§. 5. Decernimus insuper, has ipsas nostras Apostolicas literas semper, & perpetuo validas fore, suumque plenarium effectum, & robur habituras: nullo eas tempore, occasione, & causa quantumvis legitima, & juridica, irritas, invalidas, obrepticias, & subrepticias dici unquam posse, etiam si Capitulum, & Canonici Ecclesiæ Auximatis, seu quicumque alii cujuscumque dignitatis, gradus, conditionis, & præminentiae, in præmissis omnibus, & singulis, & circa ea quomodolibet, & quavis ex causa, ratione, actione, vel occasione jus vel rem habentes, vel se habere putantes, ad id nequaquam vocati essent, neque illis consensissent: nec causæ, ob quas hæ nostræ literæ prodissent, adductæ, aut comprobatæ haberentur: vel intentionis nostræ, aut jus, & rem habentium consensus deesset, aut quilibet aliud, quantumvis magnum, non excogitatum, neque excogitabile, ac speciale, propriamque mentionem, & expressionem requirens, etiam propterea quod in præmissis, eorumve aliquo solemnitates, & quavis alia servanda, atque adimplenda, servata, & adimpleta revera non essent: aut denique ex quocumque alio capite, a jure, vel factò, statuto, aut consuetudine aliqua procedente, sive etiam enormis, maximæque læsionis colore, prætextu, ratione, vel causa in ipso etiam corpore juris expressa, licet justa, ratio-

nabili, legitima, juridica, pia, ex privilegio orta, ac etiam si talis esset, quæ ad robur, & vim præmissorum omnino exprimi necessario deberet, fortasse propterea quod de voluntate nostra, ceterisque superius enarratis nusquam appareret, aut nihil probari posset, easdem has nostras literas notari, impugnari, invalidas reddi, retractari, in jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos juris reduci, vel adversus illas restitutionis in integrum, aperiitionis oris, reductionis ad viam & terminos juris, vel facti, aut gratiæ, vel justitiæ remedium impetrari, seu quomodolibet, etiam motu simili concessio, vel impetrato, aut edito uti, seu se juvare in judicio, vel extra unquam posse, decernimus, atque jubemus, universis litibus, & controversiis hac de re, si quæ fortasse sunt, aut fuerunt, perpetuum silentium imponentes. Hæcque easdem literas nostras sub quibusvis similibus, vel dissimilibus gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, derogationibus, aliisque contrariis dispositionibus, etiam per Nos, & Successores Nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes, & per Sedem Apostolicam, motu pari, scientia, & plenitudine potestatis, Consistorii decreto ex quibuslibet causis, & sub quocumque verborum tenore, & forma, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, licet in eis de his nostris literis, earumque toto tenore & data specialis mentio fieret, pro tempore factis, & concessis, ac faciendis, & concedendis, non posse, aut debere comprehendi statuimus; sed tanquam ad majus bonum tendentes, semper, & omnino ab illis excipi: & quoties illæ prodierint, toties in pristinum, & validissimum, atque in eum, in quo antea quomodolibet erant, statutum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac denuo etiam sub quacumque posteriori data, quandocumque eligenda, concessas esse, & fore; Sicque, & non alias in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, Prolegatos, ejusdemque Sedis Nuncios, & alios quoscumque, quavis auctoritate, potestate, prærogativa, & privilegio fulgentes; sublata eis, & eorum cuilibet, qualibet facultate, & auctoritate aliter judicandi, & interpretandi in quocumque foro, & judicio, & in quacumque instantia judicari, & definiri debere; sique secus, ac Nos sancimus, super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari, hoc totum irritum, & inane habendum esse statuimus; non obstantibus quatenus opus sit, nostris, & Cancellariæ Apostolicæ regula de jure quæsto non tollendo, aliisque in contrarium præmissorum quomodolibet editis, vel edendis Constitutionibus, Synodalibus, Provincialibus, Œcumenicisque Conciliis, Ordinationibus quoque Apostolicis, & earumdem Ecclesiarum Auximatis, & Cingulanæ jurejurando, confirmatione Apostolica, vel Statutis quavis firmitate roboratis, eorumque reformationibus, novis additamentis, stylo, usu, Consuetudinibus, quamvis immemorabilibus; privilegiis quoque, indultis, Literis Apostolicis, quæ eisdem, eorumque majoribus concessa fuissent, seu personis, ac locis quibuscumque, licet speciali, & expressa mentione dignis, sub quocumque tenore, forma, ac quibusvis derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque Decretis generatim, vel speciatim motu quoque huic simili, & in Consistorio, aut alias quomodolibet, sæpe etiam in contrarium præmissorum concessis, approbatis, confirmatis, & renovatis: quamquam diserte in eis cavetur, ne iisdem his nostris literis Apostolicis per

Derogatio specifica.

quascumque alias motu quoque simili pro tempore editas, quascumque etiam derogationum derogatorias in se continentes, derogari unquam possit, nec censeatur eis derogatum.

§. 6. Quibus omnibus, & singulis, quamvis de illis, & eorum tenore specialis, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis expressio habenda, aut qualibet alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium & singulorum tenorem, formam, & causas quascumque, pias, & ex privilegio deductas, his nostris literis pro plene, & sufficienter insertis, ac de verbo ad verbum, nullo prorsus omisso, expressis habentes, illis in suo robore alias permanentibus, ad pramissorum omnium, & singulorum validissimam vim, & effectum, hac vice dumtaxat, latissime, plenissime, ac sufficienter, necnon speciatim, & expresse, motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, harum serie derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Sanctio poenalis.

§. 7. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam restitutionis, declarationis, erectionis, sanctionis, concessionis, indulgi, decreti, & derogationis infringere, vel ei temerario ausu contraire. Si quis autem hoc attentare presumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Apostolorum eius Petri, & Pauli se noverit incursum.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicae millesimo septingentesimo vigesimo quinto XIII. Kal. Junii Pontificatus nostri Anno Secundo.

LXX.

Statuitur, ne quis Monachus Ordinis Cathusien. quodvis officium, seu gratiam, absque Superiorum consensu, a Sede Apostolica impetrare possit.

Hac Constitutio confirmatur a Clemente XII. Consist. ed. 1732. Julii 31. P. 3.

Dat. 20. Aug. 1725. An. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Causa praesentis constitutionis.

Cum sicut dilectus filius Vincentius Dinelli Procurator Generalis Monachorum Ordinis Carthusien. Nobis nuper exponi fecit aliqui ipsius Ordinis Monachi ambitionis spiritu ducti officia dicti Ordinis ab hac S. Sede per importunas preces impetrare non erubescant cum maximo Regularis disciplinae detrimento. Nobis propterea dictus Vincentius Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, ut in praemissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 1. Nos igitur incommodis, quibus ea de causa Ordo praefatus afficitur, obviam ire, ipsi quoque Vincentium Procuratorem Generalem specialis favore gratiae prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & poenis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum praesentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ne de caetero perpetuis futuris temporibus quicumque dicti Ordinis Monachus a praedicta Sede quodvis officium, seu gratiam absque speciali, sive Prioris majoris Carthusiae, vel Procuratoris Generalis pro tempore existentis ejusdem Ordinis licentia, & consensu quoquo modo impetrare possit, audeat, vel praesumat, Apostolica auctoritate tenore praesentium statimus, & ordinamus.

Statutum praedict.

§. 2. Decernentes irritum, nullum, & inane, si quid secus a quoquam contra tenorem praesentium contigerit attentari, vel impetrari.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & Consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 20. Aug. MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

Conceditur Provinciali Provinciae Aragoniae Ordinis B. M. de Monte Carmelo facultas conferendi gradus doctoratus in tribus primariis Conventibus Regnorum Caesaraugustan., Valentin., & Pampilonen.

LXXI.

Similis facultas facta fuit ab Inn. XIII. Provinciali ejusdem Ordinis Provinciae Fluminis Januarii in Brasilia Consist. ed. 1723. Dec. 23. P. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii moderni Prior Provincialis, & Definitor Provinciae Aragoniae Ordinis B. M. de Monte Carmelo, quod cum in dicta Provincia lex vigeat juxta Constitutiones ipsius Ordinis auctoritate Apostolica confirmatas, quod omnes Magistri Doctoratus gradum in aliqua publica Studii Generalis Universitate suscipere teneantur, ne ipsis in eorum antiquitate, & praecedentia praedictum inferatur; Expensae vero in Universitatibus studiorum generalium trium illorum Regnorum, in quibus dicta Provincia divisa reperitur pro consequendis dictis gradibus adeo adhaec sint, ut eadem Provincia magnum detrimentum pecuniae, quae ad hunc finem ab illa exit, experiatur, ipsi exponentes, quo haec damna, ac etiam expensae, & itinerum incommoditates evitentur, opportune in praemissis a Nobis provideri, & ut infra indulgeri plurimum desiderent.

Exponitur causa, quae Pontificem impulerunt.

§. 1. Nos ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt ad effectum praesentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati; eidem moderno, & pro tempore existenti Priori Provinciali praedictae Provinciae Aragoniae, ut ipse dictos gradus Doctoratus in tribus primariis dictorum trium Regnorum, nempe Caesaraugustan., Valentin., & Pampilonen. Conventibus cum assentia Praefecti Studiorum, aliorumque trium Magistrorum cujuslibet respectively ex ipsis Conventibus hujusmodi servatis, alias de jure servan. conferre libere, & licite possit, & valeat auctoritate Apostolica tenore praesentium facultatem concedimus, & impertimur.

Concessio praed.

§. 2. Decernentes eadem praesentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: sicque, in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Caesarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiiri debere: ac irritum,

Clausula.

& inane,

& inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit Provinciæ, & Ordinis prædictorum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanens, ad præmissorum effectum hæc vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die XXX. Augusti MDCCXXV. Pontificatus nostri Anno Secundo.

LXXII.

Erigitur Hospitium Matriten. Fratrum Prædicatorum, vulgo *de la Passion*, in regularem ejusdem Ordinis Conventum, cum omnibus cæterorum Conventuum privilegiis.

Alia hujus Const. ed. 1725. Apr. 10. P. 1. iisdem Fratribus nonnullarum Provinciarum facta fuit facultas peragendi Processionem SS. Rosarii absque licentia Episcopi, & Parochi interveniu.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Pastoralis Officii, quod meritis licet imparibus Divina Providentia humilitati nostræ committere dignata est, ratio postulat, ut omnium Regularium Ordinum Vineam Domini excolentium præcipuam sollicitudinem geramus, quæque ad Divini Cultus amplificationem, Regularis disciplinæ custodiam, & augmentum conferre dignoscimus, ea Jugi studio, & conatu provehere, statuere, & vehementer urgere non desinamus. Peculiariter tamen cura, & vigilantia oculos nostræ mentis ad Ordinem Fratrum Prædicatorum, in quo solemni professionem Regularem emisimus, & diu versati sumus, Nos decet convertere, ut ubi uberioribus fructus in Vineam ipsam profluere, & bonorum operum messem exurgere aspicimus, illuc, quantum in Domino possumus, provida cogitatione, & maxima fidelitate incumbamus.

§. 1. Itaque cum alias, & usque de Anno Domini 1637. tunc existentes Fratres dicti Ordinis, Provinciæ Hispaniæ Hospitalis vulgo *de la Passion* nuncupatum in Oppido, seu Civitate nuncupato Matriti Toletan. Diocesis, intra limites Parochiales Ecclesiæ Sanctorum Justi, & Pastoris dicti Oppidi situm, cum ejusdem Hospitalis sine cura existente, minusque collativa Ecclesia, ac omnibus, & singulis mansionibus, aliisque membris, & ædificiis ad usum habitationis ab eodem Hospitali quomodolibet dependentibus, eique annexis, in eorumdem Fratrum, Oppidum prædictum pro eorum, dictæque Provinciæ negotiis pertractandis pro tempore adeuntium, Hospitium jam convertendum a tunc existentibus, dicti Hospitalis, illiusque Ecclesiæ Mansionum, Membrorum, & Ædificiorum prædictorum possessione per tunc existentes Fratres prædictos adepta, eodemque Hospitali in eorum Hospitium converso, dictæ Ecclesiæ, in Divinis juxta laudabile dicti Ordinis Institutum deservire, ac in ea Sanctissimæ Eucharistiæ Sacramentum asservare, illudque Christi-

delibus excepto Paschali tempore ministrare, defunctorum Corpora tumulare, Missas prævia Campanarum pulsatione, aliaque Divina Officia celebrare, & Christianæ Pietatis opera exercere consueverunt.

§. 2. Lite postea, & Causa in Patribus inter tunc existentes Rectorem dictæ Parochialis Ecclesiæ, ac in eo Clericos, seu Presbyteros perpetuos Beneficiatos ex una, & tunc existentes Fratres prædictos ex altera Partibus coram Ordinario loci, & deinde coram aliis earundem Partium Judicibus competentibus, ac demum in Romana Curia, & in Causarum Palatii Apostolici Auditorio super præmissis, & præsertim super eo, quod dictum Hospitale in Hospitium ejusmodi, nulla desuper dicti Ordinarii loci ad id interveniente licentia, minusque servata fel. record. Clementis Octavi, Gregorii XV., & Urbani etiam VIII. Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum Constitutionum desuper respectively editarum, & Concilii Tridentini Decretorum respectively forma, conversum, seu erectum, & institutum fuerat, rebusque aliis in actis Causæ, & Causarum ejusmodi latus deductis introducta, prosequuta, ac demum per tres sententias conformes ad tunc existentis dictæ Parochialis Ecclesiæ Rectoris, & in ea Beneficiatorum prædictorum favorem desuper emanatas, & in rem judicatam transactas terminata, Fratres tunc existentes prædicti in earundem sententiarum executionem a præmissis omnibus, & singulis in dicta Ecclesia ulterius exequendis, & exercendis sese abstinere, dictæ Ecclesiæ januas claudere, & ab eadem Ecclesia illius Campanas anovere coacti fuerunt: proptereaque dictum Hospitium velut in privatam Domum redactum extitit, & existit de præsentibus.

§. 3. Cum autem sicut accepimus, ad Oppidum prædictum, in quo pro tempore existentis Hispaniarum Regis residet Aula, frequens Ordinis, & Provinciæ prædictorum Fratrum pro eorum ibi discutendis negotiis accedat consuetudo, & absorum sit, quod in tam insigni Oppido, ubi Regalis Aulæ hujusmodi per commendabilem Secularium morum honestatem refulget decor, & Religionis cultus, Fratres illic pro tempore accedentes prædicti in Hospitio hujusmodi nullo septo, Clausura, & veluti in privata Domo cum libero Secularium utriusque sexus Personarum, accessu, non sine Regularis disciplinæ discrimine, animique dolore commorari cogantur: Hospitium vero prædictum nunc, ut præfertur, veluti in Domum privatam redactum mansionibus, aliisque Ædificiis pro futuro dicti Ordinis, per Nos ut infra erigendo Conventu necessariis, opportunisque refectum existat, & in Ecclesia prædicta, quæ eidem Hospitio contigua, eique proxima, nec angusta, minusque rudis structuræ existit, majus, & sex alia Altaria Sacris utensilibus ad Missas etiam Conventuales celebrandas satis decenter ditata, & ornata, Chorus pro Divinis Laudibus Altissimo depromendis accommode instructus, & Sacristia cum ejus Sacra suppellectili locupletata reperiantur.

§. 4. Nos igitur ad majori ejusdem Ordinis stabilitati in prædicto Oppido consulendum, & ne illa ulterioribus litium prematur incommodis, sed ut Ordo ipse, cujus in dicto Oppido tres Conventus perpetuo erecti, & instituti reperiuntur, pluribus in Oppido hujusmodi abundans Stationibus semper gratior, validiorque in pacis amenitate efflorescat coram Domino, prout sincero exoptamus affectu, litis, & Causæ prædictarum, & aliarum, si quæ sint, & desuper quomodolibet exoriri poterunt in futurum, statum, & merita universa, nominaque, & cognomina Judicum, & Collitigantium præsentibus pro plene expressis habentes, & causam prædictam, quatenus opus sit, ad Nos avocan-

Pro qua erectione lis exorta, indequod Hospitium in privatam Domum redactum.

Causa præsentis Erectionis.

Lis prædictæ extinguitur, & prædicti Hospitii erectio confirmatur.

Erordium a cura Ordinum Regularium, Prædicatorum, Prædicatorum, cui nomen dederat.

Refertur erectio prædicti Hospitii jam prædicti.

Ereccio
ejusdem Hof-
pitii in regu-
larem Con-
ventum, cum
omnibus pri-
vilegiis alio-
rum.

tes, litemque hujusmodi ad infrascriptorum effectum omnino, penitusque extinguentes, necnon dationem, & concessionem Hospitalis, illiusque Ecclesie aedificiorum, aliorumque annexorum membrorum, & dependentiarum predictorum per tunc existentes dicti Hospitalis Rectores tunc existentibus Fratribus predictis quocumque cuiusvis alienationis titulo, ac quocumque desuper forsan tunc soluto pretio quomodolibet factas, Apostolica auctoritate perpetuo approbantes, & confirmantes, eisque inviolabile Apostolica firmitatis robur adjicientes, nec non omnes, & singulos tam juris, tam facti, aut aliarum quarumcumque circumstantiarum & solemnitatum defectus si qui, & si qua tam super datione, & concessione, quam dicti Hospitalis erectione, seu fundatione predictis quomodolibet respectu intervenierint, seu intervenisse pretenduntur, plenarie perinde, ac si datio, & concessio, ac erectio, seu fundatio predicta respectu facta fuissent, suppletis, motu proprio, non ad alicujus super hoc Nobis oblata petitionis instantiam, sed ex certa scientia, meraque voluntate, & deliberatione Nostris, deque Apostolica potestatis plenitudine, Hospitium predictum cum omnibus, & singulis illius aedificiis, Aedibus, mansionibus, Officiis, & Hortis in eo existentibus quibuscumque, previa ab eis cuiuscumque secularitatis, si qua inesse dignoscatur, seu pretendatur, status, & essentia abdicacione, suppressione, & extinctione, in reliquum Regularem dicti Ordinis, in dicto Oppido Conventum cum omnibus, & singulis privilegiis, indultis, facultatibus gratiarum, Indulgentiarum, Largitionibus, immunitatibus, ac exemptionibus, quibus caeteri dicti Ordinis Conventus de jure, stylo, & consuetudine, ac participatione, aut alias quomodolibet nunc utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poterunt in futurum pro duodecim saltem nunc, & pro tempore existentibus Ordinis, & Provinciae predictorum Fratribus Ordinem ipsum expresse professis; qui in Conventu per presentes ut infra erigendo hujusmodi, ac intra illius claustra, servata Regulari eorum disciplina, una cum uno ex eis futuro eorum Priore ab ejusdem Ordinis Fratribus Canonice pro tempore eligendo, qui eos necnon Conventum per presentes ut infra erigendum juxta dicti Ordinis Leges, & Constitutiones per debitas eorum regularis disciplinae semitas, regere, dirigere, corrigere, & gubernare, eisque praesesse debeat, vivere, & qui ex Conventus per presentes ut infra erigendi hujusmodi annuis redditibus, seu elemosynis, si quos, aut si quas habeat eorum alimoniam, & manutentioni sufficientes, sin minus, ac donec Conventus per presentes erigendus hujusmodi ex redditibus, & elemosynis predictis habuerit, unde congrua alimoniam, & manutentioni predictis consulere valeat, ex aliorum Provinciae predictae Conventuum juxta providam ab ejusdem Provinciae Provincialibus Superioribus desuper pro rata reddituum; seu elemosynarum deficientiam hujusmodi faciendam, servandamque distributionem, ac alias quoad illorum numerum alimoniam, & manutentionem hujusmodi juxta Constitutionum, & Decretorum Apostolicorum alias desuper editorum formam, & tenorem, ali, & manuteneri debeant, necnon sine cura, minusque collativam existentem Ecclesiam predictam, abdicata pariter ab ea quacumque ejus secularitate in regularem dicti Ordinis Ecclesiam cum omnibus quoque, & singulis libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, privilegiis, indultis, Indulgentiis, gratiis, praerogativis, & antelationibus, quibus reliqua dicti Ordinis regulares Ecclesiae nunc quomodolibet fruuntur, utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, po-

tiri, & gaudere poterunt in futurum, ita quod liceat Fratribus dicti Ordinis pro tempore existentibus praedictis illam, illasque Januas publice aperire, Campanas denuo apponere, ac pulsare, & in ea Missas etiam Conventuales, aliaque Divina Officia celebrare, Sacramentales Christifidelium Confessiones audire, Venerabile Sanctissimae Eucharistiae Sacramentum decenter aservare, illudque eisdem Christifidelibus singulis anni, non tamen Paschalis, temporibus, & diebus ministrare, conciones habere, Defunctorum Cadavera sepelire, Beatae Mariae Virginis Rosarium recitare, Divinas Laudes nocte, & die assidue choraliter decantare, aliaque Christianae pietatis opera, & functiones Ecclesiasticas juxta eorum Ordinis laudabile Institutum, & quae Religiosa eorum Charitas ad promovendam aeternam proximorum salutem sibi suaserit exercenda, exercere, cuiusvis licentia desuper minime requisita, sine tamen praedictio Jurium Parochialium dictae Parochialis Ecclesiae, illiusque nunc, & pro tempore existentis Rectoris, Apostolica auctoritate perpetuo erigimus, & instituiamus.

§. 5. Decernentes easdem praesentes etiam ex eo quod dilecti Filii moderni dictae Parochialis Ecclesiae, illiusque nunc, & pro tempore existentes Rector, ac Beneficiati in ea existentes praedicti, Ordinarii loci, Regulares cuiuscumque Ordinis, Societatis, vel Instituti, vel quicumque alii in praemissis quomodolibet interesse habentes, seu habere praetendentes, vel alii ad quos forsan spectat, & pertinet, seu pro tempore spectabit, & pertinebit, ad hoc vocati, & auditi non fuerint, neque praemissis consenserint, imo forsan illis contradicuntur sint, seu quibusvis aliis quantumvis justis, iustissimis, & rationabilibus Causis de nullitatis vicio, aut intentionis nostrae, vel quopiam alio defectu cogitato, vel inexcogitato notari, impugnari, retractari, annullari, in jus, vel controversiam revocari, aut adversus eas, quodcumque juris, vel facti, aut gratiae remedium impetrari, vel sub quibuscumque Constitutionibus, & Literis Apostolicis in contrarium praemissorum etiam motu pari, & consistorialiter emanatis, vel emanandis, aut quibusvis similibus, vel dissimilibus gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus, nullatenus unquam comprehendi, sed semper ab illis exceptas, & quoties illae emanabunt, toties in pristinum, & validissimum, ac eum in quo ante permissa quomodolibet erant, statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac de novo etiam sub quacumque posteriori data per pro tempore existentes d. Conventus per Nos, ut praefertur, erecti Priorem, & Fratres eligenda, concessas, semper, & perpetuo validas, & efficaces esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus ad quos spectat, & pro tempore spectabit firmiter, & inviolabiliter observari: sicque, & non alias per quoscumque Judices Ordinarios, vel Delegatos etiam causarum Palatii praedicti Auditores, ac Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinales etiam de Latere Legatos, & Vicelegatos, ac Sedis Apostolicae Nuncios, sublata, eis & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, in qualibet instantia iudicari, & definiti debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 6. Quocirca dilectis Filiis nostro, & dictae Sedis Nuncio in Regnis Hispaniarum pro tempore commoranti, ac Causarum Curiae Camerae Apostolicae Generali Auditori per Apostolica scripta motu proprio simili mandamus, quatenus ipsi vel duo aut unus eorum per se, vel alium, seu alios, quando & quoties pro parte, pro tem-

Claustra.

Deputatio
Executo-
rum.

pore

1725.

pore existentium Fratrum Conventus per Nos, ut præferatur erecti hujusmodi, seu pro eis agentium requisiti fuerint, eisdem præsentem, & in ea contenta quæcumque, ubi, quando, & quoties opus fuerit, faciant integraliter, ac inviolabiliter observari, non permittere Priorem, & Fratres dicti Conventus per Nos ut præferatur erecti, vel pro eis agentes pro tempore existentes prædictos desuper quomodolibet indebite molestari, perturbari, aut inquietari, Contradictores, & rebelles quoslibet per censuras Ecclesiasticas aliaque juris, & Facti remedia compellendo, in vocato etiam si opus fuerit, Brachii secularis auxilio.

§. 5. Non obstantibus nostra, & Cancellaria Apostolica clausula de jure quæsto non tollendo, ac ejusdem recordationis Bonifacii similiter Papæ VIII. etiam Prædecessoris Nostri quatenus opus sit de una, & Concilii generalis de duabus dietis, dummodo aliquis extra suam Civitatem, & Diocesim ultra tres dietas ad Judicium non trahatur, necnon prædictis Clementis, Gregorii, & Urbani Prædecessorum Nostrorum prædictorum, necnon piæ mem. Innoc. PP. X. similiter Prædecessoris nostri desuper edita, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis prædicti, etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & consuetudinibus etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis illi, illiusque Superioribus, aliisque Personis, etiam derogatoriis derogatoriis, efficacioribus, efficacissimis, & insolitis Clausulis in contrarium præmissorum forsan quomodolibet concessis, approbatis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam de illis, eorumque totis tenoribus specificis, & expressis, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda foret, latissime, & plenissime, ac specialiter, & expresse hac vice dumtaxat harum serie motu pari derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 6. Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc nostræ Approbationis, Confirmationis, Roboris, Adjectionis, defectuum, Suppletionis, Erectionis, Institutionis, Decreti, Mandati, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majoram Anno Incarnationis Dominicæ Milleesimo septingentesimo vigesimo quinto Nonis Septembris Pontificatus nostri Anno Secundo.

LXIII.

Confirmatur Ordinatio quædam Capituli Generalis Carthusiensis; ne Monachi ejusdem Ordinis Missarum elemosynas in privatos usus convertant.

Clem. XI. Const. ed. 1712. Maji 11. P. 12. prohibitum fuit Monachis d. Ordinis, ne usum carniuum alicui in suis Monasteriis permittant. Et hujus Const. ed. 1725. Aug. 20. P. 2. Statutum fuit ut nullus impetrare possit gratiam aliquam a S. Sede sine Superiorum majorum licentia, quæ Constitut. confirmatur a Clem. XII. Const. ed. 1732. Jul. 31. P. 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Vincentius Dinelli Procurator Generalis Ordinis Carthusien., quod cum nonnullis abhinc an-

nis inter aliquot ejusdem Ordinis Monachos per se, sive per interpositas personas Missarum elemosynas procurandi, illarumque lucrum contra eorum regulam, & paupertatis votum, non obstante, quod abunde de rebus necessariis provisi sint, sibi attribuendi abusus irrepresset, per quamdam Ordinationem Capituli Generalis dicti Ordinis anno 1684. celebrati expresse prohibitum fuit, ne unquam talium stipendiorum lucra sive palam, sive secreto sibi procurarent, aut reciperent, vel in proprios usus applicarent, prout fufus continetur in eadem ordinatione, tenoris qui sequitur, videlicet:

§. 1. 1684. *Ordinatio pro Missis elemosynariis. Quia experientia teste didicimus, quæ, & qualia damna Ordini evenerunt in quibusdam locis ex celebratione quarundam Missarum, quarum stipendia a celebrantibus in proprios, aut amicorum, vel Parentum usus convertebantur, & partim per Superiorum pusillanimitatem, partim per Subditorum astutias, qui per varias pretextuum, & rationum excogitationis id sibi quasi licitum usurpabant: Qui quidem abusus jam extirpatus esse videtur: Sed ne unquam tale malum in voti paupertatis perniciem, & cupiditatis nutrimentum, quæ propositi Carthusien. pestis merito vocari mereretur, quæcumque Domum Ordinis sub quolibet pretextu iterum ingredi valeat, aut in qualibet Persona Ordinis tolerari; Declaramus quæcumque rationes super hac re huc usque allegatas, aut allegandas frivolas esse, & nullas, sed meras esse corruptelas a Seminatore zizaniorum in animarum perniciem superfeminatas: Cum personis Ordinis necessaria juxta propositi Carthusien. tenorem utique ministrari per Statuta nostra præscribantur, & de facto ubique per Superiores sufficienter ministrantur. Et prohibemus omnibus personis Ordinis in virtute Sanctæ obedientiæ, ne unquam talium stipendiorum lucra, sive palam, sive secreto sibi procurant, aut recipiant, vel in proprios usus applicent, sive per se, sive per interpositas personas, sub penis contra inobedientes, & proprietarios per Statuta ordinatis. Prioribus vero interdicens, ne unquam id permittant, aut tolerent sub pena absolutionis. Si quæ autem devota persona Missas pro se celebrari possulent ad jussu Prioris, cui omnes Monachi, ex vi voti sui in his, sicut in aliis obedire tenentur per ordinem tabule, sicut consuetum est apud Nos reddantur, & stipendia inde oblata aliis Conventus bonis incorporentur juxta mentem Sac. Concil. Tridentini Sess. 25. Cap. 2. de Reformat., & juxt. Cap. 19. 2. part. Statutorum nostrorum, atque administrationis Superiorum subjaceant. Nec Visitatoribus Ordinariis, aut Commissariis liceat ullo modo super hac re dispensare: Sed insuper ea omnia, quæ in locis specialibus super hac re fuerunt jam per Capitulum Generale disposita volumus in suo robore permanere. - insuper ea omnia, quæ in locis specialibus super hac re fuerunt jam per Capitulum Generale disposita volumus in suo robore permanere. - Et subinde ejusmodi Ordinatio in Capitulis Generalibus annorum 1685. 1711., & currenti anno confirmata fuit.*

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, his minime attentis præsentibus abusus etiam nunc perseverent, ac proinde ut Capituli Generalis Ordinatio præinserta inviolabiliter observetur, dictus Vincentius Procurator Generalis Ordinationem hujusmodi Apostolicæ Confirmationis Nostræ patrocinio communiri summo perere desideret:

§. 3. Nos ipsius Vincentii Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicacioni-

Ordinatio præd. Capituli Gen. an. 1684.

Præces Procuratoris Gen. pro confirmatione.

Derogato-

iz.

Dat. 7. Sept. 1725. An. 2.

Facti expo-

sio.

bus ejus nomine Nobis super hoc humiliter potestis, inclinari, præsertim Capituli Generalis Ordinationem confirmatam, ut præsertim, cum omnibus, & singulis in ea contentis, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolica firmitatis robor adjicimus, ac omnes, & singulos, juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint supplemus, ipsamque Ordinationem sub suspensionis a Divinis, aliisque arbitrio Nostro imponendis pœnis eo ipso per contrafacientes absque ulla declaratione incurrendis, servari mandamus.

Clausula.

§. 4. Decernentes easdem præsentem literas, semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Caesarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit dicti Ordinis etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 6. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum, tam in judicio, quam extra illud adhibeatur, quæ adhibetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die VII. Septembris MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

LXXIV.

Statuuntur variæ Ordinationes pro bono Regimine Fratrum Ordinis S. Jo. Dei.

De confirmatione Privilegiorum ejusdem Ordinis. vide hujus Const. ed. 1724. Sept. 13. P. 1.

Dat. 7. Sept.
1725. An. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium
a cura præstanda Ordini S. Joannis Dei.

IN supremo Militantis Ecclesiæ folio Divina dispositione constituti, ad Sacrum S. Joannis Dei Ordinem, qui multiplicia, atque præclara pietatis, & Christianæ charitatis opera, erga Pauperes, & Infirmos suis Hospitalibus decumbentes, magno cum Reipublicæ Christianæ spirituali commo, & utilitate, nec minore fidei ædificatione in dies exercere non desinit, mentis nostræ aciem convertentes nonnullos, quos in eodem Ordine sensim gliscere intelleximus, abusus de medio tollere, utque Regularis in eo disciplina, ubi labefacta fuerit opportunis rationibus restituatur, & ubi viget firmiter perseveret, providere studemus, in eumque finem ex juncto Nobis Divinitus Pastoralis sollicitudinis munere, matura deliberatione præhabita, quæ infra sequuntur, statuenda, ordinanda, ac declaranda duximus.

§. 1. Cum itaque sicut accepimus, ubi Congregationes Conventuales in Domibus pro Novitiis destinatis ejusdem Ordinis habentur, Religiosis, qui jure illas ingrediendi potuntur liberum esse deceat quidquid opportunum eis videtur inibi proponere, ac respondere, multoties vero contingat id a pluribus ob injustum timorem eis a suis Superioribus incussum præmitti, quibuscumque Superioribus districtè, ac sub pœna privationis vocis activæ, & passivæ eo ipso absque alia declaratione incurrenda prohibemus, ne eorum subditos quoquo modo impediatur, aut deterreat quominus in prædictis Congregationibus quidquid proponendum, vel respondendum expedire censuerint libere proponere, ac respondere valeant, præsertim in iis, quæ spectant ad receptionem Novitiorum; Volentes etiam, ut relationes de Novitiis prædictis, quas fratres de more Ordinis præfati ad eas colligendas deputati adferent in eisdem Congregationibus palam legantur.

§. 2. Quo autem probatio Juvenum in ipsam Ordinem admittendorum exactius perficiatur, quam hæctenus fieri consuevit, cum per ejusdem Ordinis Constitutiones dumtaxat præcipiatur, quod sub fine anni probationis congressus a fratribus habeatur in quo Novitii mores, vitæ consuetudo, instructio in rebus Ordinis præfati ac spiritualis progressus discutiuntur, & vota demum pro illius admissione, vel dimissione conferantur mandamus, ut ejusmodi congressus, ac discussio singulis quatuor mensibus deinceps fiant, idque sub eadem pœna privationis vocis activæ, & passivæ per Priores locales illa facere negligentes similiter incurrenda, & quatenus post peractum examen Novitius uti inventus dicto Ordini minime aptus, & utilis in primo, secundo, vel tertio congressu a professione emitenda per pluralitatem suffragiorum exclusus fuerit, dicti Priores eum statim a Religione, & Novitiato dimittant ad propria reversurum, nec ullus ex dictis fratribus dimissionem Novitii sic exclusi directè, vel indirectè sub simili pœna impediri, vel morari audeat ipsi Prioribus sub eadem pœna insuper injungentes, ne quovis prætextu, vel colore illum Novitium ad annum professionis, vel professionem admittant, nisi prius exercitia spiritualia rite peregerit, super quibus nullatenus cum eo dispensare valeat.

§. 3. Recenter autem professi per totum immediate insequentem annum collocentur in Domibus, seu Conventibus, quibus adsunt professoria, vel in futurum erigentur, ut ibi segregati, ac sub disciplina Magistrum ad eos regendos, & instruendos specialiter deputandi degentes, Regulas Novitiatu omnino servant, quo in suscepto Religionis spiritu magis confirmentur, quin integro illo anno durante ex quavis dispensatione, aut alio prætextu extra eadem professoria collocari possint, sed ad summum ob aliquam eorum necessitatem, si eorum Priori, Generali, vel Provinciali convenire videbitur, de uno ad aliud professoriorum donec annum prædictum exegerint, transferri valeant.

§. 4. Quamvis vero in eisdem Constitutionibus expresse non caveatur, quod per tres annos continuos a professione emissis computant, nemini demandentur officia illa, quæ non conferuntur per canonicam electionem, sed ad libitum Priorum Conventualium, quia tamen plurimum interest, ut Religiosi illi durante dicto triennio Hospitalitatis juxta ejusdem Ordinis institutum exercenda incumbant, & assuescant, nec immatura adhuc ætate protinus munitis illis admoveantur, quæ cum libertate sæpius conjuncta sunt, eisdem Prioribus Conventuum, & aliis Superioribus quibuscumque sub enarrata pœna interdiximus, ne Religiosis præ-

Ordinationes prædictæ de liberate votorum in Congregationibus Conventualibus.

De Novitiorum probatione exactius perficienda.

De recenter professi in Professoriis per annum collocandis.

De munitis minime committendis Religiosis ante triennium a professione emissis.

diçis

dictis ejusmodi Officia committant, & si aliquando contingat Superiores locales alios Religiosos ultra triennium jam profectis, quibus dicta Officia conferre possint destitutos esse, tunc demum illos requirent a dicto Priore Generali, vel Provinciali, qui eos mittere teneantur.

De Hospitalium, & Aegrotorum servitio, omnibus Religiosis indiscriminatim demandando.

§. 5. Porro omnes, & singuli Fratres Ordinis prædicti in quibuscumque Conventibus existentes exercitiis spiritualibus quotannis, ac tempore eis arbitrio Prioris Generalis, vel Provincialis designando vacent, ut exinde in via Domini magis dirigantur. Et quia cura Aegrotorum omnibus Religiosis dicti Ordinis aequè in juncta reperitur, Prioribus localibus sub pœna suspensionis ab officiis suis mandamus, ut posthabitis quibuscumque mundanis affectibus, respectibus ac Secularium commendationibus, imo, & quibusvis vel in ordine, vel extra Ordinem impetratis dispensationibus, omnes indiscriminatim Religiosos sibi subiectos ad consuetas in Hospitalibus nocturnas vigiliis, seu excubias faciendis cogant, & quatenus aliquis impedimento, quo ab istis nocturnis custodiis rationabiliter excusetur, detineatur, rejecto quocumque prætextu, cum per totam diem Hospitalium, & Aegrotorum servitio addicere, & quocumque alio officio eximere debeant.

De exponendis bis quolibet mense duobus Capitulis Constitutionum Ordinis.

§. 6. Licet autem ex laudabili ejusdem Ordinis usu in singulis Conventibus non modo regula, quam dicti Religiosi profitentur, sed etiam adjunctæ illi Constitutiones legantur, ut id majori cum utilitate, & fructu de cætero fiat, eisdem Prioribus localibus sub simili pœna suspensionis præcipimus, ut per Religiosum idoneum exponi curent bis quolibet mense duo Capitula Constitutionum prædictarum, quo nimirum Religiosi de obligationibus sibi incumbentibus melius instruantur, ipsos vero Religiosos, exceptis quæstuatoribus, Procuratore, obsonatore e Conventibus absque Socio egredi non sinant.

De non impedienda mutatione a Priori Generali præscripta: & obedientia a Religiosis præstanda literis obedientialibus.

§. 7. Ad hæc autem Priori Generali ipsius Ordinis, cui omnes Domus Novitiatu destinatae subiectæ existunt, Religiosos, etiam officiales quandocumque, sive ad alterius cujuscumque Domus, sive ad ejusdem etiam Domus ordinatus regimen pro sui libito mutandi competentem confirmantes, ac gravem abusum radicitus evellere cupientes, Priori locali sub pari privationis vocis activæ, & passivæ pœna, necnon perpetuæ inhabilitatis ad quæcumque officia Ordinis obtinenda interdiximus, ne mutationes hujusmodi directæ, vel indirectæ impedire, aut in controversiam revocare sicut cæteris Religiosis sub eadem pœna, ne literas obedientiales d. Prioris Generalis, seu Visitationum, aut Priorum Provincialium quoquo modo impugnare, aut alias non exequi præsumant.

De reverentia Prioris localis & Provincialis, ac de literis obedientialibus non concedendis, neque petendis per Secularium favores.

§. 8. Alium quoque abusum præcedenti non abfimilem submovere volentes, quod scilicet quemadmodum fratres eo sæpe ire reculent, quo a suis Superioribus destinantur, ita quoque illos per interpositos favores, ac officia Magnatum, & Procerum vexent, ad hoc ut ab uno Conventu, ad alium sibi beneficium commutentur, quinimo non raro eveniat, ipsosmet Priores tam locales, quam Provinciales nulla justa de causa ductos, sed ut suo ingenio morem gerant per tempus etiam notabile a suis Conventibus, aut Provincialibus respectu abesse, pœnam privationis Officiorum, & vocis activæ, & passivæ eo ipso incurrendam indicimus non modo adversus Priores locales, & Provinciales ultra unius hebdomadæ spatium a suis Conventibus, vel Provincialibus absque urgenti, & ad servitium suorum Conventuum, aut Provincialium spectante necessitate abessent, verum etiam adversus omnes tum Superiores, tum subditos con-

cedentes, aut petentes per interpositas quarumcumque personarum Secularium preces literas obedientiales, aut ad commorandum alicubi, vel aliquo evagandum.

§. 9. Et ne in hujus Almae Urbis Conventu Fratres inutiles moram ducant, ac in eorum subitationem infamatur, quod Aegrotorum levamini debetur, statuimus istiusmodi Fratres in eodem Conventu nusquam degere posse, aut ulli Fratri licere, exceptis Discretis Ordinis memoratum Conventum adire nisi obtenta prius in scriptis a Priore Generali ob necessitatem ab eo approbandam opportuna facultate, idque sub apostasiæ a Religione, aliisque ipsius Prioris Generalis arbitrio in quemcumque aliter accedentem infligendis pœnis; Ne autem Fratres prædicti a Priore Generali præfata facultatem ejusmodi favoribus extorquere adnitantur, pœnam privationis vocis activæ, & passivæ necnon officiorum obrentorum, & inhabilitatis ad alia similia, vel dissimilia in posterum obtinenda Fratribus, qui per favores vim inferunt Superioribus ad literas obedientiales impetrandas irrogamus.

De Religiosis qui in hujus Almae Urbis Conventu moram ducere possunt.

§. 10. Excommunicationis vero late sententiæ pœna innodamus Fratres ad quarumcumque Secularium personarum favores pro dignitatibus, & officiis in dicto Ordine assequendis recurrentes, illosque insuper eo ipso inhabiles ad officia, & dignitates, quæ ambiunt, seu sibi concedi postulant, declaramus, sive procuraverint, sive tantum hujusmodi favores admiserint, eandemque pœnam sancimus in omnes illos Fratres, qui prædictis favoribus lacessiti, seu pulsati palam Electores de illis non edocuerint, necnon in singulos Electores, qui postquam de hac re certiorati fuerint, nihilominus Fratres favores prædictos procurantes, seu admitentes eligere non dubitaverint.

De Secularium favoribus non requirendis, nec admitendis pro dignitatibus in d. Ordine assequendis.

§. 11. Sed, & quasdam controversias super præcedentia inter illos, & qui officia, & dignitates in Ordine obtinent obortas dirimere volentes, mandamus quatenus primus vocalis in Provinciis eligi solitus pro negotiis, & electionibus Capituli Generalis, post Priorem Conventualem, Exprovinciales, & Sacerdotes omnes præcedat quoscumque alios, quamdiu primus vocalis erit, utque Priores locales omnes Vicarios Conventuales in quibuscumque Conventibus pariter præcedant.

De præcedentia inter Dignitates obtinentes.

§. 12. Insuper ut tutiori redditum singulorum Conventuum, Hospitalium administrationi cautum sit, injungimus Prioribus Conventualibus, ut quotidianis comestibilibus, & aliis expensis, quæ summam duorum scutorum monetæ non excedent dumtaxat exceptis, nullam aliam rem penitus emere, vel etiam vendere valeant, nisi obtenta prius a Priore Generali quoad Conventus ipsi subiectos, seu a Priore Provinciali, quoad reliquos Conventus emptionem, venditionemve hujusmodi faciendi licentia, ad quam petendam iidem Priores consultationem, approbationem, & subscriptionem adhibere debeant plena Congregationis suorum Religiosorum, qui singuli testentur cum juramento expedire fieri emptionem, aut venditionem, prout petitio Priorum pro licentia obtinenda præferat, quod si dicti Priores Conventuales a loco ubi Priores Generalis, vel Provincialis commorantur longius distent, & occasio utilis se se offerat ad emptionem, seu venditionem prædictam deveniendi quæ per meritam petendi, & præstolandi ab eis licentiam prædictam dilabi possit, tunc de consilio, & assensu Congregationis suorum Religiosorum ad eam procedere valeant ex Priorum Generalis, vel Provincialis præsumpta tantum, ac tacita licentia, quibus tamen rationem confestim reddant emptionis, seu venditionis per eos

De administratione reddituum singulorum Conventuum, & Hospitalium.

factæ subscribente cum juramento eadem Congregatione Religioforum non modo, quod utiliter, ac de ipsorum consilio, & assensu facta fuerit, ut præfertur, verum etiam quo expressa licentia a Prioribus Generali, vel Provinciali antea peti, & obtineri nequaquam poterit, nec occasio proficua, quæ raptim Prioribus localibus occurrat amitteretur; Priores autem Conventuum, etiam si immediate Priori Generali subsint, hanc licentiam non nisi a suis Prioribus Provincialibus modo prædicto exquirere teneantur, atque generaliter Priores omnes locales hanc methodum servent, quotiescumque aliquid in beneficium Conventuum, seu Hospitalium, quod decem aureorum impensam excedat facere meditantur, qui vero præmissa non adimpleverint in perpetuum voce activa, & passiva careant.

De Conseruatione suppellectilium eorundem; deque Fratrum habitu.

§. 13. Conseruationi quoque suppellectilium Conventuum, eorumque Sacrariorum, & Hospitalium intendentes, tam Superioribus, quam eorum subditis prohibemus, ne quæcumque suppellectilia huiusmodi extraneis commodent, idque sub pœna privationis vocis activæ, & passivæ quoad subditos, si id fecerint absque expressa Superiorum suorum licentia, qui sciant veritatem sibi a nobis esse in hac licentia concedenda inconsultam, nimirum facilitate, strictæque omnibus in iungimus obseruantiam Constitutionum eiusdem Ordinis quantum ad humilem, simplicemque habitum in d. Ordine deferri solitum, qui videlicet a Seculari cultu, & omni mundana vanitate, & novitate plane alienus sit pœna privationis, & inhabilitatis ad officia ipsius Ordinis eos coercentes, qui aliqua ex parte hac in re culpabiles non se procius emendaverint, aduersus quos Superiores ad alias etiam pœnas, quatenus opus sit procedere possint, & debeant.

De rebus in Ordine contingentibus; necnon negotiis in Congregationibus reclusis minime euulgandis.

§. 14. Cumque experientia ipsa compertum sit, oblocutiones in Superioribus rerum in Ordine contingentium extra Claustra delationes, seu euulgationes, necnon negotiorum in Congregationibus resolutorum revelationes imprimis noxias, ac perniciosas esse nedum quia recto gubernio plurimum officiant, verum etiam quod totius Ordinis honori, & decori non parum detrahunt, privationem vocis activæ, & passivæ ipso facto incurrendam indicimus in eos qui apud Seculares præsertim aliquem ex enarratis excessibus admiserint, qui si sufficientia aduersus eos de præmissis indicia habeantur, etiam in carcerem detruendi, & quatenus de eis, eorumve aliquo convicti fuerint, extra Provinciam suæ professionis relegari valeant.

De Appellationibus, & recursis.

§. 15. Demum cum non raro eveniat, Religiosos, & Superiorum suorum Iudicium effugiant, melioremque prætensionum suarum successum experiantur, apud alios, nec eorum meritum, quinimo sæpe nec legum, & consuetudinum Ordinis prædicti gnaros per appellationes, seu recursus ita inordinate agere, ut eisdem Superiores multoties interrogari contingat de rebus ad subditos suos, imo, & Ordinem ipsum pertinentibus, de quibus nullam notitiam habeant, aut partes suas nondum adimpleverant, ideo in dicto Ordine id ipsum quod in aliis Ordinibus per Sedem Apostolicam dispositum reperitur exacte observari præcipimus, quod nimirum appellationes, & recursus præfati primum intra Ordinem ipsum gradatim fiant, ut etiam extra eundem Ordinem deferri possint; si quis non rite impensam sibi existimet a Superioribus Ordinis Iustitiam.

Clausula.

§. 16. Decernentes præsentis Literas, & in eis contenta quæcumque semper valida, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac ab omnibus, ad quos spectat, & spectabit in futurum

inviolabiliter observari: sicque per quoscumque Iudices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuntios, & alios quoslibet quacumque præminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuiuslibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiti debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoria.

§. 17. Non obstantibus præmissis, ac nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de Jure quæsito non tollendo, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon d. Ordinis, illiusque Provincialium, Conventuum Hospitalium, Domorum, aliisque quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis eidem Ordini, Provinciis, Conventibus, Hospitalibus, Dombus, ac illorum Superioribus, Prioribus, Fratribus, & personis quibuslibet sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & quantumcumque vicibus innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & infererentur, iidem præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides adhibenda transcriptis.

§. 18. Volumus autem, ut earundem præsentium Literarum transcriptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum, tam in Iudicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XVII. Sept. MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

Declaratur Superiores Presbyterorum Sæcularium Congregationis Missionis habere facultatem concedendi literas Dimissorias subditis suis.

LXXV.

Alexandri VIII. Const. ed. 1690. Dec. 5. P. 1. fit facultas Presbyteris dictæ Congregationis absolvendi a casibus reservatis, e Clem. XI. Const. ed. 1703. Jul. 9. P. 3. necnon hujus Const. ed. 1727. Jul. 15. P. 4. agitur de jure assensuum ejusdem Congregationis.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 17. Sept. 1725. An. 2.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Joannes Bonnet Superior Generalis Presbyterorum Sæcularium Congregationis Missionis, quod

Referretur origo moris concedendi Lite-

Super-

1725. ras dimissoriales prædictas.

Superiores pro tempore existentes ejusdem Congregationis in vim Constitutionum Apostolicarum fel. rec. Urbani VIII., & Alexandri VII. Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum, per quas dicta Congregatio ab Ordinariorum jurisdictione, exceptis pertinentibus ad Missiones dumtaxat, exempta reperitur, Literas dimissorias concesserunt suis subditis, qui post emissâ solita vota tam in hac Alma Urbe Nostra, quam in aliis Locis, ubi Domus dictæ Congregationis erectæ, & fundatæ sunt, ad omnes etiam Sacros, & Presbyteratus Ordines promoti fuerunt.

Qui postea confirmatur.

§. 1. Verum quia cum anno 1657., tempore quo bon. mem. Martius, dum vixit, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Ginnetus nuncupatus munus Vicarii dicti Alexandri Prædecessoris in eadem Urbe in spiritualibus Generalis exercebat, ab illius Auditore difficultas super hoc puncto proposita fuisset, de mandato ejusdem Martii Cardinalis, & Vicarii habita fuit particularis Congregatio, coram qua proposito dubio in forma, scripturisque tunc exhibitis, ad eorundem Missionariorum favorem capta fuit resolutio, & ita ab eo tempore praxis concedendi Literas Dimissorias hujusmodi firmata, & hæcenus confirmata fuit.

Causæ, & preces pro d. Declaratione obtinenda.

§. 2. Cum autem sicut eadem expositio subiungebat, nonnulli transmontani Episcopi, quibus vel non bene resolutio prædicta innotescit, vel tamen ab oraculo Pontificio per organum tunc existentis Brevium Secretorum a secretis, nonnullis Literis in forma Brevis desuper expeditis, per quas Clerici memoratæ Congregationis extra tempora a jure statuta ad dictos Sacros Ordines promoveri possent confirmata, nullius efficaciam penes ipsos existat, nihilominus prædictam facultatem admittere recusent. Ac propterea dictus Joannes Superior Generalis ad removendas de cætero hac in re quascumque difficultates, de opportuna in præmissis declaratione a Nobis provideri summopere desideret.

Declaratio prædicta.

§. 3. Nos igitur ipsum Joannem specialis favore gratiæ prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdici, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati facultatem Superioribus prædictæ Congregationis Missionis, concedendi Literas Dimissorias suis Subditis ubicumque existentibus, prout illis competisse resolutum fuit, ut præfertur, adhuc de præsentibus competere, auctoritate Apostolica tenore præsentium declaramus.

Clausula.

§. 4. Decernentes ipsas præsentibus literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suorumque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane si fecus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Præcipitur, ut fides habeatur transcriptis.

§. 5. Volumus autem, ut præsentium literarum transcriptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XVII. Sep-

tembris MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

Conceditur Priori Generali Carthusiæ Majoris indultum egrediendi ex eademmet Carthusiæ; & Monasteria tam Monachorum, quam Monialium in Provinciis Galliæ visitandi.

LXXVI.

Innoc. XII. Const. ed. 1692. Nov. 4. P. 2. declaratum fuit statutum eidem Priori a suo Ordine injunctum, non egrediendi a sua Carthusiæ.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 26. Sep. 1725. An. 2.

Ad perpetuam rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Vincentius Dinelli Prior Carthusiæ de Urbe, & Procurator Generalis Ordinis Carthusien. in Romana Curia tam suo, quam dilecti pariter Filii Antonii de Mogesond Prioris Majoris Carthusiæ Gratianopolitan. Diocesis & Generalis ejusdem Ordinis nomine, quod per statutum dicti Ordinis secunda parte Cap. 24. §. 5. confirmatum expresse cavetur, ne Priores Generales prædictæ Carthusiæ majoris pro tempore existentes, e limitibus Carthusiæ majoris hujusmodi egredi valeant.

Facti expositio.

§. 1. Vigor vero dicti Statuti in aliqua ejus parte non solum pro levamine ejusdem Antonii Prioris Generalis, qui propter sua merita in majori Ordinis hujusmodi dignitate constitutus, atenta ejusmodi prohibitione in perpetuo quamvis religioso, & Sacro carcere detentus reperitur, in quo usque ad extremum vitæ suæ spiritum permanere debet, verum etiam pro utilitate, & profectu tam spirituali, quam temporali ordinis prædicti de præsentibus mitigari posset, si aliquando idem Prior Generalis ex eadem Carthusiæ majori egrediendo tam Monachorum, quam Monialium Monasteria personaliter visitaret, eisque per hanc visitationem magnum solamen afferret. Nobis propterea dicti Antonii Prior Generalis, & Vincentius Procurator Generalis humiliter supplicari fecerunt ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Preces Prioris, & Procuratoris Generalium pro d. Indulto obtinendo.

§. 2. Nos igitur illorum votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes hujusmodi supplicationibus inclinati; ut perpetuis futuris temporibus dictus Antonius, & pro tempore existens Prior Generalis prædictæ Carthusiæ Majoris, saltem duabus vicibus quolibet anno, & per mensem qualibet vice ex eadem Carthusiæ Majori egredi, & per seipsum memorata Monasteria in Provinciis Galliæ dumtaxat consistencia tam in capite, quam in membris visitare & circa eorum vitam, mores, & regularem observantiam, necnon eorundem Monasteriorum statum, & administrationem tam in spiritualibus, quam in temporalibus diligenter inquirere, atque omnia ad primævam instituti rationem, ac sacrorum canonum, & Concilii Tridentini præscriptum, prout in Domino expedire arbitramur reformare, libere, & licite possit, & valeat, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Concessio prædicti Indulti.

§. 3. Decernentes eandem præsentibus literas semper firmas, validas, & efficaces existere, &

Clausula.

fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit ordinis, Monasteriorum prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanens ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscat. die XXVI. Septemb. MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

LXXVII. Statuitur quibus Ecclesiis Calices & Cerei a Senatu, Populoque Romano in posterum offerantur.

Dat. 28. Sept. 1725. An. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Licet omnibus universi Orbis Ecclesiis divina dispositione præsidemus, proprius tamen Ecclesiarum Almæ Urbis nostræ cura Nos tangit, earumque decori, ac necessitatibus, quantum cum Domino possumus, sedulo provideamus.

Refertur consuetudo Senatoris, & Conservatorum Urbis offerendi quotannis Calices & Cereos quibusdam Ecclesiis.

§. 1. Cum itaque sicut accepimus pia, ac laudabili in ipsa Urbe vigeat consuetudo, quod dilecti Filii ejusdem Urbis Senator, & Conservatores ad diversas de dicta Urbe Ecclesias, ubi festivitates celebrantur, singulis annis solemniter accedant, ac illis Calices argenteos, & cereos Sanctos Populique Romani nomine offerant, isque mos, qui ante seculum quoad nonnullas Ecclesias hujusmodi servari cœpit, tum per Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum in simili forma Brevis literas, seu Chirographa eorum manu signata tum per resolutiones Conciliorum, seu Sessionum Capitolii, aut rescripta supplicibus libellis a dictis Conservatoribus apposita ad quadraginta octo nunc Urbis prædictæ Ecclesias in Tabella, quæ in eodem Capitolio asservatur, descriptas, extensus, & amplius reperiatur, sumptus vero Calicum, & Cereorum hujusmodi, qui ex Camera Capitulinæ redditibus fiunt, ad bis mille scuta monetæ quot annis ascendant; & sicut Nobis etiam innotuit pro parte aliarum tam Secularium, quam Regularium Virorum, & Mulierum Urbis præfate Ecclesiarum diversis temporibus eisdem Prædecessoribus supplicatum, necnon apud Conservatores prædictos institutum fuerit, quatenus Calices, & Cerei præfati eis quoque impertirentur, verum quia dictæ Camera proventus satis tenues existunt, & alias a memoratis Prædecessoribus veritum fuit, ne expensæ in eadem Camera augerentur, precibus nomine Ecclesiarum prædictarum porrectis anni nequiverit.

Causæ præsentis Constitutionis.

§. 2. Nos considerantes ultra quadraginta Ecclesias prædictas, quæ dictis Calicibus, & Cereis donantur, plurimas alias in eadem Urbe extare Ecclesias, quæ hanc Senatus, Populique

Romani largitionem promerentur, ac proinde quo plures, quam fieri potest Ecclesiæ ejusmodi muneris fiant participes, formam hac in re in posterum servandam præscribere volentes; Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione Nostri, deque Apostolica potestatis plenitudine harum serie statuimus, ac præcipimus, & mandamus, ut de cætero perpetuis futuris temporibus e dictis quadraginta octo, quibus Calices, & Cerei prædicti offerri consueverunt viginti octo tantum Ecclesiis, erga quas dictus Senatus, Populusque Romanus ad id præstandum, vel ex publico voto alias emisso, vel peculiari devotione, aut obligatione obstringitur, Calices, & Cerei hujusmodi singulis annis, statutisque temporibus, & festivis diebus, & plane modo, quo hætenus factum est, absque ulla mutatione, aut variatione per Senatorum, ac Conservatores prædictos offerantur, & dispensentur, ac nova tabella in dicto Capitolio pariter asservanda, & a Venerabili Fratre Nostro Fabricio Episcopo Portueni, & S. Ruffinæ S. R. E. Cardinale Paulutio nuncupato Nostro, in eadem Urbe Vicario in spiritualibus Generali prius recognoscenda, & obliganda conficiatur, in qua istæ viginti octo Ecclesiæ primo loco adnotentur, reliquæ autem viginti Ecclesiæ prædictæ, pro quibus speciales illæ rationes, quæ viginti octo supradictis suffragantur, minime concurrunt, aut urgent quolibet tamen biennio alterius nempe annis Calices, & Cereos prædictos consequantur, & in Tabella sicut præmittitur, conficienda secundo loco post dictas scilicet viginti octo Ecclesias describantur, in locum vero viginti Ecclesiarum prædictarum, quæ altero anno ejusmodi largitione carebunt, alia quadraginta ejusdem Urbis Ecclesiæ subrogentur, & in dicta tabella tertio, & ultimo loco referantur, quibus singulis trienniis Calices, & Cerei prædicti distribuuntur, ita nimirum, ut anno proxime futuro 1726. illos obtineant viginti primæ ex dictis quadraginta Ecclesiis subrogandis in Tabella præfata descripta anno subsequenti 1727. viginti illa, quæ alternativa, sicut præmittitur, potiri debent, ac postmodum anno 1728. reliquæ viginti ex prædictis quadraginta Ecclesiis subrogandis, & demum anno 1729. rursus prædictæ viginti Ecclesiæ, quæ alternativa gaudent, isque ordo deinceps perpetuo servetur. Ipsisque Conservatoribus injungimus, ut in præfata Tabella adnotent festivos dies, quibus unicuique ex dictis quadraginta Ecclesiis subrogandis Calicum, & Cereorum hujusmodi oblatio facienda veniat.

Statutum præd. Motu proprio emanatum.

Clausula.

§. 3. Decernentes eadem præsentibus literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac supradictis Ecclesiis in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit inconcussè observari: sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, aliove quoslibet quavis auctoritate, & potestate fungentes, functuros, sublata eis, & eorum cultibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsito non tollendo, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; Privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis,

Derogatorie

Chiro-

Chirographis, & rescriptis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, & cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in contrarium præmissorum editis, seu factis, concessis, confirmatis, & pluries innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiam si pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. M. Majorem sub Anulo Piscatoris die XXVIII. Sept. MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

LXXVIII. Uniter Congregatio Doctrinæ Christianæ Regni Neapolis alteri Avenionensi cum quibusdam ordinationibus, & concessionibus.

Alia hujus Const. ed. 1724. Nov. 24. P. 1. reservata fuit Romano Pontifici dispensatio super voto perseverantia in dicta Congregat. Neapolitani, & Const. ed. 1728. Jun. P. 4. nonnulla ordinantur pro bono regimine dictæ Congregationis Avenionensis.

Dat. 28. Sept. 1725. An. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Ilius, cujus ineffabili bonitate, & providentia stant, & reguntur universa, vices, licet immeriti, gerentes in terris, ad ea peculiare vigilantia nostræ curas, propensissima charitate convertimus, quæ felici, prosperoque statui, & regimini Congregationum piorum Virorum propriæ, alienæque saluti laudabiliter incumbendum, ac uberes bonorum operum fructus, aspirante Divina gratia proferre jugiter satagendum, conducibilia fore in Domino arbitramur.

Causæ præfentis Constitutionis.

§. 1. Cum itaque, dum Cardinalatus honore fungebamur, sapius Nobis cum animo reputarem, quod si Congregatio Clericorum Secularium Doctrinæ Christianæ, quæ in Regno Neapolis consistit, ne mediocriter aliquot abhinc annis, aucta, & propagata dignoscitur, alteri ejusdem nominis, & Instituti Congregationi, in Civitate Avenionensi existenti uniretur, ambæque Congregationes hujusmodi in unum corpus jungerentur, non modicum inde utraque Congregatio, illiusque commune Institutum susciperet incrementum, & inter ipsarum Congregationum professores, charitatis, aliarumque virtutum studia, magis magisque in dies florerent, & vigerent; Ac proinde ubi primum Apostolatus apicem conscendimus, hanc unionem, quam etiam Republicæ Christianæ proficuum fore, non immerito speramus, promovendum duxerimus.

Unio prædictæ Congregationis cum ejusdem Provinciarum divisione.

§. 2. Hinc est, quod Nos ex Pastoralis Officii nostri debito, earumdem Congregationum (quarum etiam expressus ad id accessit consensus) felici statui, & commodis salubriter, quantum Nobis ex Alto conceditur, providere cupientes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione Nostri, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, dictam Congregationem Clericorum Sæcularium Doctrinæ Christianæ in Regno

Neapolis consistentem, alteri eorumdem Clericorum Sæcularium Congregationi in præfata Civitate Avenionensi institutæ, harum serie perpetuo unimus, & incorporamus, itaut ex nunc, & in posterum unica sit, ac esse censeatur Congregatio, quæ Clericorum Sæcularium Doctrinæ Christianæ Avenionensis nuncupetur, unumque corpus efficiat, ac Regulas, & Constitutiones Congregationis in dicta Civitate Avenionensi institutæ a Sede Apostolica approbatas, exacte observet; Volentes, ut hæc unica Congregatio ex Provinciis Romana, Avenionensi, Tolosana, & Parisiensi constituatur, ipsique Provincie Romanæ, ultra Seminaria Spoletanum, & Mevanicæ, subsint Collegia Civitatis Vetulæ, Roncillonis, Sancti Martini, Ferentilli, Neapolitan. Lauretan., Sorbi, Sancti Joannis in Galdo, & Sertæ, necnon Sospitelli, & Ipporegiæ in Ducatu Sabaudia, seu Principatu Pedemontii, quæ a Provincia Avenionensi in perpetuum dismembramus, ac illa, & si quæ alia citra Montes quædam erigentur, dictæ Provincie Romanæ attribuimus; cætera autem Collegia in Civitatibus, Oppidis, Terris, Castris, Villis, & Locis universi Status nostri Avenionensis, & Comitatus Venaynsini, ac Regni Galliarum, seu alibi ultra Montes erecta, seu erigenda, præfatis Provinciis Avenionensi, Tolosana, & Parisiensi respective subiaceant.

§. 3. Quoniam vero Præpositus Generalis dictæ Congregationis Avenionensis, in Civitate Avenionensi, vel Parisiensi, ut plurimum residet, in Capitulo Generali semper eligatur unus de Provincia Romana in Vicarium Generalem ejusdem Provincie Romanæ, qui vocem activam, & passivam in Capitulis tum Generalibus, tum Provincialibus obtineat, cuique nova Collegia instituendi, aliæque pro bono dictæ Provincie regimine faciendi, ac gerendi opportuna, a prædicto Præposito Generali facultates attribuantur, statuentes quod Provincialia quolibet triennio, Mense Septembri, vel Octobri, generalia vero Capitula, de sexennio in sexennium, Mense Maio, vel Junio in Locis, & Collegiis per Præpositum Generalem pro tempore existentem discrete, ac rationabiliter indicendis, celebrentur. Ad parcendum autem sumptibus, quibus præfata Provincia Romana modo impar esse noscitur, dilectos Filios Cajetanum Cioffum, qui prædictæ Congregationis Regni Neapolis Præpositus Generalis existebat, in Vicarium Generalem dictæ Provincie Romanæ, ac Dominicum Borigionem modernum supradicti Collegii Sospitelli Rectorem in Assistentem Generalem ipsius Congregationis Avenionensis, usque ad Mensem Majum, aut Junium anni 1729., quo Capitulum generale celebrari debet, necnon Joannem Massieram, qui munere Procuratoris Generalis præfate Congregationis in Civitate Avenionensi institutæ hæcenus functus fuit, in Superiorem Provinciale ejusdem Provincie Romanæ usque ad Mensem Septembrem, vel Octobrem prædicti Anni 1729., quo tempore Capitulum Provinciale celebrandum erit, ex nunc constituimus, ac deputamus, ipsique Cajetano, & Joanni, eorumque in Vicariatu Generali, & Provincialatu hujusmodi Successoribus, duplex votum, seu suffragium in Capitulis generalibus concedimus, donec tamen dicta Provincia Romana expensis pro Discretis ad hujusmodi Capitula mittendis facere possit, in quibus tunc Vicarius Generalis, & Superior Provincialis unicum suffragium ferent; ac dicto Dominico similiter votum in proximo futuro Capitulo generali, ad instar aliorum d. Congregationis Avenionensis Assistentium Generalium competat; mandamus quoque eisdem Cajetano, Joanni, & Dominico, quatenus ipsi, & altero eorum deficiente, vel impedito, alius Clericus Secula-

Statuuntur nonnulla pro recto. & utili ejusdem regimine.

ris ejusdem Provinciae Romanae, per superflites ex eis, aut minime impeditos, in illius locum subrogandus, ac duo Consilarii de dicta Provincia per eos assumendi, infra biennium infimul convenient, & per secreta suffragia eligant Superiores Locales Collegiorum dictae Provinciae Rectores nuncupandos, qui in officio durare debebunt usque ad proxime futurum Capitulum Provinciale anno 1729., sicut praemittitur, celebrandum, ad quod Rectores dictorum Collegiorum Sospitelli, & Hipporegiae propter nimiam eorum a reliquis ejusdem Provinciae Collegiis distantiam accedere minime teneantur, sed sua suffragia alicui ex eis, qui praefato Capitulo Provinciali intervenient, aut etiam si ita eis videbitur pro tempore existenti Vicario Generali committere ipsis licebit.

Nonnulla privilegia eidem confirmantur, & conceduntur.

§. 4. Porro eidem Congregationi per praesentem unionem ex duabus in unam coalescenti, ejusque Domibus, Collegiis, & locis, ac Superioribus, Clericis Secularibus, & personis quibuscumque, ut omnibus, & singulis privilegiis, gratis, immunitatibus, exemptionibus, Indultis, tam temporalibus, quam spiritualibus praeminentiis, praerogativis, honoribus, & favoribus haecenus a Romanis Pontificibus Praedecessoribus, & Sede Apostolica cuilibet ex memoratis duabus Congregationibus quovis modo, & qualitercumque concessis, quae quatenus opus sit per praesentes approbamus, & confirmamus, ac denuo concedimus, uti, frui, potiri, & gaudere, illius vero Clericis, ut eorum pium, ac laudabile Institutum exercere, sacras Missiones peragere, Congregationes, Scholas, & Academias aperire, Juventutem in Literarum Studiis, ac disciplinis, praesertim juxta S. Thomae Aquinatis doctrinam instruere, de Ordinarium licentia Christianissimorum confessiones exipere, aliaque Ecclesiae Sacramenta administrare, Verbum Dei praedicare, nova Collegia, novaeque Ecclesias, ubi requisiti, ac recepti fuerint, extruere, instituire, & in eorum Ecclesiis, quas de praesenti habent, ac in posterum eos habere contigerit, Defunctorum Cadavera sepelire, & funera celebrare, sine tamen Jurium Parochialium praesudicio libere, & licite possint, & valeant, motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus earundem tenore praesentium concedimus & indulgemus. Praeterea in eorumdem Clericorum Secularium Domibus, & Collegiis unum, vel plura Oratoria privata, seu interiora Capellae tam ad eorum, quam Domesticorum, Convictorum, Scholarium, aliarumque personarum, etiam ad Congregationes, & Conferentias spirituales convenientium usum erigendi inibi Sacrosanctum Missae Sacrificium, etiam in festis solemnibus celebrandi, ac Penitentiae, & Eucharistiae Sacramenta eidem Clericis, Domesticis, Convictoribus, Scholaribus, aliisque personis praefatis administrandi, excepto tamen quoad Scholares, & ad Congregationes, & conferentias hujusmodi convenientes communionem Paschali; necnon Clericis praedictis ubicumque ejusdem Congregationis Collegia de praesenti instituta reperiuntur, & deinceps instituentur, etiam absque alia Ordinarium locorum licentia libere quaerendi, dummodo a suis Praeposito, vel Vicario Generali, seu Superioribus Provincialibus, aut Rectoribus respective ad id missi, seu destinati fuerint, ipsique Praeposito, & Vicario Generalibus, Superioribus, Provincialibus, & Rectoribus aliquot ex dicta Congregatione Presbyteros Viros probos, prudentes, & idoneos ad audiendas Presbyterorum, Clericorum, & aliarum personarum praedictae Congregationis, Domesticorum quoque familiarium, & inservientium, ac Convictorum, Scholarium, & in eisdem Domibus, vel Collegiis commorantium confessiones deputan-

di, cum facultate eos etiam a censuris Ecclesiasticis occultis tamen, & Romano Pontifici, aut Sedi Apostolicae minime reservatis in foro conscientiae tantum absolvendi; atque eisdem Praeposito, Vicario, Generalibus, Superioribus, Provincialibus, ac etiam Rectoribus in illis Collegiis, seu Domibus, in quibus Superiores majores non aderunt, quaecumque vasa, vestimenta, paramenta, & ornamenta Ecclesiastica, aliaque ad Divinum cultum pro servitio Ecclesiarum ejusdem Congregationis dumtaxat necessaria, & pertinentia, exceptis tamen iis, in quibus Sacra unctio adhibenda erit, benedicendi simplicibusque Clericis, quos Sacris Ecclesiarum, Oratoriorum, seu Capellarum dictae Congregationis praefici contigerit, vasa sacra absque ullo conscientiae scrupulo contraferendi licentiam, & facultatem tribuimus, & impertimur.

§. 5. Adhuc volentes Ecclesias dictae Congregationis nunc erectas, ac in posterum erigendas speciali dono illustrare, quod quodcumque Sacerdos aliquis ejusdem Congregationis, seu alius secularis, vel cujusvis Ordinis Regularis Missam Defunctorum pro anima cujuscumque Christianissimae, quae Deo in Charitate conjuncta ab hac luce migraverit, ad Altare majus alicujus ex dictis Ecclesiis celebrabit, anima ipsa de Thesauro Ecclesiae per modum suffragii Indulgentiam consequatur, itant Domini Nostri Jesu Christi, ac Beatissimae Virginis Mariae, Sanctorumque meritis sibi suffragari, a Purgatorii poenis liberetur; ac tam ipsis Clericis Secularibus, aliisque dictae Congregationis personis, quam universis Christianissimis vere poenitentibus, & confessis, ac Sacra Communionem refectis, qui aliquam ex praedictis Ecclesiis die festo illius Sancti Titularis, five Patroni a primis Vesperis usque ad occasum Solis diei hujusmodi singulis annis devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, Haeresum extirpatione, ac S. Matris Ecclesiae exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam; dictisque Clericis Secularibus nunc, & pro tempore existentibus similiter poenitentibus, & confessis, ac sacra Communionem refectis, qui in aliqua ex dictis Ecclesiis die 15. Aprilis cujuslibet anni, qua die vota sua renovare consueverunt, ut praefertur oraverint, pariter plenariam. Insuper eidem Clericis Secularibus, qui exercitia Spiritualia, & Sacras Missiones per aliquot dierum spatium peregerint necnon Christianissimis, qui dictis exercitiis spiritualibus vacaverint, & ad quos dicti Clerici Missionarii accesserint, & interea vere quoque poenitentes, & confessi Sanctissimum Eucharistiae Sacramentum sumpserint, & sicut praemittitur, oraverint, similiter plenariam una vice dumtaxat durante tempore exercitiorum, & uniuscujusque Missionis hujusmodi omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus; ipsique Clericis in actu Missionum vota quaecumque simplicia castitatis, ingressus Religionis, visitationis sepulchri Dominici, Liminum Apostolorum, ac Sancti Jacobi Compostellae exceptis, commutandi, & in fine cujuslibet Missionis Christianissimis, ad quos accesserint nostram, & Apostolicam benedictionem impertiendi potestatem tribuimus, & facultatem praesentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

§. 6. Decernentes eisdem praesentes literas, & in eis contenta quaecumque, etiam ex eo, quod quilibet in praemissis, seu eorum aliquo, Jus, vel interesse habentes, seu habere quomodolibet praetendentes, cujusvis status, gradus, praeminentiae, superioritatis, ordinis, conditionis, vel dignitatis existant, etiam Cardinalatus honore fulgeant, aut alia quavis Ecclesiastica, vel mundana dignitate praediti, seu alia speciali, & individua mentione, & expressione

Indulgentiae peculiares in eisdem Ecclesiis conceduntur, aliaque Clericis praedictae Congregationis tribuantur.

Claufulae peculiares.

digni sint, illis non consenserint, aut ad ea vocati, citati, & auditi, seu causæ propter quas presentes emanarunt adductæ, verificatæ, & sufficienter, aut nullo modo justificatæ fuerint, vel ex alia quacumque quantumvis iusta, iuridica, pia, & privilegiata causa, occasione, colore, ingenio, prætextu, & capite etiam in corpore Juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis nostræ, seu Jus, vel interesse habentium, seu habere prætendentium consensus, alioque quovis quantumlibet magno, formali, substantiali, ac incogitato, & inexcogitabili, necessarioque, & specificam expressionem requirente defectu notari, infringi, impugnari, retractari, limitari, modificari, in controversiam vocari, aut ad terminos Juris reduci, seu adversus illas, & illa aperiitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, vel intentari, aut impetrato, vel etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus concessio, vel emanato quæpiam in Judicio, vel extra illud uti, seu se jurare posse, neque ipsas præsentis literas sub quibusvis similibus, vel dissimilibus unionum, conjunctionum, Statutorum, Ordinationum, Concessionum, & Indultorum revocationibus, restrictionibus, limitationibus, derogationibus, aliisque contrariis dispositionibus, etiam per Nos, & quoscumque Romanos Pontifices Successores nostros, Sedemque prædictam sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & Decretis, & alias quomodocumque, & quandocumque faciendis unquam comprehendi, & comprehensas censi, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac etiam de novo sub quacumque posteriori data per eos, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, quandocumque eligenda concessas intelligi, semperque, & perpetuo firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter observari: sicque, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis censi, atque ita per quoscumque Judices Ordinarios, Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de latere Legatos, & dict. Sedis Nuncios, aliisque quoslibet quavis auctoritate, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane quidquid secus super his a quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 7. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit de jure quæsito non tollendo, deque unionibus perpetuis committendis ad partes, vocatis quorum interest, & de non concedendis Indulgentiis ad instar, aliisque nostris, & Cancellariæ Apostolicæ Regulis, necnon Lateranen. Concilii uniones perpetuas nisi in casibus a jure permittis fieri prohibentis, ac sel. record. Bonifacii P. VIII. Prædecessoris nostri de una, & Concilii generalis de duabus, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad judicium non trahatur, aliisque Apostolicis, ac in universalibus, Provincialibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac prædictarum Congregationum, & Provinciarum, illorumque Domuum, Collegiorum, & locorum quorumvis, & aliis

quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, styliis, usibus, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis eisdem Congregationibus, seu earum alteri, illarumque, seu alterius earum Superioribus, Clericis Sæcularibus, personis, Domibus, Collegiis, & locis quibuslibet sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac alias in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores, causas, formas, & occasiones præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum nihil penitus omisso insertis, expressis, reservatis, & specificatis habentes, illis alias in suo robore permanens ad præmissorum effectum specialiter, & expresse, ac plenissime derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 8. Volumus autem, ut earundem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Judicio, & extra illud ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. M. Majorem sub Annulo Piscat. die XXVIII. Sept. MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

Publicatur Concilium Romanum.

Hoc Romanum Concilium indictum fuit hujus P. Constit. ed. 1724. Decemb. 24. P. 1. & alia Constit. ed. 1725. Mart. 24. P. 1. prorogata fuit celebratio ad diem 15. Aprilis ejusdem anni 1725.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Venerabilibus Fratribus, Dilectisque filiis, Archiepiscopis, Episcopis, & Abbatibus, cæterisque, qui Concilio nostro Romano, nuper a Nobis coacto, & Dei gratia solemniter absoluto, interfuerunt, vel interesse debuerant, salutem, & Apostolicam benedictionem.

§. 1. Quatuor cum supra centum Romani Nostri Concilii Decreta sub duobus, & triginta Titulis, Decretalium more, disposita, octo inter solemnes Sessiones, mensibus proxime præteritis Aprilis, & Majo, Sacrosancta in Basilica nostra Lateranensi a Nobis cum vestrum omnium conventu, celebratas unanimi consensu lecta, lata, & promulgata fuerint, atque in unum inde collecta volumen, illarum etiam Appendicem referens sanctionum, & Constitutionum quas ejusdem Concilii occasione statuendas judicavimus, cum originalibus jam collata, typis Alma in hac Urbe nostra solite imprimenda curaverimus; illam tandem post quatuor plane menses, in ipsis diligenter, emendateque eudendis insumos, decurrente hoc mense in lucem publicam prodidisse, significamus.

§. 2. Ne vero aliquam super iis, quibus, ut evitentur, vel executioni mandentur, certa ibi tempora præstituantur, quandonam scilicet

Fides habenda transumptis.

LXXXIX.

Dat. 25. Oct. 1725. An. 2.

Concilium Romanum prodidisse significatur.

Præscribitur dies, a qua omnes Concilii decreta obligentur.

Derogatoria.

1725.
& 1726.

1726.

eos, ad quos pertinent, obligare ceperint, dubitationem suboriri contingat, omnes, & singuli presentium vigore, volumus a die inferius signanda, Decretis ipsis Concilii, universisque aliis Sanctionibus, & Constitutionibus ibidem relatis, obligari cepisse sciant, prout eos obligatos esse, denunciamus.

§. 3. Ut hoc autem ad omnium notitiam perveniat, nostras has literas de More in Alma ejusdem nostrae Urbis locis solitis legi, publicari, & affigi jubemus; ac inde cujuscumque excusationem, quod ea ignoraverit, ullatenus non admitti, auctoritate Apostolica, statuimus, ac declaramus; quibuscumque in contrarium non obstantibus.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem die XXV. Octobris MDCCXXV. Pontificatus nostri anno Secundo.

LXXX.

Præscribitur Archiconfraternitati Annunciationis B. M. Virginis, ut quatuor subsidia Dotalia Puellis Neophytis Conservatorii Catechumenorum, quotannis præstent.

Dat. S. Jan. 1725. An. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exponitur Puellis prædicti tenue Dotis subsidium esse.

Nuper pro parte dilectorum filiorum Depuratorum Domus piæ Catechumenorum juxta Ecclesiam B. M. ad Montes nuncupat. de Urbe positæ Nobis expositum fuit, quod cum Puellis, seu mulieribus Neophytis in Conservatorio Catechumenorum degentibus nullum aliud Dotis subsidium, quo in Domino, vel in Seculo nubere valeant, quam viginti quinque scutorum monetæ, quod ab ipsis Exponentibus illis assignari solet, ac elemosyna aliorum septuaginta circiter scutorum paris monetæ per Nos, ac Romanos Pontifices pro tempore existentes eidem elargiri consueta suppetat, dictæque Neophytæ, utpote de Gentilitatis, & Infidelitatis tenebris ad veri luminis, quod est Christus, cognitionem noviter conversæ, longe difficiliter opportunas nuptias, seu Matrimonium contrahendi occasiones, quam aliæ Mulieres in Sanctæ Matris Ecclesiæ gremio ortæ, sicut experientia ipsa compertum est, inveniant, ac proinde eas in Conservatorio præfato cum ingenti dispendio, ac incommodo diu retinere, & alere oporteat, itaut occupatis per eas omnibus dicti Conservatorii Mansionibus, locum inibi, quo novæ Catechumenæ illud ingredi volentes recipiantur quandoque deesse contingat; Multum vero levamenti eidem Conservatorio proveniret, si quatuor Dotes, seu subsidia dotalia ex illis, quæ ab Archiconfraternitate Annunciationis B. M. Virginis in Ecclesia ejusdem S. M. super Minervam de Urbe præfata canonice instituta distribui solent, Neophytis prædictis annis singulis præstarentur, quemadmodum Puellis plurium aliorum Conservatoriorum de eadem Urbe ex diversorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum Indultis, seu Concessionibus quotannis præstari consueverunt. Inde enim fieret, ut dictæ Neophytæ hujusmodi subsidiis adjunctæ in Religionem, vel Matrimonium facilius collocarentur, atque Conservatorium prædictum gravi onere, & impensa liberaretur, & novæ Catechumenæ earum loco in idem Conservatorium commode recipi valerent.

Nænon Conservatoriorum præfatorum ob longiorem earum detentionem gravem onere premi.

Preces Depuratorum ejusdem Conservatorii.

§. 1. Nobis propterea dicti Exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsorum Exponentium votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eorum singulares personas a quibus-

vis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodata existant, ad effectum presentium duntaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes hujusmodi supplicationibus inclinati; Dilectis filiis modernis, & pro tempore existentibus Administratoribus, Officialibus, seu Ministris quocumque nomine nuncupatis dictæ Archiconfraternitatis Annunciationis B. M. Virginis, ad quos ea res spectat, & pro tempore spectabit auctoritate Apostolica tenore presentium præcipimus, & mandamus, ut ipsi quatuor subsidia dotalia quadraginta scutorum monetæ prædictæ pro quolibet ex illis, quæ per eandem Archiconfraternitatem pauperibus puellis dispenfantur, una cum pretio vestis eis dari solitæ, totidem Neophytis Conservatorii Catechumenarum prædictarum in Causam earum Matrimonii, vel Monachatus singulis annis realiter, & cum effectu præstent, & assignent, seu præstari, & assignari curent, ita tamen, ut si unquam propter considerabile ejusdem Archiconfraternitatis reddituum diminutionem cætera subsidia dotalia, quæ dictæ Archiconfraternitas aliis puellis distribuere solet, diminui contigerit, pari modo prædicta quatuor subsidia, salvo tamen earum numero præfato, diminui debeant.

Præceptum præd. Archiconfraternitati Annunciationis.

Conceditur Card. Corradino Protectori facultas disponendi de quatuor subsidiis dotalibus hujusmodi.

§. 2. Quatuor autem subsidiorum dotalium hujusmodi præfatorum, & assignatio ita fieri debeat, ut totidem Neophytæ Conservatorii præfati nullatenus a memoratis ejusdem Archiconfraternitatis Administratoribus, Officialibus, seu Ministris videntur, eligantur, seu nominentur, sed illarum electio, seu nominatio, ac nominoda de quatuor subsidiis dotalibus hujusmodi disponendi facultas ad dilectum filium nostrum Petrum Marcellinum S. R. E. Presbyterum Cardinalem Corradinum nuncupatum Prodaturum nostrum Modernum, & pro tempore existentem ejusdem S. R. E. Cardinalem dicti Conservatorii Protectorem, cujus erit eas Neophytas eligere, seu nominare, quas vitæ, ac morum honestate, ætate, aliave ratione cæteris antecellere in Domino censuerit, penitus pertinere; Ubi vero a Cardinale Protectore prædicto electio, seu nominatio, ut præfertur, facta fuerit, Cedula subsidiorum hujusmodi promissoriæ, quæ sane libera prorsus, & absque ullo vinculo, aut conditione juxta modum a memorato Cardinale Protectore præscribendum faciendæ erunt una cum pretio vestis, sicut præmittitur, dari solitæ, dicto Cardinali Protectori consignari debeant penes eum, seu alios de ejus mandato aservandæ, donec, & quousque iidem Neophytis sic electis, seu nominatis, cum nimirum eas in Religione, vel Matrimonio juxta earum vocationem collocari contigerit, traduntur, ita scilicet, ut si quæ ex illis, quæ sic electæ, seu nominatæ fuerint, bonum sui specimen præbere non perrexerint, qua in re memorati Cardinalis Protectoris judicio standum erit, illæ a commodo, & beneficio eorumdem subsidiorum dotalium sibi assignatorum cadant, nec illa, seu illorum cedulas petere, consequi, & obtinere valeant, sed subsidia illis assignata, seu illorum cedula hujusmodi, quemadmodum etiam illa, quæ ob Neophytarum, quibus assignata erant, mortem ante earum Matrimonium, vel Monachatum respectivo secutam, sive ob aliam rationem effectum suum sortita non fuerint, aliis Neophytis ejusdem Conservatorii per dictum Cardinalem Protectorem nunc, & pro tempore existentem pariformiter eligendis, seu nominandis assignantur, nec ista in eorum numero, quæ Neophytis prædictis, sicut præmittitur, quotannis assignari debent, ullatenus computari, sed

novæ

novæ cedulæ illorum promissoria a supradictis Administratores, Officialibus, seu Ministris ad favorem aliarum Neophytarum per Cardinalem Protectorem prædictum, ut præfertur subrogandarum, seu nominandarum fieri, eidemque Cardinali Protectori modo, & forma supradictis consignari debeant.

§. 3. Cæterum quæcumque Conservatorii hujusmodi Neophytæ, quæ ad subsidia dotalia prædicta sicut præmittitur admittæ, seu nominatæ fuerint, processibus, aliisque publicis functionibus in distributione eorumdem subsidiorum dotalium, aut illorum occasione fieri solitis interesse minime teneantur, sed intra idem Conservatorium Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumere, aliæque pia opera, sive a dictæ Archiconfraternitatis Statutis, sive a quovis Testatorum, & piorum Largitorum dispositionibus injuncta adimplere possint, & debeant.

§. 4. Eisdem vero Neophytis statim ac Matrimonium contraxerint, quod quidem Parochi attestacione a duobus ex Deputatis Domus prædictæ subscripta probari sufficiat, vel in aliquo Monialium Monasterio professionem regularem per ipsas Montales emitti consuetam expresse emiserint, subsidia dotalia eis, ut præfertur, assignata libere, prompte, nullaque interposita mora, & absque ulla cautione perfolvantur; singulas demum Neophytas præfatas ad plura, quam duo ex quatuor subsidiis dotalibus supradictis per memoratum Cardinalem Protectorem nequaquam admitti, seu nominari posse harum serie statuimus, & ordinamus.

§. 5. Decernentes easdem præfatas literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac Neophytis Conservatorii prædicti in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac supradictorum Testamentorum, & piorum Largitorum, & ultimis voluntatibus, quas propter præmissa sufficienter, & expresse commutamus, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, nec non dictæ Archiconfraternitatis, aliisque quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, usibus, stylis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præfatus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanens, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die VIII. Januarii MDCCXXVI. Pontificatus nostri Anno Secundo.

Confirmatur Constitutio Clementis IX. super facultate novas erigendi Domos Carmelitis Discalceatis concessa.

Hujusmodi Constitutio ed. fuit 1668. Off. 6. P. 2. & hic refertur una cum aliis Pauli V., & Gregorii XV.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Alias emanarunt a felic. rec. Clemente Papa IX. Prædecessore nostro literæ in simili forma Brevis tenoris sequentis videlicet.

§. 1. Clemens PP. IX. Ad perpetuam rei memoriam. Ecclesiæ Catholicæ regimini, meritis licet imparibus Divina dispositione præfidentes illa, quæ a Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris ad Divini cultus, ac Religionis piorumque operum incrementum, & propagationem provide emanasse noscuntur, ut firma semper atque stabilita persistant, Apostolici muniminis, cum id a nobis petitur, patrocinio libenter constabilimus. Dudum siquidem postquam fel. rec. Paulus PP. V. Prædecessor noster Superioribus Ordinis Fratrum B. M. de Monte Carmelo Discalceatorum nuncupatorum, ipsique Fratribus Discalceatis, ut ubique locorum quilibet in districtu suo Domos, & Monasteria juxta Concilii Tridentini Decreta de sola licentia Ordinariorum, nullo aliarum personarum cujusvis Ordinis, etiam Regularium, requisito consensu, condere, fundare, & erigere valerent, licentiam, & facultatem sub certis modo, & forma tunc expressis auctoritate Apostolica concesserat: rec. me. Gregorius PP. XV. etiam Prædecessor noster eisdem Superioribus, & Religiosis, ut ubicumque locorum, quilibet in districtu suo Domos, & Monasteria præfata, etiam si illa aliis Domibus Regularibus Ordinum Mendicantium magis vicina essent quam in Privilegiis Ordinibus Mendicantibus hujusmodi concessis præscriptum est, dammodo tamen Ordinariorum locorum expressus ad hoc accederet assensus fundare, & erigere possent dicta auctoritate concessit, & alias, prout uberius continetur in eorumdem Pauli, & Gregorii Prædecessorum literis desuper in simili forma Brevis expeditis tenoris qui sequitur videlicet:

§. 2. Gregorius PP. XV. Ad perpetuam rei memoriam. Alias a fel. rec. Paulo PP. V. Prædecessore nostro emanarunt literæ tenoris sequentis videlicet: - Paulus PP. V. Ad perpetuam rei memoriam. Ad Ecclesiæ Militantis, cujus regimini, licet immeriti, Divina disponente Clementia præsidemus amplitudinem, nihil magis necessarium, quam perfectorum Militum Christi multitudinem existimamus. Cum igitur sicut magno cum spirituali gaudio nostro accepimus dilecti filii Religiosi Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo, Carmelita Discalceati nuncupati tam in Hispaniarum Regnis, quam in Italiæ, & novi Orbis, aliisque Mundi partibus pergant assidue Deo, & Ecclesiæ Sanctæ suæ perfectum exhibere famulatum, non solum ipsi Deo per orationem, & contemplationem sedulo vacantes, verum etiam animarum salutem exemplo, & Doctrina, solite procurantes: cumque in dies fructus uberores ex dictæ Religionis propagatione benedicente Domino sperandi sint: Nos ad ea, quæ Religiosorum eorumdem augmento cedere possunt, concedenda, atque ea quæ illis in hoc impedimentum aliquod adferre dignoscuntur removenda, merito propensiores sumus.

§. 3. Quare Motu proprio, & ex certa scientia, ac mera deliberatione nostra, deque Apostolica potestatis plenitudine ejusdem Ordinis Carmelitarum Discalceatorum Superioribus, & Religiosis, ut ubique locorum quilibet in districtu suo juxta Literarum fel. rec. Clem. PP. VIII. Prædecessoris nostri super erectione Congregationis Italiæ prædicti Ordinis: sub dat. 13. Novembris anni Dom. 1600. Pontificatus sui anno Nono expeditarum formam, & tenorem, quem præfatis pro expresso haberi volumus, Do-

Dat. 9. Jan. 1726. An. 2.

Constitutio Clem. IX. confirmans Constitutionem Pauli V. & Greg. XV., quibus præd. facultas dd. Fratribus concessa fuit.

Constit. Gregor. XV. alteram Pauli V. referens.

A præd. Paulo V. antedicta facultas conceditur.

Conceditur Puellis præd. ne teneantur interesse publicis functionibus fieri solitis hac de causa.

Quædam alia ordinationes.

Clausulæ.

LXXXI.

mos, & Monasteria juxta Concilii Tridentini Decreta de sola licentia Ordinariorum nullo aliarum personarum cujusvis Ordinis, etiam Regularium requisito consensu, concedere, fundare, & erigere valeant, auctoritate Apostolica tenore presentium licentiam, & facultatem concedimus, & indulgemus. Non obstantibus ejusdem Clementis Prædecessoris, quæ incipit. - *Quoniam ad institutam* sub datum Romæ apud S. Marcum sub Annulo Piscatoris die 23. Julii 1603. Pontificatus sui Anno XII. Aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, & cujusvis alterius Ordinis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, & quavis firmitate alia roboris Statutis, & Consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis quibusvis aliis Ordinibus, ac eorum Superioribus, & personis sub quibuscumque verborum formis, & tenoribus in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum tenores præsentibus pro expressis habentes, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut præsentium transmissis, etiam impressis manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, ac si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 12. Decembris 1605. Pontificatus Nostri Anno Primo.

§. 4. Cum autem sicut Fratres Discalceati prædicti Nobis nuper exponi fecerunt, nonnulli aliorum Ordinum Mendicantium professores, sub prætextu nimis vicinitatis, & ex eo, quod per præinsertas literas certis Privilegiis eisdem Ordinibus a fel. rec. Clemente IV., & Julio II., & aliis Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris concessis, quibus caveatur, ne aliæ Dômus Regulares, seu Monasteria Regularibus eorumdem Fratrum Mendicantium Domibus infra certum cannarum spatium vicina fundari, & erigi possint sufficienter derogatum non fuit, eosdem Fratres Discalceatos in eorum novarum Domorum Regularium foundationibus, & erectionibus interdum impedire prætendant, & propterea iidem Fratres Discalceati sibi desuper per Nos, ut infra opportune provideri summo opere desiderent: Nos Fratres Discalceatos prædictos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodata existunt, ad effectum presentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore sententes, necnon literas Pauli Prædecessoris hujusmodi quatenus opus sit approbantes, & confirmantes, Motu proprio, & ex certa scientia, nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine ejusdem Ordinis Carmelitarum Discalceatorum Superioribus, & Religiosis, ut ubique locorum quilibet in districtu suo juxta literas Clementis Prædecessoris hujusmodi Dômos, & Monasteria prædicta, etiam si illa aliis Domibus Regularibus Ordinum Mendicantium hujusmodi magis vicina sint, quam in privilegiis illis, ut præfertur concessis præscriptum est, dummodo tamen Ordinariorum locorum expressus ad hoc accedat assensus, ac servata alias literarum prædictarum forma fundare, & erigere libere, & licite valeant, Apostolica auctoritate tenore presentium concedimus, & indulgemus. Decernentes præfatas, ac præsentis literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, dictisque Fratribus Discalceatis in omnibus, & per omnia

plenissime suffragari: sicque, per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Caesarum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane, quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Clementis, Sixti, & Julii, ac quorumcumque aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum Constitutionibus, & Ordinationibus, & Regula nostra de jure quæsito non tollendo, ac aliorum Ordinum Mendicantium hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate, alia roboratis, Statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis per præfatos, & alios Romanos Pontifices Prædecessores nostros hujusmodi eisdem Fratribus Mendicantibus concessis, ut præfertur, necnon omnibus illis, quæ dictus Paulus Prædecessor in præinsertis literis voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 8. Novembris 1621. Pontificatus Nostri Anno Primo.

§. 5. Cum autem sicut dilectus filius Joannes a Visitatione Procurator Generalis Congregationis Hispaniæ Fratrum Discalceatorum d. Ordinis, nobis nuper exponi fecit, quod fidelium pietas erga Religionem eorumdem Fratrum Discalceatorum in dies crescat, & in multis locis, præsertim Regnorum Hispaniæ, novas Dômos, & Monasteria Fratrum hujusmodi erigi, & fundari desideretur; Verum non desunt, qui tam pium opus impedire conentur, non attentis privilegiis super hujusmodi fundatione eisdem Fratribus per literas præinsertas concessis, Nobis propterea dictus Joannes Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsum Joannem Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum presentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore sententes, supplicationibus etiam dilecti filii nobilis viri Moderni Marchionis de Astorga pro Charissimo in Christo filio nostro Carolo Hispaniarum Rege Catholico apud Nos, & Sedem Apostolicam Oratoris nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinari, præinsertas Pauli & Gregorii Prædecessorum literas cum omnibus, & singulis in eis respective contentis, auctoritate Apostolica tenore presentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

§. 6. Decernentes eandem præsentis, & præinsertas literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quomodolibet spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Caesarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ in præinsertis Pauli, & Gregorii Prædecessorum literis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ea-

A Greg. XV.
denuo eadem
licentia in-
dulgetur.

A præd. Cle-
mente IX. re-
laræ Consi-
l. approban-
tur.

Clausula.

rumdem presentium literarum transmittis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra illud adhibeatur, quæ ipsi presentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 6. Octobris MDCLXVIII. Pontificatus nostri Anno Secundo.

Preces Prioris generalis pro nova confirmatione.

§. 7. Cum autem sicut dilectus Filius Michael a Christo Procurator Generalis Congregationis Hispaniæ Fratrum Discalceatorum dicti Ordinis Nobis nuper exponi fecit, in perficiendis, ac executioni mandandis novorum Conventuum, & Domorum Ordinis prædicti foundationibus, ac erectionibus, quas Christianifideles pro sua in eorum Religionem devotione in diversis Mundi partibus, ac præcipue Hispaniæ Regnis identidem facere intendunt, adhuc multoties contingat eosdem Fratres ab aliis præsertim Ordinum Mendicantium præfatorum, ac Minorum S. Francisci Regularibus non habita privilegiorum sibi super hujusmodi foundationibus, sicut præmittitur concessorum ea, qua par est ratione, impediri, molestari, & perturbari, ac propterea dictus Michael quo præmissa firmius subsistant, & serventur exactius Apostolicæ quoque confirmationis nostræ patrocinio communiti, ac alias opportune desuper a Nobis provideri summopere desideret: Nos ejusdem Michaelis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum presentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinatis; præsertim Clementis IX., aliorumque Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum super concessione, & confirmatione respectivè enarratorum privilegiorum expeditas literas, ac omnia, & singula in eis contenta, & expressa, auctoritate Apostolica tenore presentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur itidem adjicimus, ac illa per quascumque personas, etiam Regulares cujusvis Ordinis, & Instituti, tam Mendicantium, quam non Mendicantium, ac status, gradus, conditionis, & qualitatis existant, exactè observari, eadem auctoritate harum serie præcipimus, & mandamus.

Confirmatio relatæ Const. Clementis IX. aliorumque Romanor. Pontificum.

Clausula.

§. 8. Decernentes pariter, ita in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 9. Non obstantibus, omnibus, & singulis illis, quæ in præsertis Clementis IX. aliorumque Prædecessorum prædictorum literis concessa sunt non obtare, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 10. Volumus quoque, ut presentium literarum transmittis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in iudicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsi presentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die IX. Januarii MDCCXXVI. Pontificatus nostri Anno Secundo.

Confirmatur Decretum Congregationis Episcoporum, & Regular. super erectione Collegii Missionariorum in uno ex Conventibus Provinciæ S. Gabrielis Ordinis Minorum Discalce. in Hispania.

LXXXII.

Simile Decretum pro Provincia S. Pauli Apostoli Castella Veteris eorumdem Fratrum confirmatum fuit alia hujus Const. ed. 1724. Jun. 20. P. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 16. Jan. 1726. An. 2.

Ad futuram rei memoriam.

Nuper pro parte dilectorum fratrum Provinciæ S. Gabrielis Ordinis S. Francisci Discalceatorum nuncupatorum in Hispania Congregationi Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ exposito, quod ipsa Provincia animabus sanguine Agni redemptis proficere cupiens sibi unum ex suis Conventibus per Fratres Definitorii Provincialis designandum in Collegium, seu Seminarium Missionariorum erigendi facultatem concederet, qui quidem Missionarii Apostolicis Missionibus unice dediti sint, cujusque Guardianus, ac alii Fratres, ac pariter ipsum Seminarium strictissimis ipsius Provinciæ Constitutionibus gubernentur, ac Ministro, & Definitorio Provinciali immediate subditi sint, cui etiam electio Guardiani pro tempore dicti Seminarii, necnon Novitiorum receptio competat, sicut in aliis totius Provinciæ Conventibus observatur, non autem immediate Prælato Generali subjiciantur, quemadmodum in quibusdam fel. rec. Innocentii PP. XI. Prædecessoris nostri desuper in simili forma Brevis expeditis literis pro Collegiis Missionariorum sitis in Provinciis ad familiam Hispanicam spectantibus disponitur; prohibendo simul expresse, quod dummodo in dicta Provinciæ Sancti Gabrielis prædictum Seminarium erectum sit, nullus ex ejusdem Provinciæ Alumnus transire possit titulo Missionum, ad alia Missionariorum Collegia extra ipsam Provinciam existentia, concedendo his novis Missionariis omnia, & singula privilegia, ac prærogativas in dictis literis Innocentii Prædecessoris contenta, quibusque gaudent alia Missionariorum etiam regularis observantiæ Seminaria, remanente tamen intacta, & illæsa eadem Superioris Generalis auctoritate, ac Superioritate, quam in omnibus Provinciis, & Conventibus prædicti Ordinis exercet, excepta tamen immediata subjectione, electione Guardiani, & receptione Novitiorum, quæ ut supradictum est, spectare debeat ad Ministrum, & Definitorium Provinciale pro tempore, quemadmodum die 20. Augusti 1723, ab eadem Congregatione Cardinalium Provinciæ S. Pauli ejusdem Ordinis Discalceatorum indultum, & subinde per quasdam nostras Literas desuper pariter in simili forma Brevis die 20. Junii 1724. expeditas confirmatum fuerat, emanavit a prædictæ Congregatione Cardinalium Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet.

Expositio facti.

§. 1. Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, visis relationibus Eminentissimi Corsini Protectoris, & Patris Procuratoris Generalis Ordinis Discalceatorum, & Recollectorum, referentè Eminentissimo Belluga, benigne indulset, ut Patet Provincialis præfata Provinciæ veris existentibus narratis ad foundationem prædicti Collegii, seu Seminarii Missionariorum in uno ex Conventibus ejusdem Provinciæ sibi, & Definitorio Provinciali benevisò, juxta formam, prærogativas, privilegia,

Decretum præfate Congregationis, quo conceditur facultas erigendi Seminarium Missionariorum in uno ex Conventibus dictæ Provinciæ.

& onera

Et omnia contenta in præcatis Brevibus San. Me. Innocentii XI. pro suo arbitrio, & conscientia, servatis servandis, deveniat, immediata tamen Jurisdictione, & electione Guardiani, ac receptione Novitiorum exceptis, quæ reservata intelligantur eidem Provinciali modo supra descripto, & cum expressa etiam conditione, ut Religiosi istiusmodi Provincia de uno ad aliud Seminarium alterius Provinciae transire, & Guardianus hujus Seminarii erigendi Religiosos aliarum Ordinis Provincialium acceptare minime possint, & valeant, firmis ceteroquin integris, & illesis remanentibus omnibus aliis prerogativis, auctoritatibus, & Superioritatibus, debitis, & competentibus Patri Ministro Generali Ordinis: Constitutionibus Apostolicis, & Ordinis, caterisque contrariis quibuscumque non obstantibus. Romæ 7. Decembris 1725. F. Card. Paulinus - P. A. Archiepiscop. Larisse Secretarius.

Preces Procuratoris Generalis Difcalceatorum.

§. 2. Cum autem, sicut dilectus filius Joannes Diaz a Conceptione Sacrae Theologiae Lector Provinciae Sancti Didaci in Bethica Pater, ac Difcalceatorum, & Recollectorum dicti Ordinis Sancti Francisci in Romana Curia Procurator Generalis Nobis subinde exponi fecit, ipse præmissa quo firmius subsistant, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiti plurimum desideret:

Confirmatio relati Decreti.

§. 3. Nos ipsius Joannis Procuratoris Generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robor adjicimus; salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Clausulæ.

§. 4. Decernentes easdem præsentis literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit primordicæ Provinciae etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanens, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus caterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die XVI. Jan. MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

Conceduntur Indulgentiæ etiam pro Defunctis, Confraternitatibus B. M. V. de Rosario, & SS. Nominis Jesu.

Similes Indulgentiæ concessa fuerunt a Clem. XI. Confraternitati Conceptionis B. M. V. in Ecclesiis Fratrum de Mercede Civitatis Mexicana, Const. ed. 1703. Jun. 23. P. 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Dat. 19. Jan. 1726. An. 2.

AD ea, per quæ Animarum Christifidelium salus procuratur libenter intendimus, & eorundem Christifidelium devotionem, ut spiritualibus exercitiis ferventius incumbant, cœlestium munerum largitione libenter fovemus, & incitamus.

Concessio variarum Indulgentiarum orationi mentali vacantibus.

§. 1. Itaque de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus, & singulis Fratribus, & Monialibus Ordinis Prædicatorum, ac Tertiariis de militia Christi, seu de pœnitentia nuncupatis, & aliis utriusque sexus Christifidelibus Confratribus, & Conforibus Confraternitatum Beatæ Mariæ Virginis de Rosario, & Sanctissimi Nominis Jesu, tam hæctenus in Ecclesiis ejusdem Ordinis Canonice erectarum, quam in posterum ubilibet erigendarum, qui per quadrantem horæ orationi mentali vacaverint, pro qualibet vice centum dies, qui per duos quadrantes continuatos septem annos de injunctis eis, aut alias quomodolibet debitis pœnitentiis, in forma Ecclesiæ consueta relaxamus; iis vero, qui devotioni hujusmodi per duos quadrantes continuatos, vel saltem per quadrantem horæ singulis diebus, & per totum mensem dabunt operam, & vere pœnitentes, & confessi, Sanctiss. Eucharistiæ Sacramentum sumperint, ac pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione piis ad Deum preces effuderint, plenariam semel quolibet mense omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem, quam per modum suffragii Animabus Christifidelium, quæ Deo in Charitate conjunctæ ab hac luce migraverint, applicare possint, Apostolica auctoritate tenore præsentium misericorditer in Domino concedimus. Insuper, quod dicti Fratres, & Moniales pro oratione mentali, ad quam ratione eorum Regulæ, & Constitutionum quolibet die tenentur, prædictas omnes Indulgentias, & peccatorum remissiones, ac pœnitentiarum relaxationes proportionabiliter lucrari, & consequi possint, & valeant, auctoritate, & tenore præsentium indulgemus.

Clausulæ.

§. 2. In contrarium facientes, non obstantibus quibuscumque, præsentibus ad septennium tantum valituris. Volumus autem, quod si pro impetratione, præsentatione, admissione, seu publicatione præsentium aliquid minimum detur, aut sponte oblatum recipiatur, præsentibus nulla sint, quodque præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, ipsi præsentibus si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XIX. Januarii MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

Erigitur

LXXXIV.

Erigitur nova Provincia in Regno Poloniae pro Fratribus Discalceatis SSmae Trinitatis Redemt. Capt. Congregationis Hispaniarum.

Alia hujus Const. ed. 1725. Jul. 9. P. 2. declaratus fuit Ordo B. M. V. de Mercede Redemptionis Captivorum unus ex Ordinibus Mendicantium.

Dat. 22. Jan. 1726. An. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Admonet Nos suscepti cura regiminis universalis Ecclesiae, ut paternam Christifidelium, qui de fluctibus Seculi in portum vitae religiose confugerunt, curam gerentes felici illorum regimini, prosperisque in via Domini progressibus, quantum Nobis ex alto conceditur, consulere studeamus.

Causa Erektionis Provinciae.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Michael a S. Josepho Procurator Generalis Ordinis Fratrum Discalceatorum SSmae Trinitatis Redemptionis Captivorum Congregationis Hispaniarum, quod cum praedictus Ordo per Regnum Poloniae, & Magnum Ducatum Lituaniae feliciter benedictae Domino propagatus reperitur, itaut in dictis Regno, & Magno Ducatu, & in eorum praecipuis Civitatibus plures Conventus, in quibus regularis observantia viget, & Institutum Redemptionis Captivorum cum magna Populorum aedificatione mirifice floret, numerentur, ipse Michael Procurator Generalis ex omnibus Conventibus intra ditionem ejusdem Regni Poloniae existentibus unam Provinciam, pro cuius gubernio in proximo generali Capitulo juxta regulam, & Constitutiones dicti Ordinis unus Minister Provincialis eligatur, qui eadem Jurisdictione, praerogativis, & privilegiis potiri debeat, quibus de jure, & consuetudine caeteri aliarum Provinciae ministri Provinciales gaudent, summopere desiderat. Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in praemissis opportune providere, & ut infra indulgeri de benignitate Apostolica dignaremur.

Preces Procuratoris Gener.

§. 2. Nos igitur ipsum Michaellem Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innotatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati; de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium, qui relationem dilecti filii moderni Auditoris Venerabilis fratris Vincentii Archiepiscopi Trapezuntin. nostri, & Apostolicae Sedis apud Charissimum in Christo filium nostrum Augustinum Poloniae Regem Illustrem Nuncios super praemissis ad eosdem Cardinales transmissam viderunt, & narrata attenderunt, consilio, praedictam Provinciam ex octo formalibus Conventibus compositam sub titulo Sancti Joachim B. M. Virginis Genitoris auctoritate Apostolica tenore praesentium erigimus, salva tamen semper in praemissis auctoritate Congregationis praedictorum Cardinalium.

Erektionis praed. Provinciae S. Coenobii compositae sub tit. S. Joachim.

Clausulae.

§. 3. Decernentes easdem praesentes literas, semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Caularum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere; ac irri-

tum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus praemissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Ordinis, & Congregationis Trinitariorum hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, caeterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die XXII. Jan. MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

Extenditur in perpetuum Indulgentia plen. pro Ecclesiis Ordinis Praedicatorum die Festo Omnium Sanctorum.

LXXXV.

Clem. XI. Const. ed. 1713. Jan. 13. P. 13. concessa fuit Indulgentia Plen. perp. pro Ecclesiis ejusdem Ord. in Festo S. Pii V. Et hujus Const. ed. 1726. Febr. 6. P. 2. Conceditur Indulgentia Plen. perp. pro septem Feriis sextis praecedentibus Festum S. Vincentii Ferrerii.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Ad perpetuam rei memoriam.

Dat. 24. Jan. 1726. An. 2.

§. 1. Alias fel. rec. Clemens PP. XI. Praedecessor Noster supplicationibus quondam Antonini Clohe, dum vixit Magistri Generalis Ordinis Fratrum Praedicatorum sibi super hoc humiliter porrectis inclinatus, omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus vere poenitentibus, & Confessis, ac Sacra Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis Fratrum, & Monialium Ordinis Sancti Dominici ubique locorum existentibus, die nona Novembris, qua solemnitas, seu commemoratio omnium dicti Ordinis Sanctorum ex Indulto Sedis Apostolicae celebrari solet, a primis Vesperis usque ad occasum Solis diei hujusmodi singulis annis devote visitassent, & ibi pro Christianorum Principum concordia, haeresum extirpatione, ac S. Matris Ecclesiae exaltatione pias ad Deum preces effudissent, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concessit, prout in ejusdem Clementis Praedecessoris desuper in simili forma Brevis die 12. Decembris 1716. expeditis literis, quas ad decennium tantum valere voluit uberius continetur.

A Clem. XI. Indulgen. praed. eidem in decennium concessa fuit.

§. 2. Nunc autem Nos dum Cardinalatus honore fungebamur, memores, Indulgentiam hujusmodi pro prima vice a fel. me. Clem. PP. XI. Praedecessore pariter Nostro, tunc ad 25. annos pro omnibus Ecclesiis supra dictis obtinuisse; precibus dilecti filii Thomae Ripoll Magistri Generalis Ordinis praedicti nobis humiliter porrectis, uberiori paternae charitatis benignitate annuentes, concessionem ab eodem Clemente XI. ipsalque literas, servata tamen caeteroqui illarum forma, & dispositione, in perpetuum auctoritate Apostolica tenore praesentium extendimus, & ampliamus, ac perpetuis futuris temporibus valere volumus, & decernimus. In contrarium facien. non obstan. quibuscumque.

Extensio in perpet. praed. indulg.

§. 3. Volumus etiam, ut praesentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis

manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die XXIV. Jan. MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

LXXXVI. Mandatur, servari Constitutiones Apostolicas in favorem Canonicorum Regularium S. Antonii Abbatis editas.

Hujusmodi Constitutiones hic referuntur.

Dat. 4. Febr. 1726. An. 2.

BENEDICTUS EPISCOPUS.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

AD Apostolicæ Dignitatis apicem, meritis licet imparibus, Divina dispositione erecti, ea, quæ a Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostri ad favorem Ordinum Regularium quorumcumque pie, provideque emanasse dicuntur, ut firma, atque illibata permaneant, Apostolici muniminis patrocinio cum id a Nobis petitur, libenter constabimus.

Causæ præsentis Constitutionis.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Canonici Regulares Ordinis Sancti Augustini habitus S. Antonii Abbatis nuncupar. ac etiam Felix Soler illorum Præceptor Generalis, necnon Commendatores, & Superiores Domorum omnium, & Hospitalium dicti Ordinis, ac Præceptores in Regnis Navarra, Aragoniæ, Cataloniæ, Valentiniæ, Majoricæ, Minoricæ existentes, quod ad magis conservanda pietatis opera, eorum Ordini prædictis Romanis Pontificibus nempe Bonifacio VIII., Clemente V., Innocentio VI., Gregorio XI., Joanne XXII., Martino V., Eugenio IV., Calisto III., Sixto IV., Innocentio VIII., Leone X., Clemente VII., Paulo III., Gregorio XIII., & Clemente VIII. in eorum Constitutionibus quamplurima Indulta, & Privilegia concessa.

Preces eorum in Canonicorum.

§. 2. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat iidem exponentes, ne eadem Constitutiones, & Privilegia in posterum ullam exceptionem pati possint, pro majori robore, & observantia, & ad consulendum perpetuæ quieti, & tranquillitati Ordinis prædicti omnium eorumdem Romanorum Pontificum Prædecessorum Constitutionum ad favorem dicti Ordinis Sancti Antonii Abbatis emanatarum, ut præfertur, ac singulorum Privilegiorum in illis contentorum, & præsertim illius Clementis PP. VII. circa quæstionem privatam erigendi Altaria ejusdem S. Antonii Abbatis, illisque, quæ incipit - Rationi congruit &c. a Paulo PP. III. confirmatæ, atque ulterius Gregorii PP. XIII. cujus initium - Romani Pontificis &c. & successive ab eodem Clemente VIII. pariter confirmatæ observantiam a nobis demandari summopere desiderent.

Mandatum observandi prædict. Const.

§. 3. Nos ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, Censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinatis, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, prædictas eorumdem Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum Constitutiones omnino juxta petita, dummodo Sac. Conci-

lio Tridentino non adversentur, ac alias ab hac Sancta Sede, eisdem non fuerit specialiter derogatum, auctoritate Apostolica, tenore præsentium servari mandamus: Salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Clausula.

§. 4. Decernentes pariter easdem præsentis Literas semper, & perpetuo validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac omnibus, & singulis, ad quos spectat, & spectabit in futurum in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter observari debere; Sicut in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane si fecus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, in contrarium facien. non obstantibus quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die III. Februarii MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

Conceditur Indulgentia in 7. feriis sextis, præceden. Festum S. Vincentii Ferrerii pro Ecclesiis Fratrum Ord. Prædicatorum.

LXXXVII.

Alia hujus Const. ed. 1726. Jan. 24. P. 2., Extensa fuit in perpetuum Indulgentia plen. pro Ecclesiis eorumdem Fratrum in Festo omnium Sanctorum.

Dat. 6. Febr. 1726. An. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Universis Christianis presentibus literas inspecturis salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Causa concessionis.

CUM sicut accepimus, in Ecclesiis Fratrum Ordinis Prædicatorum pia erga S. Vincentium Ferrerium, præsertim in septem feriis sextis ejusdem Sancti festum immediate præcedentibus devotio introducta fuerit, prout de præsentibus, etiam viget:

Concessio Indulg. plen. in una ex prædictis feriis.

§. 1. Nos ad eam conservandam, & augendam Fidelium Religiosorum, ac animarum salutem celestibus Ecclesiæ Thesauris pia charitate intenti: omnibus, & singulis utriusque sexus Christianis vere penitentibus, & confessis, ac sacra Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis dicti Ordinis in una ex prædictis feriis sextis per eos ad sui libitum eligenda devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac S. Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam semel in anno omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus.

Concessio aliarum Indulgent. in reliquis feriis.

§. 2. In reliquis vero feriis sextis hujusmodi eisdem Christianis vere pariter penitentibus, & confessis, ac sacra Communione refectis aliquam ex prædictis Ecclesiis, ut supra visitantibus, & ibidem orantibus, qua feria prædictarum adegerint septem annos, & totidem quadragenas de injunctis eis, seu alias quomodolibet debitis penitentibus in forma Ecclesiæ consueta relaxamus præsentibus ad septennium tantum valituris.

Clausula.

§. 3. Volumus autem, quod si pro impetratione, præsentatione, admissione, seu publicatione præsentium aliquid, vel minimum detur, aut sponte oblatum recipiatur, præsentibus nullæ sint, quodque præsentium transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo

Piscatoris

Piscatoris die IV. Februarii MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

LXXXVIII.

Extenditur Constitutio super receptione Fratrum Prædicatorum Congregationis S. Sabinæ in Provinciam Lombardiæ, ad Provincias Romanam, & Venetam pro Congregatione S. Marci, & S. Jacobi Veneti.

Hujusmodi Constitutio edita fuit 1725. Maji 5. P. 1.

Dar. 8. Febr. 1726. An. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Expositio facti.

§. 1. **A**lias nos Provinciæ Lombardiæ Ordinis Fratrum Prædicatorum levamini, & indemnitati consulere, necnon Congregationis S. Sabinæ nuncupatæ ejusdem Ordinis ex diversis dictæ Provinciæ Lombardiæ Conventibus auctoritate Apostolica institutæ, religiose tranquillitati prospicere volentes, statimus, & ordinavimus, quod si deinceps per Vicarium Generalem ipsius Congregationis S. Sabinæ dimitteretur aliquis Frater, qui e Provinciæ Lombardiæ præfata, ejusdem Conventibus in eandem Congregationem venisset, ac susceptus in ea fuisset, tunc Prior Provincialis dictæ Provinciæ Lombardiæ illum recipere, & in primævo suæ affiliationis, aliove ejusdem Provinciæ Conventu collocare, necnon de tali collocatione Vicarium Generalem prædictum certiorare teneretur, nisi tamen ageretur de dimissione Fratris in præfata Congregatione recepti, qui ob crimina durante sua permanentia in ejusmodi Congregatione commissa carceribus mancipatus, vel de eis inquisitus, aut habituali, gravique mentis, aut corporis infirmitate in eadem Congregatione contracta correptus reperiretur, quo casu istiusmodi Fratrem, nisi post finitam causam adversus eum instructam per ejus absolutionem ex capite innocentia, vel penæ illi injunctæ implementum, aut sanitatem receptam respective remitti non posse decrevimus: Quo vero ad Fratres, qui habitum in supradicta Congregatione suscepissent, Vicarius Generalis eis ab ipsa Congregatione abeundi, licentiam concedere, illosque dimittere nequirit, nisi prius de invento benevolo receptore in aliquo Conventu cujusvis Provinciæ prædicti Ordinis Fratrum Prædicatorum legitime docuisset, ac hoc modo, & cum isto discrimine de cætero in præmissis procedendum esse declaravimus, ac præcepimus, & alias, prout in nostris in simili forma Brevis die 5. Maji anni proxime præteriti expeditis literis uberius continetur.

Prætes Magistri Generalis pro extensione præf. Constit.

§. 2. Cum autem sicut dilectus filius Dominicus Ponsi sacrae Theologiæ Magister, ac Provinciæ Romanæ Ordinis prædicti Exprior Provincialis, necnon Magistri Generalis totius Ordinis pro Provinciis Italiae Socius, Nobis nuper exponi fecit, binæ aliæ Congregationes, una scilicet S. Marci, & altera Beati Jacobi Veneti ex nonnullis Provinciarum Romanæ, & Venetæ respective Conventibus ejusdem Ordinis adinstar supradictæ Congregationis S. Sabinæ simili auctoritate Apostolica erectæ, vel approbatæ reperiantur, ipse vero Dominicus prædictas literas nostras, ac in eis super dimissione Fratrum edicta Congregatione S. Sabinæ disposita ad binas Congregationes, ac Provincias prædictas extendi, ac in eis deinceps servari plurimum desideret: Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 3. Nos igitur ipsum Dominicum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, necnon dictarum literarum nostrarum tenorem, & alia quæcumque, etiam specificam, & individuan mentionem, & expressionem requirentia præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, supradictas nostras literas, ac dispositiones, & ordinationes circa Fratrum e memorata Congregatione Sanctæ Sabinæ dimissionem, eorumque in aliis Conventibus dicti Ordinis collocationem in ipsis factas, ad Congregationes S. Marci, & Beati Jacobi Veneti, ac Romanam, & Venetam Provincias prædictas auctoritate Apostolica tenore præsentium extendimus, & ampliamus.

§. 4. Decernentes easdem præsentibus literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Caesarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis Congregationum, ac Provinciarum hujusmodi, etiam Juramento confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; Privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, atque omnibus, & singulis, quæ in nostris literis prædictis volumus non obtinere, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die VIII. Februarii MDCCXXVI, Pontificatus Nostri Anno Secundo.

Declarantur nulla gesta per Sæcularem Potestatem in Ducatu Sabaudia adversus Monasterium S. Bernardi in Valesia Ordinis Canonicorum Regularium S. Augustini.

LXXXIX.

Inn. XIII. Const. ed. 1722. Mar. 27. P. 1. declaratum fuit nullum decretum Senatus Lucernæ super moderatione expensarum pro Menialibus: Et hujus Const. ed. 1728. Sept. 25. P. 5. annullatur Constitutio Ordinum Regni Poloniae contra Nuncium & Nunciaturæ libertatem.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

IN sublimi Sedis Apostolicæ specula meritis licet imparibus constituti, Ecclesiasticam libertatem, & immunitatem, aliaque Ecclesiarum, Monasteriorum, Hospitalium, Conventuum, ac locorum piorum quorumlibet, illorumque personarum Jura ubique facta tecta tueri, ac adversus quæcumque, per quæ illis aliquod detrimenti inferri possit, tradita Nobis divinitus auctoritate vindicare tenemur, sicut omnibus maturæ considerationis trutinâ perpenfis, æquitati, & justitiæ, rectoque Ordini consentaneum esse in Domino arbitramur.

Dar. 14. Febr. 1726. An. 2.

Exordium ab officio facta tecta vindicandi jura Ecclesiarum.

Multa per Sæcularem Potestatem adversus personas, & bona prædicti Monasterii patrata fuerunt.

§. 1. Cum itaque, sicut ad Apostolatus nostri notitiam, non sine intimo Animi nostri mœrore pervenit, multa aliquot abhinc annis per Sæcularem potestatem in Ducatu Sabaudia, ac Pedemontii Principatu adversus personas, & bona Monasterii, seu Hospitalis Magni Sancti Bernardi nuncupat. in Valesia Ordinis Canonicorum Regularium S. Augustini non minus temere, quam nulliter attentata fuerint, ac novissime eadem Sæcularis potestas eo audaciæ devenerit, ut dilectum filium Ludovicum Bonifacium Modernum ipsius Monasterii, seu Hospitalis Præpositum, priusquam ejusmodi Præposituræ possessionem apprehendere posset ad præstandum sibi fidelitatis indebitum juramentum, necnon ad dictam Præposituram tamquam de Jurepatronatu ejusdem Sæcularis potestatis recognoscendam induxerit, seu verius vi, metuque compulerit. Quibus exactis tum demum prædicto Ludovico Bonifacio permisit, ut possessionem Præposituræ præfatæ, quam eatenus assequi nequiverat, adipisceretur.

§. 2. Porro, quamvis explorati Juris sit, ea omnia, quæ in præjudicium Ecclesiarum, ac Personarum Ecclesiasticarum, earumque immunitatis præsertim a Laicis quovis modo patrantur, nullius proflus esse roboris, ac momenti, ac tam Juramentum fidelitatis, quam recognitiones asserti Jurispatronatus per dictum Ludovicum Bonifacium emissa, seu potius ab ea extorta nullum plane jus, aut titulum ipsi Sæculari potestati tribuere, minusque ejusdem Monasterii, seu Hospitalis libertati aliquid detrudere posse, adeoque illa speciali improbatione, & cassatione nostra nequaquam indigere; nihilominus, ne in tam aperta Jurium Ecclesiasticorum oppugnatione torpescere videamur, ac Monasterii, seu Hospitalis præfati indemnitati peramplius consulere volentes, necnon omnium, & singulorum, quæ in præmissis, seu eorum occasione quovis modo gesta fuerunt, seriem, causas, & circumstantias, etiam aggravantes, aliave quæcumque, etiam specificam, & individuan mentionem, & expressionem requirentia, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & exacte specificatis habentes; Motu proprio, ac ex certa scientia, ac matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine omnia, & singula in præmissis, seu eorum occasione per dictam Sæcularem potestatem adversus bona, & personas Monasterii, seu Hospitalis prædicti quovis modo decreta, acta, gesta, & attentata, necnon Juramentum fidelitatis eidem Sæculari Potestati a memorato Ludovico Bonifacio Præposito præstitum, ac quamcumque recognitionem asserti Jurispatronatus per eum, sicut præmittitur, facta cum inde secutis, & forsitan quæcumque secuturis penitus, & omnino nulla, irrita, invalida, injusta, damnata, reprobata, & a non habentibus potestatem de facto præsumta, nulliusque plane roboris, momenti, vel efficacitæ ab initio fuisse, & esse, ac perpetuo fore, neminemque ad illorum observantiam teneri, imo nec illa ullatenus observari posse, aut debere; Neque ex illis cuiquam aliquod Jus vel actionem, aut titulum etiam coloratum, vel possidendi, ac præscribendi causam acquisitum fuisse, nec esse, minusque ullo tempore acquiri, vel competere posse, neque illa ullum statum facere, vel fecisse, sed perinde ac si nunquam emanassent, nec facta fuissent pro non extantibus & non factis perpetuo haberi debere, tenore præsentium decernimus, & declaramus.

§. 3. Et nihilominus ad majorem, & abundantioram cautelam, & quatenus opus sit, illa omnia, & singula motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus damnamus, reprobamus, revocamus, cassamus, irritamus, annullamus, & abolemus, viribus

que, & effectu penitus, & omnino vacuumus, ac quatenus itidem opus sit, dictum Monasterium, seu Hospitalale, illiusque Præposituram, ac bona, & Jura, ac illorum respective personas quascumque adversus illa in integrum, & pristinum, ac eum, in quo antea quomodolibet erant statum restitutum, reponimus, & plenarie reintegramus.

§. 4. Firmas præterea, ac salvas esse volumus, atque decernimus quascumque censuras, & pœnas Ecclesiasticas, quas ejusdem Sæcularis Potestatis administri, qui præmissa perpetrarunt, mandarunt, vel rata habuerunt, seu in eis auxilium, consilium, vel favorem, quomodolibet præstiterunt cuiusvis præminentia, & dignitatis fuerint, propter eadem præmissa quovis modo incurrerunt; facultate quoque Nobis, & Sedi Apostolicæ expresse reservata quatenus illi minime redierint ad cor suis loco, & tempore adversus illos ad alia Canonica, & severiora remedia procedendi.

§. 5. Decernentes easdem præsentibus literas, & in eis contentas quæcumque, etiam ex eo, quod quilibet in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, etiam specificæ, & individua mentione digni, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, causæque propter quas præsentibus emanarint, sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ non fuerint, aut ex alia qualibet, etiam quantumvis juridica, & privilegiata, causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore Juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel interesse habentium consensu, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali, ac incogitato, & inexcogitabili defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos Juris reduci, seu adversus illas apositionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine simili-bus concessio, vel emanato, quempiam in Judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse, sed ipsas præsentibus literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quæcumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter & inconcusse observari: sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, aliove quolibet quacumque præminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cui-libet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane si secus super his a quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 6. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de jure quæsto non tollendo, aliisque Apostolicis, ac Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, legibus quoque etiam Imperialibus, & municipalibus, necnon quibusvis etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis quibusvis Personis, etiam quantumvis sublimibus, & specialissima

Declarantur prædicta omnia attentata, ac nulla, nulliusque roboris esse.

Bona, & Jura præfati Monasterii in integrum restituantur.

Decernuntur firmæ censuræ, quas incurrerunt administri Sæcularis potestatis ob prædicta attentata.

Clausula.

Derogatoria.

mentionem dignis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis Clausulis, & Decretis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, ac consistorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, editis, factis, ac pluries iteratis, & quanticumque vicibus approbatis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata infererentur, & exprimerentur, iidem præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanens, ad præmissorum effectum hæc vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 8. Volumus autem, ut earundem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XIX. Februarii MDCCLXXVI. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

XC. Confirmantur & ampliantur quædam privilegia Canonorum Metropolitanæ Lucen. quoad Insignia.

Alia hujus Constitut. ed. 1725. Maji 8. P. 1. concessus fuit usus Mitræ aliorumque insignium Canonici Metropolitanæ Capuanæ.

Dat. 15. Feb. 1726. An. 2.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Romanus Pontifex in supremo Apostolica potestatis Throno, disponente Domino, super Universas Orbis Ecclesias constitutus, ad illas præsertim suæ indefessæ mentis aciem convertit, ut Divinus Cultus in eis, ut par est, in dies suscipiat incrementum, Ecclesiarumque ipsarum Majestas magis elucescat, singulari suæ benignitatis Clementia, quantum sibi ex Alto conceditur, Personam in eis Altissimo famulantium speciosioribus ornamentis, & honorum titulis decorare, atque illustrare consuevit, aliarum disponit, prout Ecclesiarum, & Personarum earundem qualitate pensata, conspiciit in Domino salubriter expedire.

§. 1. Cum itaque, sicut accepimus, alias Ecclesiam Lucanam, quæ singularibus insignita prerogativis, & conspicuis ornamentis, & honorum titulis decorare præfulget felicis record. Julius Papa III. Prædecessor noster, extendendo, & ampliando literas Apostolicas Lucii III., Alexandri etiam III., ac Martini V. Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum, in quibus Prædecessores hujusmodi, quod tunc existentes Capitulum, & Canonici præfata Ecclesiæ Lucanæ, eorumque Successores in certis tunc expressis anni solemnitatibus pluvialibus induti, dum Divinis inservirent, Mitram albam sericeam ad instar Venerabilium Fratrum nostro-

rum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium consistere possent respective concesserant, quampluribus aliis Privilegiis, & gratis decoraverit, & inter alia eisdem Capitulo, & Canonicis, quod ipsi Capitulum, etiam in Paschatis Resurrectionis Dominicæ, ac Pentecostes, & Nativitatis Domini Nostri Jesu Christi, Omniumque Sanctorum, ac singulis Beatæ Mariæ Virginis respective Festis diebus, seu quoties eos processionaliter, aut Capitulariter, vel ad aliquas Ecclesias Civitatis Lucanæ in quibusdam Ecclesiarum ipsarum solemnibus, prout moris est, accedere, sive in dicta Ecclesia Lucana festa duplici, & Sanctorum Corporum in illa degentium solemnibus per eos celebrari, seu unum eorum, per quem Missa decantari, aut in celebratione Vesperarum Pluviale induere contigisset ad eorum libitum, ac modis, & formis per præfatos Prædecessores, seu alterum eorum concessis, seu alias prout dictis Capitulo, & Canonicis expediens, & condecens esse visum fuisset, eadem Mitra uti libere, & licite possent, & valeret Apostolica auctoritate perpetuo per alias eisdem Julii Prædecessoris literas Apostolicas etiam concesserit, & indulerit, ac alias prout in singulis literis hujusmodi desuper tunc concessis plenius continetur.

§. 2. Nos, qui Ecclesiarum omnium præsertim Cathedralium Privilegia, ad hoc ut Divini cultus illis decentius, & honorificentius peragatur facta recta persistere, quin imo illa augere concupiscimus, attendentes ejusdem Ecclesiæ Lucanæ conspiciatatem, ac dictæ Ecclesiæ Lucanæ illiusque Capituli, & Canonicorum præfatorum decori consulere, ac eisdem Capitulum, & Canonicos amplioris gratiæ favore prosequi volentes, ipsosque, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, Motu proprio non ad eorum, vel aliquorum super hoc pro eorum parte Nobis oblata petitionis instantiam, sed ex certa scientia, meraque deliberatione, ac liberalitate nostris, deque Apostolica potestatis plenitudine concessiones, & indulta favore Capituli, & Canonicorum, per præfatos Prædecessores, ut præfertur, emanatas, & emanata, & super illis eorumdem Prædecessorum desuper, ut præfertur expeditas literas illarum tenores etiam anteriores præsentibus pro plene, & sufficienter, ac de verbo ad verbum expressis habentes Apostolica auctoritate præfata etiam perpetuo confirmamus, & approbamus, omnesque, & singulos tam juris, quam facti defectus, si qui desuper in Concessionum, & Indultorum hujusmodi obtentu forsitan quomodolibet intervenerint Apostolica auctoritate præfata plenarie supplemus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robar adjicimus;

§. 3. Ac insuper concessiones, & indulta hujusmodi per Nos, ut præfertur, confirmatas, & approbatas, ac confirmata, & approbata in præfatis Prædecessorum hujusmodi literis, ut præfertur, expressas, & expressa pro præfatis Capitulo, & Canonicis, videlicet, quod post Pontificalem Majorem, ac Secundam, Tertiam, ac Quartam in præfata Ecclesia Lucana dignitates respective obtinentes, ac omnes, & singuli Canonici ejusdem Ecclesiæ Lucanæ, etiam nunc, & pro tempore existentes de cætero perpetuo futuris temporibus in præfatis anni festivitibus, & aliis temporibus, ac Ecclesiasticis functionibus, in præfatis literis Prædecessorum hujusmodi expressis, etiam absente Episcopo, usu omnium Pontificalium, ac omnibus insignibus Ab-

Confirmatio Motu proprio facta prædicti insulati.

Ampliatio præd. privilegii ad omnia insignia Abbatum ulum Mitræ, & Baculi habentium.

Canonici prædicti ulus Mitræ ad instar S. R. E. Cardinalium Jampridem concessus fuerat.

batalibus, ac Cruce, Annulo, & Baculo, aliisque Paramentis, & Indumentis, ad instar Abbatum usum Mitræ, & Baculi habentium, gaudere, necnon in suis Armis, & Insigniis Mitram, & Baculum apponi facere, & addere, necnon Populum, inter Missarum, & Divinorum Officiorum hujusmodi, aliarumque Ecclesiasticarum functionum præfatarum solemnia, de consensu tamen Ordinarii, benedicere, prout dicti Abbates, usum Mitræ, & Baculi habentes, supra Populum solemnem Benedictionem impertiri solent, libere, & licite possint, & valeant, seu quilibet eorum possit, & valeat, dicta Apostolica auctoritate etiam perpetuo extendimus, & ampliamus, & quatenus opus sit, præmissa omnia de novo concedimus, & indulgemus.

Clausule
robur confir-
mationi ad-
dentes.

§. 4. Ac facultatem, & licentiam desuper impertitur, ac Capitulum, Dignitates, & Canonicos præfatos, eorumque Successores super concessione hujusmodi per quæcumque Capitula quarumcumque aliarum Ecclesiarum Patriarchalium, Archiepiscopalium, vel Præmortalium, & Episcopalium, & qualvis personas quavis auctoritate, dignitate, & præminencia præditas, quovis prætextu, colore, vel ingenio publice, vel occulte, directe, vel indirecte impediri, molestari, inquietari, vel perturbari nullatenus posse, neque debere, præsentibus quoque semper, & perpetuo validas, & efficaces esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis ad quos quomodolibet nunc spectat, & spectabit in futurum firmiter, & inviolabiliter observari debere, ac nullo unquam tempore, ex quocumque capite, vel qualibet causa, quantumvis legitima, & juridica, etiam ex eo, quod Capitula Cathedralium, & Collegiarum Ecclesiarum quarumlibet, earumque dignitates, & Canonici, vel quilibet alii cujuscumque dignitatis, ordinis, gradus, conditionis, & præminencie sint in præmissis, & circa ea quomodolibet, & ex quavis causa, ratione, actione, vel occasione jus, vel interesse habentes, vel habere prætendentes illis non conferant, nec ad ea vocati, citati, & audiri fuerint, vel imo contradicendi sint, de subreptione, vel obreptione, aut nullitate, seu invaliditatis vicio, vel intentionis nostra, aut quolibet alio quantumvis magno, substantiali, inexcogitato, inexcogitabili, ac specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirente defectu, aut ex quocumque alio capite a jure, vel facto, aut statuto, vel consuetudine aliqua resultante, aut quocumque alio colore, prætextu, ratione, vel causa, etiam in corpore Juris clausa, occasione, aliave causa etiam quantumvis iusta, rationabili, legitima, juridica, pia, privilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessario exprimenda forent, aut quod de voluntate nostra, & aliis superius expressis nullibi appareret, seu alias probari posset notari, invalidari, retractari, in Jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos Juris reduci, vel adversus illas restitutionis in integrum, aperiitionis oris, reductionis ad viam, & terminos Juris, aut aliud quodcumque Juris, facti, gratiæ, vel justitiæ remedium impetrari, seu quomodolibet etiam Motu simili concessio, aut impetratio, vel emanato uti, seu se juvare in Judicio, vel extra posse, neque ipsas præsentibus, sub quibuscumque similibus, vel dissimilibus gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, derogationibus, aliisque contrariis dispositionibus, etiam per Nos, & Successores nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes, & Sedem Apostolicam, etiam Motu pari, & consistorialiter, ex quibuslibet causis, & sub quibusvis

verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & Decretis, etiam de eisdem præsentibus, earumque toto tenore, ac data specialis mentio fiat pro tempore factis, & faciendis, ac concessis, & concedendis comprehendendi, sed tamquam ad majus Divini cultus augmentum tendentes omnino ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac de novo etiam sub quacumque posteriori data per nunc, & pro tempore existentes dictæ Ecclesiæ Lucanæ Capitulum, Dignitates, & Canonicos præfatos quodcumque eligenda concessas esse, & fore: Sicque, & non alias per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac præfate S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vice-Legatos, dictæque Sedis Nuncios, aliosque quoscumque quavis auctoritate, potestate, prærogativa, & privilegio fungentes, ac honore, & præminencia fulgentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate in quocumque Judicio, & in quacumque Instantia judicari, & definiri debere; irritumque, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, dicta Apostolica auctoritate decernimus.

§. 5. Quocirca Vener. Fratri nostro Episcopo Lucano Motu simili per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipse per se, vel alium eisdem præsentibus, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte nunc, & pro tempore existentium præfatorum Capituli, Dignitarum, & Canonicorum dictæ Ecclesiæ Lucanæ fuerit requisitus solemniter publicans, eisque in præmissis efficacis defensionis auxilio assistens faciat auctoritate nostra illa omnia integraliter, & inviolabiliter observari, ac nunc, & pro tempore existentes Capitulum, Dignitates, & Canonicos præfatos indulto, coactione, approbatione, defectuum suppletionem, roboris adjectionem, extensionem, & ampliationem, ac novis concessione, & indulto, licentiæ, & facultatis impartitione, ac decreto aliisque præmissis pacifice frui, & gaudere juxta earundem præsentium continentiam, & tenorem, non permittens quemquam eorum per quoscumque desuper quomodolibet molestari, impediri, vel perturbari; Contra dictores quoslibet, & rebelles per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, ceteraque juris, & facti remedia opportuna, appellatione postposita, compescendo, legitimisque desuper his habendis servatis processibus censuras, & pœnas ipsas, etiam sæpius, & quoties, expediens videbitur aggravando, & reaggravando, servata tamen forma Concilii Tridentini, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio Brachii sæcularis.

§. 6. Non obstantibus quibusvis legibus, statutis, consuetudinibus, & prohibitionibus, si quæ forsitan adint de gratis ad instar non concedendis, ac etiam in Synodalibus, Provincialibus, generalibus, universalibusque Conciliis editis, & edendis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dictæ Ecclesiæ Lucanæ, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis quibusvis personis quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam de illis, eorumque totis, & singulis tenoribus, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes habenda sit in nostris literis mentio specialis, illorum tenores, præsentibus pro expressis habentes, illis alias in eorum robore permanfuris hac vice dumtaxat specialiter, & expresse motu

Committitur Episcopo
Lucano exequutio præ-
dictorum.

Clausulae ge-
nerales.

pari derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter, aut divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint, per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

§. 7. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ Absolutionis, Confirmationis, Approbationis, defectuum Suppletionis, Roboris, Adjectionis, Extensionis, & Ampliationis, ac novorum Concessionis, & Indulti, licentiæ, & facultatis impartitionis, Decreti, Mandati, ac derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare presumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo septingentesimo vigesimo sexto, quinto decimo Kalen. Martii, Pontificatus nostri Anno Secundo.

Sanctio
pœnalis.

Suspensio
prædictæ Ec-
clesiæ ejus-
& jura Ecclē-
siæ Sancti
Angeli in fo-
ro piscium
uniuntur.

XCI.

Supprimitur Ecclesia Parochialis B. Gregorii ad Pontem 4. Capitem de Urbe; ejusque fructus, & jura uniuntur Ecclesiæ B. Angeli in Foro Piscium; ipsaque Ecclesia Congreg. Divinæ Pietatis adsignatur.

Alia hujus Constit. ed. 1729. Mart. 26. P. 5. reintegratur Ecclesia S. Eustachii Urbis in possessionem Cappellæ S. Michaelis cum revocatione concessionis Collegio Procuratorum Urbis alias factæ.

Dat. 17. Febr.
1726. An. 2.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Procerium.

EX debito Pastoralis officii nostri sedulo vigilare nos convenit, ne ob rerum temporalium inopiam Divinus cultus minuat, in iis præcipue, qui curam animarum exercent.

§. 1. Nuper enim Parochialem Ecclesiam Beati Gregorii de Urbe ad Pontem quatuor Capitem nuncupatam, Nos ipsi visitantes, haud modica animi nostri perturbatione eam deprehendimus in deplorabili statu positam, Sacra suppellectile, aliique Divino cultui rite peragendo necessariis ornamentis destitutam, dilectumque filium Decium Felicem Vasthi modernum illius Rectorem, & Possessorem, ætate gravem, & congruis redditibus carentem tanto oneri plane imparem. Quare animarum curæ ea, qua par est, vigilantia per deputationem idonei Vicarii, sive Œconomi sollicitè consulendum curavimus, donec aliter pro tutiori animarum salute opportune provideremus.

§. 2. Itaque nobiscum seria meditatione cogitantes, quod si Parochialis Ecclesia prædicta, quæ, ut præfertur, tenuis redditus, & angusta, ac Sæcularis, & Collegiata Ecclesiæ B. Anastasie pariter de Urbe, filialis est, perpetuo supprimeretur, & omnino extingueretur, prorsus dismembrata, & separata ab hujusmodi Parochiali Ecclesia Animarum cura, sicque abdicata, & separata ad aliam ex vicinioribus Ecclesiis juxta providam Tridentini Concilii dispositionem transferretur, procul dubio inconvenientia hujusmodi magno Parochianorum bono tolleretur, & animarum cura nullatenus frigeret; in hanc deliberationem maturo consilio devenimus, ut jam dictam Parochialem Ecclesiam Beati Gregorii supprimeremus, & extingueremus, cujus fructus, & illi forsan annexorum, redditus, & proventus, etiam cum incertis, annum valo-

rem, septuaginta ducatorum auri de Camera secundum communem estimationem, ut accipimus non excedunt. Dictis ergo aliisque justis de causis Nobis optime notis, animumque nostrum moventibus, Motu proprio, & ex certa scientia, deque Apostolica potestatis plenitudine eandem Parochialem Ecclesiam B. Gregorii, ejusque titulum collativum, ac denominationem, essentiam, & statum Parochialem tenore præsentium perpetuo supprimimus, & extinguiamus, ac eam una cum illius titulo, & denominatione, essentia, & statu hujusmodi perpetuo suppressam, & extinctam fore, & esse decernimus, & declaramus, ac omnimoda animarum illius Parochianorum curam, aliaque jura, officia, & onera Parochialia universa, & illorum exercitium a dicta Parochiali Ecclesia B. Gregorii per nos, ut præfertur, suppressa, & extincta, itaut dictus Decius Felix (quem dicta Parochiali Ecclesia Beati Gregorii per Nos ut præfertur, suppressa, & extincta perpetuo privamus, ac privatum esse decernimus, & declaramus) illa deinceps exercere, aut se quomodolibet in illius res temporales, & spirituales intromittere nullatenus debeat, motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus perpetuo abdicamus, & abdicatum esse volumus, decernimus, & declaramus, ejusdemque Parochialis Ecclesiæ Beati Gregorii, per Nos, ut præfertur, suppressæ, & extinctæ bona, Domos, earumque pensiones, proprietates, Canones, pretaticum Hebræorum, fructus quoque, redditus, & proventus, jura, obventiones, & emolumenta quæcumque, ad dictam Parochialem Ecclesiam Beati Gregorii, ut præfertur, suppressam, & extinctam quomodolibet, & qualitercumque spectantia, & undecumque, etiam ex præfato exercitio curæ Animarum provenientia, quæque ratione Parochiæ, & Jurium Parochialium hujusmodi in futurum spectare, & obvenire poterunt, auctoritate, & tenore prædictis, etiam perpetuo separamus, & dismembramus, ac illa omnia, & singula sic abdicata, & separata, omnesque ejus Parochianos utriusque sexus ad Vicariam perpetuam, cui cura animarum incumbit, dilectorum etiam filiorum Parochianorum Sæcularis, & Collegiata Ecclesiæ Beati Angeli in Foro Piscium, pariter nuncupatæ de Urbe, qua vicina, & contigua, ac etiam Parochialis, & Baptismalis est, similiter perpetuo transferimus, itaut Parochialis Ecclesiæ Beati Gregorii per Nos ut præfertur, suppressæ, & extinctæ Parochiani hujusmodi ad dictam Collegiatam, & Parochialem Ecclesiam Beati Angeli pro Ecclesiasticis Sacramentis recipiendis, Missisque, & aliis Divinis Officiis audiendis deinceps accedere, ac infra scripto Vicario jura Parochialia solvere; & Vicarius perpetuus dictæ Collegiatae, & Parochialis Ecclesiæ Beati Angeli in Foro Piscium hujusmodi, nunc, & pro tempore existens Curam Animarum Parochianorum hujusmodi exercere, ac illis Sacramenta administrare, ceteraque officia, & munera Parochialia dictæ Parochialis Ecclesiæ Beati Gregorii sic, ut præfertur, suppressæ, & extinctæ, subire, & supportare, respective, possit, & debeat, ac etiam teneatur; eidemque Vicariæ Beati Angeli in Foro Piscium hujusmodi omnia, & singula dictæ Parochialis Ecclesiæ Beati Gregorii, per Nos, ut præfertur, suppressæ, & extinctæ bona, Domos, illarumque pensiones, Canones, pretaticum, census, responiones, fructus, redditus, proventus, obventiones, & emolumenta quæcumque præsentia, & futura, tam certa, quam incerta, majora, & minora, etiam ratione Stola, exercitii Curæ Animarum, administrationis Sacramentorum, ac Se-

Causæ im-
pellentes
Pontificem.

Assignatur congrua portio Vicario præd. Eccles. S. Angeli, & quædam super eo statuuntur.

pultura, officiorum, funeralium, Mortuorum, & Anniversariorum, & in quibusvis aliis rebus consentanea (alias Vicariæ prædictæ Beati Angeli in Foro Piscium translationes, uniones, & assignationes quomodolibet hæcenus forsan factas præsentibus pro expressis habentes,) motu, scientia, & auctoritate prædictis perpetuo unimus, annectimus, & incorporamus.

§. 3. Et præter assignatam congruam portionem, aliaque solita emolumenta ipsius Vicarii, ejusque in dicta Vicaria Beati Angeli in Foro Piscium Successorum, per eos propria auctoritate percipienda, exigenda, & levanda, ac in suos usus, & utilitatem, ac pro supportandis oneribus Parochialibus primodiæ Parochialis Ecclesiæ Beati Gregorii, per Nos, ut præfertur, suppressæ, & extinctæ, convertenda, similiter perpetuo assignamus, applicamus, & appropriamus: ac eundem Vicarium Beati Angeli in Foro Piscium, nunc, & pro tempore existentem, necnon quatenus opus sit dictum Decium Felicem a quacumque solutione mediæ annatæ, ad quam idem Decius Felix ratione infrascriptæ assignationis, necnon etiam mediæ annatæ, & quindennii, ad quam, & quod idem Vicarius Beati Angeli in Foro Piscium nunc, & pro tempore existens, ratione prædictæ unionis, aliorumque præmissorum teneri, & obligati esse dici possent, & a quacumque obligatione desuper, Cameræ nostræ Apostolicæ, & illius Officialibus faciendâ penitus eximimus, & totaliter liberamus, & ad annatam, & quindennium hujusmodi solvendum, & se desuper obligandum minime teneri, neque ad id per Cameram, seu illius Officialia præfatos, aut alios quoscumque ullo unquam tempore cogi, vel compelli, & ob non solutionem, seu obligationem hujusmodi desuper a quoquam quovis prætextu, colore, vel ingenio molestari, aut inquietari minime posse, neque debere, volumus pariter, atque decernimus.

§. 4. Mandantes propterea omnibus, & singulis Officialibus, Depositariis, Commissariis, & aliis pro dicta Camera nostra agentibus, necnon omnibus illis, ad quos earundem præsentium expeditio quomodolibet spectat, & pertinet, quatenus visis eisdem præsentibus, nulloque alio a Nobis expectato mandato, eisdem præsentibus absque ulla solutione annatæ, & quindennii, vel obligatione desuper faciendâ, expediant, & relaxent, cum hoc tamen, quod prædictus Vicarius Beati Angeli in Foro Piscium nunc, & pro tempore existens, eidem Decio Felici, aliunde non habenti unde commode vivere possit, ex primodiæ Parochialis Ecclesiæ Beati Gregorii, per Nos ut præfertur, suppressæ, & extinctæ, fructibus, redditibus, & proventus scuta centum monetæ Romanæ pro ejusdem Decii Felicis congrua sustentatione, quoad vixerit, annuatim de bimestri in bimestre persolvere; qui tamen fructus pro dicta portione scutorum centum monetæ post ejusdem Decii Felicis obitum integre etiam accrescant Vicariæ prædictæ Beati Angeli in Foro Piscium, eique pariformiter ex nunc pro tunc, eveniente obitu præfati Decii Felicis, assignati, applicati, & appropriati sint, & esse intelligantur, & censeantur; & augmento hujusmodi secuto, volumus, ut portio congrua a dilectis etiam filiis Capitulo, & Canonicis dictæ Collegiæ Ecclesiæ Beati Angeli in Foro Piscium solvi solita, & alias assignata in Constitutione Pii PP. V. Prædecessoris nostri, aliaque emolumenta, quibus dictus Vicarius Beati Angeli in Foro Piscium ad præsens gaudet in nihilo diminuat.

§. 5. Præfatus autem Vicarius Beati Angeli in Foro Piscium, tunc, & in eo casu, vide licet secuto ejusdem Decii Felicis obitu, de

Coadjutore idoneo, & ad curam Animarum exercendam a dilecto filio nostro in Urbe, ejusque districtu Vicario in Spiritualibus Generali, examinato, & approbato, qui ad nutum dicti Vicarii Beati Angeli in Foro Piscium amovibilis sit, ac ipsum Vicarium Beati Angeli in Foro Piscium in exercitio curæ Animarum illi incumbens, & præsertim Parochianorum infra limites, ubi de præfata Parochia Beati Gregorii existit, pro tempore habitantium, coadjuret cum congrua mercedis assignatione non minori Iulii viginti monetæ singulis mensibus providere, ipsoque providere recusante, aut negligente, idem Vicarius noster, vel ejus Vicesgerens Coadjutorem hujusmodi, sumibus dicti Vicarii Beati Angeli in Foro Piscium deputare respectivè teneantur.

§. 6. Dictam vero Ecclesiam Beati Gregorii, sic ab omni cura hujusmodi, juribus, officiis, oneribus, & exercitiis Parochialibus liberam, & exemptam, illiusque Sacristiam seculari Societati, seu Congregationi Operariorum, Divinæ Pietatis nuncupatæ de Urbe, canonicè, ut assertitur, erectæ cum omnibus Campanis, & suppellectilibus sacris in eadem Ecclesia Beati Gregorii, ejusque Sacristia actu existentibus, itaut liceat dilectis quoque filiis Operariis Societatis, seu Congregationis hujusmodi, dictæ Ecclesiæ Beati Gregorii, sic sine cura existentibus, illiusque Sacristiæ, & Campanarum, ac Suppellectilium hujusmodi corporalem, realem, & actualem possessionem per se, vel alium, seu alios eorum, & prædictæ Societatis, seu Congregationis nominibus, propria auctoritate ex nunc apprehendere, & apprehensam perpetuo retinere, cujusvis licentia desuper minime requisita, ipsamque Ecclesiam Beati Gregorii instaurare, reparare, ampliare, & in quacumque aliam decentem formam immutare, seu etiam de novo a fundamentis extruere, in eaque Missas, & alia Divina Officia quæcumque celebrare, & decantare, ac spiritualia exercitia, aliaque pietatis opera ex instituto ejusdem Societatis, seu Congregationis fieri solita, similiter facere, sine tamen præjudicio Jurium Parochialium, auctoritate, & tenore prædictis, etiam perpetuo concedimus, & assignamus.

§. 7. Et in signum recognitionis præsentis concessionis, & assignationis, Operarii dictæ Societatis, seu Congregationis nunc, & pro tempore existentes, quotannis in perpetuum in die festo Beati Gregorii Magni unum cereum trium librarum ceræ albæ dilecto pariter filio nostro ipsius Collegiæ Ecclesiæ Beate Anastasiæ Presbytero Cardinali, nunc, & pro tempore existenti, & vacante Titulo, in ejusdem titularis locum dilecto filio nostro in alma Urbe, ejusque districtu Vicario in Spiritualibus Generali, necnon alterum Cereum duarum librarum ceræ similis Capitulo dictæ Collegiæ Ecclesiæ Beate Anastasiæ tradere, & quatenus ipsi Operarii Societatis, seu Congregationis hujusmodi Domum rectoralem, seu ades, & Mansiones Parochiales, eidem Ecclesiæ Beati Gregorii contiguas, & cohærentes cum annexo situ, adjacentiis, & pertinentiis pro ipsius Societatis, seu Congregationis usu, commodis, & opportunitatibus, ut piis suis exercitiis facilius vacare possint, emere, & acquirere velint, prout eas emendi, & acquirendi licentiam, & facultatem eis in Domino impartitur, pretium exinde retrahendum, in tot locis Montium Cameralium non vacabilium, vel bonis stabilibus frugiferis, & ab omni hypothecca, & caducitate liberis in beneficium, & augmentum reddituum dictæ Vicariæ Beati Angeli in Foro Piscium investire teneantur.

§. 8. Mandamus autem motu, scientia, & potestate paribus per præsentibus eidem nostro in

Concessio ejusdem Eccl. S. Greg. Congregationi Divinæ Pietatis.

Decernitur quid agendum a præd. Congregat. in signum Concessionis.

Urbe, ejusque districtu Vicario in Spiritualibus generali, quatenus per se, vel alium, seu alios præmissa omnia, & singula efficaciter adimpleri, & ab omnibus, ad quos quomodolibet nunc spectat, & spectare poterit in futurum, inviolabiliter observari curet, faciens prædictum Vicarium Beati Angeli in Foro Piscium, nunc, & pro tempore existentem, jurium Parochialium, fructuum, reddituum, proventuum, & obventionum quarumcumque dictæ Parochialis Ecclesiæ Beati Gregorii, per Nos, ut præfertur, suppressæ, & extinctæ, & ei, ut supra unitorum, & assignatorum pacifica possessione frui, & gaudere, & quatenus opus sit, in eorundem actuali possessionem inducat auctoritate nostra & defendat inducendum, amoris quibuslibet Detentoribus, ab eisdem non permitteus eum desuper a quoquam quavis occasione, vel causa indebite molestari, Contradictores quoslibet, & rebelles per censuras, & penas Ecclesiasticas, aliaque opportuna Juris, & Facti remedia, appellatione postposita compellendo.

§. 9. Decernimus etiam, præmissa omnia, & singula, necnon easdem præsentibus ex quocumque capite, colore, aut prætextu, etiam ex eo, quod dicta Parochialis Ecclesiæ Beati Gregorii per Nos, ut præfertur, suppressæ, & extinctæ non vacaret, aut ex Jure Institutionis, Matriculationis, tituli, & ex quacumque alia occasione Jus, & interesse habentes, & habere quomodolibet prætendentes, ad id vocari, citari, vel audiri non fuerint, seu ex eo, quod dilecti filii Nostri Moderni Cardinalis Titularis, ac Capituli, & Canonicorum prædictæ Collegiæ Ecclesiæ Beatæ Anastasiæ, ipsiusque Decii Felicis ad hæc expressus non accesserit assensus, aut causæ propter quas eadem præsentibus emanaverint adductæ, verificatæ, & justificatæ non fuerint, aut ex alia qualibet quantumvis juridica, iusta, legitima, pia, & privilegiata causa, ex quocumque capite, etiam in corpore Juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, vel intentionis nostræ, aut Jus, & interesse habentium, consensus, aliove quolibet quantumvis magno, substantiali, inexcogitato, & inexcogitabili, ac specificam, & individuum mentionem requirentem defectu notari, impugnari, retractari, annullari, invalidari, in Jus, vel controversiam revocari, aut adversus eas quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, aut impetrato, & etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concessio in Judicio, vel extra illud uti, seu se jurare posse, nec sub quibusvis similibus, vel dissimilibus gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus, aut aliis contrariis dispositionibus, ullatenus comprehendi; sed semper ab illis excipi, & quoties illæ manabunt, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, & plenarie reintegratas, ac de novo; etiam sub quacumque posteriori data per dictum Vicarium Beati Angeli in Foro Piscium nunc, & pro tempore existentem, ac Operarios præfatos quodcumque eligenda, concessas, ac illas perpetuo validas, & efficaces esse, & fore, sicque, & non alias per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vice-Legatos, & Sedis Apostolicæ Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, definiendi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & interpretari debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 10. Non obstantibus nostris, & Cancellariæ Apostolicæ Regulis de Jure quæsitò non

collendo, necnon de exprimendo in Unionibus Beneficiorum Ecclesiasticorum vero annuo valore, ac de unionibus committendis ad partes, ac Lateranensis Concilii novissime celebrari uniones perpetuas, nisi in casibus a jure permissis fieri prohibentis, necnon sel. rec. Pauli II., Pauli IV., Pii V., & Sixti V. aliorumque Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum annatas, & quindennia ratione beneficiorum unitorum valorem annum 24. ducatorum auri de Camera excedentium, Camerae, & Cancellariæ nostræ solvi præcipientium, alias uniones ipsæ pro infectis haberi censeantur, & sic unita beneficia, tanquam vere vacantia a Sede Apostolica libere impetrari possint: necnon ejusdem recol. m. Pii IV., etiam Prædecessoris nostri de gratiis, interesse ejusdem Camerae infra certum tunc expressum tempus infinuandis, & registrandis; alias gratiæ ipsæ nullius sint roboris, vel momenti, aut alias quomodolibet disponentium, aliisque quibus etiam in Synodalibus, Provincialibus, & Universalibus Conciliis editis, vel edendis, specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Beatæ Anastasiæ, & Beati Angeli Collegiarum Ecclesiarum præfatarum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque; indulgis, & literis Apostolicis illarum respective Capitulis, earumque pro tempore existentibus Cardinalibus Titularibus, aliisque quibuscumque Superioribus, & personis in contrarium præmissorum quomodolibet forsan concessis, approbatis, & innovatis: Quibus omnibus, & singulis etiam de illis, eorumque totis tenoribus, & formis specialis, specifica, expressa, & individua mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores, acsi de verbo ad verbum, nihilo penitus omisso, & forma in illis tradita, ad hoc observata inserti forent, præsentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permanens, hac vice dumtaxat, latissime, & plenissime, ac specialiter, & expresse harum serie motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 11. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ suppressionis, extinctionis, abdicacionis, separationis, dismembrationis, incorporationis, assignationis, applicationis, appropriationis, declarationis, exemptionis, liberationis, concessionis, mandati, decreti, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursum.

Dat. Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ Milleesimo septingentesimo vigesimo sexto, tertio decimo Kal. Martias Pontificatus Nostri Anno Secundo.

Confirmatur Decretum Congregationis Episc. & Reg. pro Carmelitis Provinciæ Portugalliæ super jure suffragandi.

Clem. XI. Const. ed. 1720. Jan. 13. P. 20. agitur de alternativa officiorum in eadem Provinciæ, & Inn. XIII. Const. ed. 1723. Jul. 14. P. 3. facta fuit facultas Magistris ejusdem Provinciæ suscipiendi lauream doctoratus in Collegio Conimbricæ.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Nuper pro parte nonnullorum Fratrum Provinciæ Portugalliæ Ordinis B. M. de Mon-

Sancti
penalis.

XCII.

Dat. 20. Feb.
1726. An. 2.

Faci ex-
positio.

te Car-

Clausula
peculiares.

Derogatoriæ.

te Carmelo Congregationi Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ exposito, quod in Capitulis Provincialibus, Congressibus, & Congregationibus intermediis, aliisque actibus Communitatum, in quibus negotiorum resolutio per pluralitatem suffragiorum juxta ejusdem Ordinis Constitutiones absolvitur, contingebat interdum, quod resolutiones, & Decreta æquitati parum consona, ac bono dictæ Provinciæ, parum accommodata fiebant, & quod ob scissuras partialitatum, illi præsertim dominabantur, qui exquisitis artibus vora, sive suffragia pro eorum fratribus consequendis cumulare studebant idque tunc potissimum eveniebat, quando Capitulis, & actibus prædictis interfuerant, atque suffragium ferebant plures Religiosi, qui aliunde aliquo Consanguinitatis, & Affinitatis vinculo invicem conjuncti, vel attingentes erant; Hi enim ut plurimum tum sanguine, tum uniformitate conjuncti adeo præpolebant, ut propter certam tot suffragiorum unionem reliquis fere metum incutiebant: sicque in suas partes trahebant, eoque, quo ipsi vellent, ire compellebant, quod sane nedum alienarum libertatum læsivum, verum etiam bono totius Provinciæ valde præjudiciale exitebat.

§. 2. Ideoque pro parte eorumdem Exponentium eidem Congregationi Cardinalium supplicato, quod mala hujusmodi, aliaque ex præmissis oritura præveniendæ mandaret, quod imposteriorum, si quando in eadem Provinciâ plures Religiosos Ordinis prædicti, qui aliunde in primo, aut secundo respectivè gradibus Consanguinei, vel Affines fuerint, & privilegio suffragandi, aut ad præscriptum earumdem Constitutionum, aut etiam ex privilegio fruantur, adesse contingeret, in iis Capitulis, seu Congressibus, in quibus alii Affines, aut Consanguinei pariter suffragantur, ejusmodi privilegio uti nequeant, ita tamen, ut etiamsi plures ac plures fiat, nonnisi duo, iique Antiquiores actu suffragari possint, reliquis a voto abstinere, istique solummodo uno, aut altero ex antiquioribus deficiente juxta eorum pariter antiquitatem subintrent, præcipiendo ejusmodi Decreti omnimodam observantiam, quibuscumque privilegiis tum memoratæ Provinciæ, tum peculiaribus Religiosis quomodolibet in contrarium concessis nequaquam obstantibus, & ita partialitatibus, & factionibus destruendis, aliisque frequenter occurrentibus malis avertendis, ac indemnitati prædictæ Provinciæ consultum erit, emanavit a prædicta Congregatione Cardinalium Decretum tenoris qui sequitur, videlicet:

§. 3. Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, visa relatione Patris Procuratoris Generalis, ac attentis narratis, censuit, & decrevit, quod in posterum in Capitulis Provincialibus præfate Provinciæ ad exposita incommoda, & inconvenientia vitanda, duo Fratres tantummodo antiquiores, sive Germani, sive Consanguinei, aut Affines in primo, & secundo gradu sint, & non omnes Jure suffragandi gaudere possint, & valeant, & ita in futurum ab omnibus servari mandavit, quibuscumque Statutis, & Consuetudinibus ipsius Provinciæ, & privilegiis particularibus non obstantibus. Romæ 16. Novembris 1725. - F. Cardinalis Paulinus P. A. Archiepiscopus Larisse Secretarius.

§. 4. Cum autem, sicut dicti Exponentes Nobis subinde exponi fecerunt, ipsi præmissa quo firmius subsistant, Apostolicæ Confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimum desiderant. Nos ipsos Exponentes specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sen-

tentiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodata existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

§. 5. Decernentes easdem præsentibus literas, semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Caesarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane si secus super his a quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit d. Provinciæ etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die XX. Februarii MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

Confirmantur nonnullæ Indulgentiæ pro Minoribus, aliisque eis subjectis pium exercitium Viæ Crucis peragentibus; ipsæque Indulgentiæ quibuscumque aliis conceduntur.

Indulgentias ejusmodi vide Inn. XI. Const. ed. 1692. Dec. 24. P. 2. Et 1695. Dec. 26. P. 5.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Inter plurima, & maxima signa immensæ erga Nos Dei bonitatis ubique occurrentia summam, & admirabilem ejus in humanum genus charitatem declarat æterni ejusdem filii Jesu Christi passionis inexplicabile Sacramentum, quo erepti sumus ex faucibus tenebrarum. Hinc Romani Pontifices Antecessores nostri eandem passionem memoria recolentibus Apostolicas Indulgentias, & gratias donare consueverunt, quas ad pios Christifideles in Dominicæ passionis contemplatione sese exercentes, a nobis extendi, & confirmari, ut Christiana religio in hominum cordibus augeatur, plurimum in Domino expedire putamus.

§. 1. Eapropter dilectus filius, Frater Josephus Maria ab Eborâ Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum Beati Francisci, qui de observantia nuncupantur, petitionem nuper exhibendam Nobis curavit, qua continebatur, Fratres ejusdem Ordinis pium exercitium, Viæ Crucis appellatum, quo tota Dominicæ passionis

Decretum prædictum.

Preces prædictorum Fratrum.

Confirmatio relati Decreti.

Clausula.

XCIII.

Dat. 3. Martii 1726. An. 2.

Exordium.

Ab Inn. XII. concessa fuit Indulgentia plenè applicabilis animabus Defunctorum.

series

series pictis tabulis, ubi commode fieri posset, expressa, inque plures stationes distributa, eo modo, quo peregrini Civitatis Sanctæ Hierusalem loca ipsa, ubi Christus passus est, recolentes, & frequentantes, invisunt, contemplandæ proponeretur in varias Christianorum Provincias magno Animarum fructu intulisse, ac piæ recordationis Antecessorem Nostrum Innocentium Papam XII. hujusmodi exercitium largitione cælestium munerum promovisse per literas Apostolicas in forma Brevis sub Annulo Piscatoris incipientes: *Ad ea per quæ*, Romæ datas apud S. Mariam Majorem die 24. Decembris anno 1692. Pontificatus II., ubi inter alia omnibus, & singulis Fratribus, & Monialibus, atque aliis utriusque sexus personis Ordinum, & Congregationum, obedientiæ, seu directioni Ministri Generalis Fratrum Minorum de observantia subjectis, Christianidelibus Confratribus, & Confratribus quarumcumque Confraternitatum, & Societatum, sive sub titulo Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis Immaculatæ, sive sub alia qualibet invocatione, in eorundem Fratrum, & Monialium Ecclesiis canonicè erectarum, sive erigendarum, orationi mentali quæ dicitur Viæ Crucis exercitium, quo ratione suæ regulæ, & Constitutionum quotidie tenentur, operam dantibus, pro qualibet vice dierum centum, per duos quadrantes vero continuatos, vel saltem per quadrantem horæ singulis diebus, perque totum mensem orationi, & exercitio hujusmodi vacantibus, dummodo vere penitentes, & peccata sua confessi Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumissent, proque Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Mariæ Ecclesiæ exaltatione, piæ ad Deum preces fudissent semel quolibet mense plenariam peccatorum Indulgentiam, & remissionem, quam per modum suffragii Animabus Christianidelium, Deo in charitate conjuncti, ex hac vita migrantibus applicare possent Apostolica auctoritate perpetuis futuris temporibus misericorditer concessit.

Ab eodem
alio Indulgentiæ communicatæ
fuere.

§. 2. Postmodum dictus Innocentius Antecessor per alias Apostolicas literas, incipientes: *Sua Nobis*, sub Plumbo Romæ datas apud Sanctam Mariam Majorem VII. Kalendas Januariæ Anno Dominicæ Incarnationis 1695. Pontificatus V. inter alia Decretum Ven. Fratrum suorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum diei 12. Novembris anni 1695. per se die xv. ejusdem mensis approbatum declaraverat, piæ loca Viæ Crucis seu Calvarii ad recolendam, & meditandam Christi passionem, a prædictis Fratribus, & Monialibus, aliisve personis ad instar Stationum Calvarii Montis, erecta, atque instituta, in privilegiorum, atque Indulgentiarum plenariorum nondum revocatarum, generali, mutua, & reciproca communicatione per Apostolicam Sedem concessa, & literis piæ memoriæ Antecessoris nostri Innocentii PP. XI. in forma Brevis sub die 5. Septembris Anni Incarnationis Dominicæ 1686. comprehendi; ideoque frui, & gaudere Indulgentiis in iisdem literis Innocentii PP. XI. expressis: quæ omnia sub Sententiis, censuris, & penis in contradictores inflegendis, executioni tradi, & publicari mandavit, ut in utriusque literis ejusdem Innocentii PP. XII. plenius continetur.

Preces
Prionis Generalis pro
Indulgentiarum confirmatione, eorumque ampliatione.

§. 3. Cum autem sicut eadem petitio Fratris Josephi ab Ehora subungebat, prædictum exercitium Viæ Crucis in omnibus ferme Ecclesiis Ordinis Fratrum Minorum de observantia, diebus festis tam pio operi assignatis religiose peragatur, quamplurimis Christianidelibus Ministro Generali nequaquam subjectis extra Ordinem quoque illuc accedentibus, idcirco iidem Fratres, ut tam Sanctum exercitium pro Animarum salute ulterius propagetur, Indulgentias, & privilegia,

etiam per Viam Communicationis, ut præfertur, concessa, & utriusque Innocentii Antecessorum Nostrorum literas superius memoratas, atque alias, si quæ sunt, idem exercitium respicientes, Decretumque a Ven. Fratribus S. R. E. Cardinalibus olim confectum, ac postmodum Apostolica auctoritate confirmatum, prævia ejus declaratione ad tollendas omnes ambiguitates, super ejus interpretatione forsitan exortas, per Nos, & Sedem Apostolicam approbari, & confirmari cupiant, easdemque Indulgentias, & privilegia ad quoscumque Christianifideles, etiam dicto Ministro Generali nullo modo subjectos, extendi, & ampliari enixe deposcant:

§. 4. Hinc ad dicti Fratris Josephi Mariæ preces, præmissis omnibus opportune providere cupientes, Nos qui omnem operam libenter impendimus, ut omnes Dominicæ passionis memoriam sæpe animo repetant, & salutarem illius fructum percipiant, eundem Josephum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, ipsamque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium tantum consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Indulgentias etiam pro Animabus in Christi charitate Defunctorum applicabiles, & privilegia etiam per viam Communicationis concessa in literis utriusque Innocentii, in quo Decreto Ven. Fratrum S. R. E. Cardinalium expressa, & declarata, ac quibuscumque aliis literis Apostolicis idem exercitium Viæ Crucis respicientibus, ad tollendam omnem ambiguitatem, alienamque interpretationem, inde quomodolibet ortam, aut fortasse orituram, ut fideles per exercitiationem bonorum operum Sacrosanctos Ecclesiæ thesauros absque ulla Animi hæsitacione adipiscantur, declaramus, Fratres, Moniales, ac personas superius memoratas exercitium Viæ Crucis hujusmodi peragentes de privilegiis, & Indulgentiis, etiam plenariis sub generali, mutua, & reciproca communicatione per Sedem Apostolicam concessis, vere communicare, & participes fieri, proptereaque frui, & gaudere indulgentiis, ac Privilegiis, quæ Romani Pontifices locis Sanctis, ac illorum Stationibus intra, & extra Hierusalem largiti fuerunt, perinde ac si exercitium prædictum ibidem peragerent: atque ita ab omnibus asseri, & censi debere volumus, ideoque ea omnia hætenus recensita, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo confirmamus, & innovamus, & perpetuæ, ac inviolabilis Apostolicæ firmitatis robor iisdem adjicimus, omnesque, & singulos, tam Juris, quam Facti defectus, si qui in eis quomodolibet intervernerint, supplemus.

§. 5. Insuper, ne in participatione bonorum Spiritualium, quæ ab exercitio Viæ Crucis provenire speramus, ullus arceatur, de omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, Indulgentias, etiam Animabus in Christi charitate Defunctorum applicabiles, & privilegia superius expressa, etiam per viam Communicationis Indulgentiarum, quæ locis Sanctis intra, & extra Hierusalem concessa fuerunt, aut alias quomodolibet, Fratribus, Monialibus, ac Personis jamdictis, quæ per Nos approbantur, & confirmantur ad quoscumque Christianifideles utriusque sexus Ministro Generali nullo modo subjectos, qui exercitium Viæ Crucis, & alia Christianæ pietatis opera eisdem modo, & forma, quæ a Fratribus, & Personis prædictis peraguntur, pie ac devote penes Fratres dicti Ordinis privative quoad alios quoscumque, peragent, & implebunt, perpetuo extendimus, & ampliamus.

Confirmatio præd. Indulgentiarum.

1726.
Claufulæ.

§. 6. Decernentes, præfentes Literas nostras inque eis contenta quæcumque de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis Nostræ, aut quocumque alio defectu notari, impugnari, invalidari, ad terminos Juris vel Facti, aut gratiæ remedium impetrari, nec sub quibusvis similibus, vel dissimilibus gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus, aut aliis contrariis dispositionibus, per Nos, vel Successores Nostros Romanos Pontifices, aut Sedem Apostolicam pro tempore factis, comprehendi non posse semper ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac de novo semper concessas, ac perpetuo validas, & efficaces exillere, suosque plenarios effectus fortiri, & obtinere debere. Sicque & non aliter per quoscumque Judices Ordinarios, vel Delegatos quavis auctoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, dictæque Sedis Nuncios, judicari, & definiri debere; & quidquid fecus super his a quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus.

§. 7. Non obstantibus quatenus opus sit, piæ memoriæ Pauli PP. V. similiter prædecessoris Nostri nonnullarum Indulgentiarum revocatione, siue moderatione, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus, ac Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de Indulgentiis non concedendis ad instar, dictæque Ordinis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 8. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, confirmationis, approbationis, innovationis, roboris, adjectionis, defectuum suppletionis, extensionis, ampliacionis, & Decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo sexto, quinto Nonas Martias, Pontificatus nostri anno II.

Sanctio
pœnalis.

XCIV.

Statuuntur nonnulla pro artis Agrariæ sublevamine, & securitate Annone in mutationibus.

Alia Statuta ad bonum Annone regimen & rei agrariæ beneficium habentur Const. ed. 1725. Olt. 15. P. 2.

Dat. 28. Mart.
1726. An. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Motu proprio, &c.

Causæ præ-
sentis motus
proprii.

§. 1. **E**ssendo che per veder sempre più accresciuta la proficua, e nobil'Arte Agraria colla ubertosa Cultura specialmente dell'Agro, e Distretto di Roma a commodo di tutti i Nostri sudditi, abbiamo Noi fra gl'altri ordini, e provisioni riferite nel precedente Nostro Moto proprio segnato il dì 15. Ottobre dell'anno scorso, dimostrato il Nostro paterno amore colla gratuita imprestanza ordinata di scudi 60. mila in sollievo de' Cultori, Lavoratori, ed Affittuarij dell'Agro Romano, e di altri scudi 50 mila per li Distrittuali, ed altri di Civitavecchia, Corneto, Toscanella, Vetralla, e Piperno, benche non compresi nel sudetto Distretto, come in altro Nostro Chirografo segnato li 4. Febraro scorso, pro-

venienti dalla munificenza de' Nostri predecessori, e da sopravvanzi attinenti alla Nostra Camera, ed Annona, & accioche di questo denaro, che gratuitamente imprestarà la detta Nostra Annona, e Camera conseguisca in ciascun anno l'intiera restituzione affine di conservarlo in perpetuo per continuo impiego di questa publica utilità, senza che abbia da soggiacere a perdita, e diminuzione.

§. 2. Perciò inteso il parere di Monsignore Ansidei Arcivescovo di Damia Affessore del Sant'Offizio, di Monsignore del Palagio Prefetto dell'Annona, di Monsignore Alessandro Abbati Segretario della Congregazione da Noi deputata, e di Monsignore Fargna Affessore della medesima destinati a questo preciso effetto dall'istessa Congregazione; con questo Moto proprio, e colla pienezza della Nostra potestà, vogliamo, e comandiamo, che detta Nostra Annona di Roma per li Crediti dell'Imprestanze fatte, e che farà delli scudi 60 mila per l'Agro Romano, e delli scudi 50 mila per il Distretto, e Luoghi di sopra compresi, ed anche per altre maggiori somme, che imprestasse, debba godere tutti i Privilegj Fiscali, che gode la Nostra Camera per i Crediti, e denari Fisca'i tanto per dritto della ragion comune, quanto per uso, e consuetudine dell'istessa Camera. Dichiariamo in oltre, vogliamo, ed ordiniamo, che fatte da Monsignore Prefetto dell'Annona l'imprestanze a Padroni, Lavoratori, & Affittuarij coll'infrastrate condizioni, e cautele (salve le sigurtà & altri maggiori cautele, che ad altri effetti parerà giusto di esigere alla detta Congregazione Deputata, e a Monsignore sudetto Prefetto pro tempore) si abbia per provata la versione del denaro imprestato nella Causa, che si esprimerà, e che perciò la nostra Annona di Roma debba godere in concorso d'altri creditori tutti quei privilegj d'antiorità, pœriorità, e prelazione, che le competerebbero, se pienamente, e concludentemente avesse provata la versione nella Causa espressa, da cui l'assolviamo nel modo sopradetto, e vogliamo, che ogni Tribunale, e Giudice pronunzi, sentenzj, e diffinisca, come se tal versione fosse pienamente provata.

§. 3. Le condizioni poi, e cautele, con cui si dovranno far dette Imprestanze a i cultori de' Terreni, Lavoratori, ed Affittuarij, saranno, che le medesime Imprestanze si facciano a i Padronali dei Fondi dell'Agro Romano, colla fede dell'Agrimensore, che con giuramento attesti la quantità del Terreno ridotto a Maese colla specificazione della Contrada, e confine. A i Lavoratori poi, ed Affittuarij del medesimo Agro Romano si facciano non solo colla fede del Padrone, che attesti aver dato in Affitto, o a cultura tanto di Terreno colla specificazione parimente della Contrada, e confini, e che per il tal anno detto Lavoratore, e Affittuario ha l'obbligo di Seminare rubia..... Ma di più che il medesimo Affittuario, o Lavoratore debba esibire altra fede giurata dell'Agrimensore, il quale testifichi, che esso Lavoratore, o Affittuario abbia ridotto a maese rub..... colla specificazione della Contrada, e Confini; Se poi le fedi, che i Padroni de i Fondi, e Terreni, e gl'Agrimensori faranno come sopra si trovarono mai in tutto, o in parte non vere, e insufficienti, in tal caso vogliamo, e ordiniamo, che li detti Padroni, e Agrimensori restino per tutta l'Imprestanza fattali tenuti alla nostra Annona *æque principaliter*, & *in solidum* con quelli, che avranno ricevute l'Imprestanze. Vogliamo ancora, e ordiniamo, che la Nostra Annona prima di far Imprestanza a i Lavoratori, ed Affittuarij, debbano questi far precedere un' Interpellazione a i sudetti Padronali a giustificare se abbiano fatte l'Imprestanze ad essi Lavo-

Statuuntur
ut Annona
creditis exi-
gendis, om-
nibus anteq-
uoritatibus,
pœrioritatibus,
prelacionibus
privilegijs
gaudeat.

Decernuntur
quædam
pro eisdem
securitate in
mutationibus.

ratori;

ratori, ed Affittuarj, o pure se vogliono essi far la sudetta Imprestanza nel modo; e in quella quantità, che stabilirà Monsignore Prefetto, col quale si debba prefigere il termine di soli tre giorni, e spirato detto termine, e non dichiarando detti Padroni, che abbiano fatta detta Imprestanza, ne di volerla fare, in tal caso vogliamo, che la detta Nostra Annona senza altro consenso delli stessi Padroni, sia preferita sopra tutto il Grano, Biade, o altro, che si raccorrà nelle Macie seminate da detti Affittuarj, o Lavoratori coll'ajuto di dette Imprestanze, o si ritrovi nell'Ara, o sia stato condottato fuori del medesimo Fondo, o Terreno, e collocato in altri Granari. Vogliamo finalmente, ordiniamo, e comandiamo, che la Nostra Annona per l'Imprestanze fatte sopra li Grani, e raccolte coll'ajuto di esse sia preferita anche a i Fornari Creditori per prezzo di Pane ogni volta, e quando non giustificino, che il Pane sia stato somministrato per la medesima raccolta, nel qual caso, solamente intendiamo restino fermi i loro Privilegj, come di ragione; Quando poi non giustificino, che detto Pane sia stato somministrato per la medesima raccolta, in tal caso dichiariamo, che i loro Crediti per prezzo come sopra di Pane, che apparisca somministrato per gl'anni antecedenti, vogliamo, ed ordiniamo non gli suffraghino in pregiudizio, e concorso della Nostra Annona, a quali per cio espressamente, e generalmente per l'effetto sudetto però solamente, e nei termini sopra riferiti deroghiamo, ed in specie a quelli concessi sopra detta prelazione dalla fa. me. di Gregorio XIII., che incomincia -- *Sicut accepimus* -- e di Sisto V. che incomincia -- *Celestis Pater* -- e di Urbano VIII., come anche ad altre concessioni di Nostri predecessori ancorchè avessero bisogno di special menzione.

§. 4. Per ultimo vogliamo, ed ordiniamo, che le sudette Preordinazioni, e Provedimenti abbiano luogo rispetto a i Patronali delle Tenute, Campi, e Casali, loro Lavoratori, Affittuarj, e Cultori de' Terreni dell'Agro Romano; Rispetto poi a i Padroni, Lavoratori, Affittuarj, e Agricoltori del Distretto, e Luoghi come sopra compresi, vogliamo, che adempite le sudette condizioni goda la Nostra Annona, e per essa li Commissarj Locali l'istessi Privilegj, e prelazione di sopra specificate. Dichiariamo in oltre, che sotto questo Nostro Moto proprio intendiamo compresi, conforme Noi coll'istessa Nostra piena, ed assoluta potestà (a causa di dette Imprestanze) comprendiamo universalmente tutti i Padroni, e Possessori (per qualsivoglia titolo) di esse Tenute, Terreni, Campi, e Casali, dell'Agro Romano, e Distretto tanto secolari, che Ecclesiastici, e Regolari anche delle undeci Congregazioni, Compagnia di Gesù, S. Offizio, Officiali, e Ministri, che esercitano qualunque autorità, e potestà, anche li Reverendissimi Cardinali della S. R. C. Legati a Latere, Vescovi, Arcivescovi, Patriarchi, Abbat, Camerali, e tutti gl'altri, che avessero necessità di special menzione, quali vogliamo si abbiano qui per espressi, come pure tutti i Monasteri, Ospedali, Archiofpedali, Luoghi pii, Chiese, Abazie, Basiliche, Capitoli, Collegiate, Archiconfraternite; Feudatarj, Censuarj, Duch, Principi, Marchesi, Conti, Baroni, tanto mediatamente, che immediatamente soggetti alla Santa Sede Apostolica, ed altri di qualsivoglia stato, grado, condizione, e di qualsivoglia autorità, e Dignità con derogare, conforme deroghiamo universalmente a tutti, e singoli privilegj, esenzioni, ed immunità concesse per lettere Apostoliche, anche consistorialmente per Breve, o di Moto proprio, benché con titolo one-

roso, quali tutti per l'effetto sudetto d'adesso in perpetuo rivochiamo, cassiamo, abroghiamo, ed annulliamo, essendo tale la mente, e volontà Nostra espressa, e che così, e non altrimenti debba giudicarsi, diffinirsi, ed interpretarsi dalla sudetta Congregazione da Noi deputata *pro Annona, & re Agraria bene gerenda* nel precedente Nostro Moto proprio, alla quale concediamo giurisdizione, e facoltà di giudicare privatamente a qualsivoglia Tribunale, o Giudici, togliendo Noi ad essi tutte le facoltà, ed autorità di diffinire, ed interpretare diversamente, e le medesime facoltà, autorità, e giurisdizioni unicamente spettino alla medesima Congregazione, volendo anche, e decretando, che il presente nostro Moto proprio benché non ammesso, nè registrato in piena Camera, e ne' suoi libri a tenore della Bolla di Pio IV. de registrandis, vaglia, ed abbia sempre il suo pieno effetto, esecuzione, e vigore colla nostra semplice sottoscrizione, nè se gli possa opporre di surrezione, orrezione, nè di verun altro vizio, o difetto della nostra volontà, ed intenzione. Dato dal Nostro Palazzo Apostolico in Vaticano questo di 28. Marzo 1726.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Conceditur Prioribus Generalibus Eremitarum S. Augustini facultas creandi Magistros 50. in Provinciis Italiae; 40. dumtaxat extra Italiam.

XCV.

De promotione ad Magisterium vide Urban. VIII. Const. ed 1625., Apr. 24. P. 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 6. Mail
1726. Ann. 2.*Ad perpetuam rei memoriam.*

§. 1. **C**upientes, ut debitus virtutis hujusmodi Religiosis Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Augustini, qui in artibus & Sacrae Theologiae studiis cursum perfecerunt, ac alias digni, & idonei sunt, tribuatur, ut nimirum alii ipsorum exemplo ad sacrarum literarum studia in dies magis, ac magis excitentur, supplicationibus dilecti Filii Fulgentii Bellelli Procuratoris Generalis ejusdem Ordinis in Sacra Theologia Magistri nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, futuris Prioribus Generalibus Ordinis praedicti, ut in Provinciis, & Congregationibus Italiae, aliisque ei adjacentibus quinquaginta Ordinis hujusmodi Professores, qui probitatis, & doctrinae laudibus praesulgeant, & quinquennio Regentis munus obierint, vel in principalioribus ejusdem Italiae Civitatibus verbum Dei decennio cum plausu, iustaque fama praedicaverint, aliisque omnibus qualitatibus in promovendis ad Magisterii gradum per Apostolicas, & Ordinis praedicti Constitutiones, atque Capitulum Generalium illius Definitorum, necnon statuta, & consuetudines, ac usus earum Provinciarum requisitis praediti esse debeant, quique servata regularis disciplinae observantia in eorum ordine morum probitate, aliisque virtutibus dotati adeo laudabiliter vixerint, ut aliis non minus vitae innocentia, quam doctrina docendi habiles sint, & idonei, & dummodo ipsi promovendi praevio rigoroso examine coram iisdem Prioribus Generalibus modo, & forma quibus in Alma Urbe Nostra fieri solet, faciendum, ad hoc idonei reperiantur. Praeterea in aliis extra Italiam ejusdem Ordinis Provinciis, alios quadraginta dumtaxat similiter Ordinis praedicti professores omnibus qualitatibus, etiam per Apostolicas, & dicti Ordinis Constitutiones, necnon Constitutiones, consuetudines, & usus earum Provinciarum requisitis praeditos, & dummodo pariter ipsi promovendi praevio rigoroso examine

Preces Procuratoris Generalis.

Concessio praed. facultatis in perpetuum, quibusdam tamen adjectis conditionibus servandis.

Clauſula
peculiares.

juxta formam Constitutionis felic. rec. Urbani Papæ VIII. Prædecessoris Nostri, quæ incipit - *Romanus Pontifex*, sub die 24. Aprilis 1625. emanatæ faciendæ ad hoc idonei reperiantur, in Magistris in sacra Theologia supranumerarios promovere, illosque Magisterii, & Doctoratus hujusmodi insignia conferre, utque omnibus, & singulis honoribus, privilegiis, favoribus, prærogativis, præeminentiis, antelationibus, exemptionibus, libertatibus, immunitatibus, gratiis, & indultis, quibus alii ejusdem Ordinis in sacra Theologia Magistri etiam in publicis studiorum generalium universitatibus ad hujusmodi gradus promoti de jure, usu, consuetudine, aut alias quomodolibet utantur, potiuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, pari modo, & absque ulla proflus differentia uti, frui, potiri, & gaudere possint, & debeant perinde ac si ad hujusmodi gradus in similibus Studiorum Universitatibus promoti fuissent, concedere, & indulgere valeant, auctoritate prædicta, tenore præsentium facultatem perpetuis temporibus duraturam concedimus, & impertimur; ita tamen, ut memorati Priores Generales ad electionem dictorum Magistrorum non nisi per concursum, & per secreta suffragia procedant.

Clausula.

§. 2. Non obstantibus felic. rec. Sixti V., & Clementis VIII. Romanorum Pontificum etiam Prædecessorum Nostrorum de senario Magistrorum numero, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentis, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Anulo Piscatoris die VI. Maii MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

XCVI.

Conceduntur quædam Indulgentiæ in Ecclesiis Eremitarum S. Augustini Excalceatorum in Regno Tunkini.

Pro omnibus Ecclesiis Ordinis concessa fuit ab Alexand. VIII. Const. ed. 1690. Nov. 29. P. 2. Indulgentia plen. perp. in festo S. Joannis a S. Faundo.

Dat. 13. Maii
1726. Ann. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Universis Christianis presentes literas inspecturis salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Concessio Indulgentiæ plen. visitantibus dd. Ecclesiis die festo Titularium earundem.

§. 1. **A**d augendam fidelium religionem & animarum salutem cælestibus Ecclesiæ Theauris pia charitate intenti, omnibus, & singulis utriusque sexus Christianis vere penitentibus, & confessis, ac sacra Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis Fratrum Ordinis Eremitarum S. Augustini Excalceatorum nuncupatorum in Regno Tunkini existen. die festo Titulari respective earundem Ecclesiarum a primis Vesperis usque ad occasum solis diei hujusmodi respective singulis annis devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus;

illis vero, qui Litanis B. M. V. in aliqua ex dictis Ecclesiis, & Oratoriis eorumdem Fratrum in dicto Regno existentibus singulis Sabbatis, singulisque ejusdem B. M. V. Immaculatæ festi diebus decantandis, seu recitandis devote interfuerint, & ibi, ut supra, oraverint, qua vice prædictarum id egerint, centum dies de injunctis eis, seu alias quomodolibet debitis penitentis in forma Ecclesiæ consueta relaxamus præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

§. 2. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transcriptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem proflus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Anulo Piscatoris die XIII. Maii MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

Statuitur, ne Fratres Congregationis S. Joannis de Carbonaria Ordinis Eremitarum S. Augustini, ad alias Provincias, seu Congregationes transire possint.

Rationes perfectæ vitæ communis quæ ibi præ cæteris viget.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Apostolicæ sollicitudinis, quam meritis licet, & viribus longe impares Divina dignatione gerimus, ratio exigit, ut paternam erga Christianos, qui e fluctibus Seculi in portum vitæ Religiosæ confugerunt charitatem singulari studio exercentes eorum stabilitati, ut in ea vocatione, qua vocati sunt, perseverent usque in finem, quantum nobis ex alto conceditur, prospicere satagamus.

§. 1. Exponi siquidem nobis nuper fecit dilectus filius Nicolaus Sersale Congregationis S. Joannis de Carbonaria Ordinis Eremitarum S. Augustini Neapolitan., quod cum a dicta Congregatione, & Conventu ejusdem S. Joannis, ubi perfectæ vitæ communi vivitur, nonnulli Religiosi ejusdem Congregationis sub variis prætextibus ad alias prædicti Ordinis Provincias, & Congregationes, in quibus ejusmodi vitæ communis minime servatur transire soleant, ipse Nicolaus, quo in prædictis Conventu, & Congregatione Regularis disciplina sustineatur, & observantia jam introducta non disperdatur opportune in præmissis a Nobis provideri, & ut infra indulgeri summo opere desideret.

§. 2. Nos ipsius Nicolai votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuevolentes eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Fratres expresse professos Conventus, & Congregationis hujusmodi post Constitutionem fel. rec. Innocentii Papæ XII. Prædecessoris nostri super eadem vitæ communi emanatam ad quascumque Provincias, seu Congregationes animo sese illis associandi, seu incorporandi, sine expressa, ac unanimi pleni Definitorii Conventus prædicti consensu, nullo modo se transferre posse, illos vero, qui de mandato, tam Congregationis S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, quam super disciplina Regulari

Et pro his, qui interfuerint in dict. Ecclesiis recitandis.

Fides habenda transcriptis.

XCVII.

Dat. 29. Maii
1726. ann. 2.

Procurium cura habendum Regularium.

Facti expoficio.

Statutum præd.

deputa-

deputatorum jam translati fuerunt se intra terminum duorum Mensium, ac si alicui Conventui Provinciarum, aut aliarum Congregationum affiliati minime forent, esse compellendos ad redeundum ad predictam Congregationem Sancti Joannis de Carbonaria; auctoritate Apostolica, tenore presentium decernimus, & declaramus, ac statuimus, & ordinamus.

Clausula.

§. 3. Decernentes easdem presentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore quocumque spectabit, inviolabiliter observari: Sicque in praemissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus praemissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit quarumcumque Provincialium, & Congregationum, aliisque quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, caeterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumptis.

§. 5. Volumus autem, ut earumdem presentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in Ecclesiastica Dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in iudicio, quam extra illud habeatur, quae ipsis praesentibus haberetur, si forent exhibitae, vel ostensae.

Datum Romae apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXIX. Maji MDCCXXVI, Pontificatus Nostri Anno Secundo.

XCVIII.

Confirmatur Decretum Congregationis Episc. Regularium, in favorem Piorum Operariorum emanatum de privativa circa nomen Piorum Operariorum.

Clem. XI. Const. ed. 1712. Jan. 3. P. 12. concessa fuit Congregat. eorundem Ecclesia, & Collegium S. Mariae Montium de Urbe.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Dat. 3. Junii 1726. An. 3.

Expositio facti.

§. 1. Nuper pro parte dilectorum filiorum Presbyterorum Secularium Congregationis Piorum Operariorum nuncupatorum Congregationi Ven. Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium praeposita, exposito, quod cum ipsi ab eadem Congregatione Cardinalium Decretum die 14. Mensis Martii proxime praeteriti obtinuissent non licere alicui extra praedictam Congregationem sibi nomen Operariorum assumere, ipsi Exponentes, quo ejusdem Decreti effectu frui possent, & nemo deinceps nomen hujusmodi, quemadmodum alias cum magno eorundem Exponentium aestimationis detrimento contingit, sibi attribui auderet, aliquas poenas tam spirituales, quam temporales eidem Congregationi Cardinalium beneficas ejusmodi Decreto adjicere summopere cupiebant,

emanavit a praedicta Congregatione Cardinalium Decretum tenoris sequentis, videlicet:

§. 2. Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium praeposita, attentis narratis, stetit in Decisis sub dicta die 14. Martii praeteriti, nempe: Non licere alicui extra dictam Congregationem sibi nomen Piorum Operariorum assumere, proindeque injungendum censuit locorum Ordinariis, prout per presentes injungitur, quatenus eandem resolutionem in propria Diocesi sub poenis ab ipsis arbitrands, servari mandent. Romae 10. Maji 1726. J. B. Card. Devia P. A. Archiepisc. Lavisse Secretarius.

§. 3. Cum autem sicut dicti Exponentes Nobis subinde exponi fecerunt, ipsi Decretum hujusmodi pro firmiori illius subsistentia, Apostolica Confirmationis nostrae patrocinio communiti plurimum desiderent: Nos ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt ad effectum praesentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum praesentium auctoritate Apostolica, tenore praesentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicae firmitatis robur adjicimus; Salva tamen semper in praemissis auctoritate praedictae Congregationis Cardinalium.

§. 4. Decernentes easdem presentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, caeterisque contrariis quibuscumque.

§. 6. Volumus autem, quod praesentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in Ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides ubique locorum, tam in iudicio, quam extra illud habeatur, quae ipsis praesentibus haberetur, si forent exhibitae, vel ostensae.

Datum Romae apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die III. Junii MDCCXXVI, Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Confirmantur Literae Pauli V. super electione Abbatis Generalis Ordinis S. Basilii Magni ad sexennium dumtaxat.

Hac de re vid. praed. Const. Pauli V. ed. 1620. Maji 15. P. 1. quae hic citatur.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

§. 1. Exponi nobis nuper fecerunt dilecti filii moderni Abbates, & Monachi Ordinis Sancti Basilii Magni, quod dudum fel. rec. Paulo PP. V. Praedecessori nostro pro parte tunc existentium Superiorum, & Monachorum

Decretum praed. quo sub certis poenis prohibetur cui-cumque extra Congr. Piorum Operariorum nomen Piorum Operariorum assumere.

Confirmatio relati Decreti.

Clausula.

Fides habenda transumptis.

XCIX.

Dat. 12. Junii 1726. An. 3.

Expositio facti.